

حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان

وه‌زاره‌تی رۆشنیبری

به‌ریوه‌به‌ریتی گشتیی چاپ و بلاوکردنه‌وه

زنجیره (15)

زوبده‌ی عه‌قیده

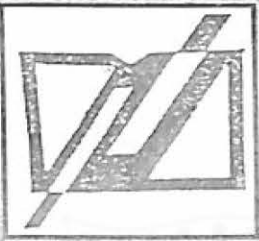

ئێوانی پێشینیکی مێژوویی

MAWLAWI.KRD

کاروان سیرالینا گورستان
26-5-2000
سازمان چاپ و نشر

حکومتی هه‌ریمی کوردستان

وه‌زاره‌تی پۆشنیبری

به‌ریوه‌به‌ریتی گشتی چاپ و بلاوکردنه‌وه

زنجیره (10)

زۆبده‌ی عه‌قیده مه‌وله‌وی

ناماده‌کردن و هیئانه‌وه‌سه‌ر پینووسی نوی
حه‌مه‌ سالج حاجی مه‌لاموچه‌مه‌دی که‌لانه

گولانی 2700 کوردی

چاپی یه‌که‌م

نایاری / 2000 زایینی

پيشه‌کى

ئەو بوارەى ئەم كتيبهى (مەولەوى) دەگريته خو، چەند ناويكى هەيه..
لەروويەكەو پيى دەگوتري (الأصول - بناغەكان) بو جياكردنەوہى لە (الفروع -
لقو پۆپەكان)، بوارى بايەخى (الأصول) بريتييه لەو خالە بنچينەبيانەى
پەيوەندييان بەزاتى خواو سيفەتەكانييەوہ هەيه، لەبەرامبەر (الفروع) دا
كەوردەكارييەكاني حوكمە ئاينبيەكان لە (بوارى شەرع) دەگريتهوہ.

ناوى ديكەى ئەم بوارە (العقائد - باوہرەكان) ه ، وەسەرچاوەى ئەم ناوہش
لەوپاستيەوہيه كە پاستى و دروستيى باوہرى موسولمان، بەلاى چەندين تاقم و
گرووپەوہ، بەندە بەچەند بنەمايەكەوہ بەو شيوہيەى هەر گرووپيىك ديارى
كردووە.

سييەمين ناوى ئەو بوارەش ((علم الكلام)) ه بەو پييهى هەر قوتابخانەيەكى
ئەم بوارە لەبوچوونەكانيدا پشتى بەچەند بەلگەيەكى عەقلى دەبەست و
مەنتيقيكى هەبوو بو بەرپەرچدانەوہى بوچوونەكاني بەرامبەرەكەى.

ئەم پاستييهى لەسەرەوہ پوونكرايەوہ بەلگەى ئەوہيه كەلەجەوہەرترين خالى
پەيوەست بە ئيسلاميشدا - كەمەسەلەى بوون و سيفەتەكاني خوايە - مەسەلەى
بەكارهينانى عەقل و بەلگەى يەكيىك بوو لەو مەسەلە گرنگانەى بايەخى پيىدراوہ،
بەلام لايەنى خراپيشى ليكەوتوتتەوہ، بەتايبەت لەو هەلە ميژووييانەدا
كەهيندى دەمارگيرى بوته مايەى بەپيروژ زانينى ئەنجامگيريەكى مەنتيقي
دياريكراو، وەئەمەش بوته مايەى سەرکووتكردنى خەلكانى ديكە، بەتايبەت
لەوسەردەمانەدا كە دەسەلاتى سياسى بوته پالپشتى پاستەوخوى
قوتابخانەيەكى ديارىكراو، ئەمەش نموونەيەكى زەقى هەيه:

موعتەزىلە "گۆشەگىرەكان" يەكەمىن قوتابخانەى كەلامىي ئىسلامە لەئەنجامى
"گۆشەگىرەبون" و دوركەوتنەوەى (واسىلى كوپى عەتا - واصل بن العطاء)
لەبازنەى خويندنى لاي شىخ (حەسەنى بەسرى) دروست بوو.

ئەم قوتابخانەى بەپاساوى يەكتايى (توحيد) و تەنزىهى خوا، سيفەتەكانى
خوایان لەزاتى خوا جىياكردهو و تىكەلكردنیاں بەجۆرە شىرك (هاوبەش
دۆزىنەو) يەك زانى و دياريشە كەهاوبەش دۆزىنەوە بوخوا گەرەترىن گوناھە
لەئىسلامدا.. لەسەر بناغەى ئەو بوچوونەو، لەبەرئەوەى (قورئان) قسە (كەلام)ى
خوایەو (كەلام) یش يەككە لەو حەوت سيفەتەى خوا كە قوتابخانەكانى (علم
الكلام) جەختیاں كرددبوو لەسەریان، بۆیە موعتەزىلە پىیان لەسەر ئەو دادەگرت
كە (قورئان) كۆن (قدیم) نىیە.. كە (مەئموون)ى خەلیفەى عەبباسى دەسەلاتى
گرتە دەست، لەژىر كاریگەرىي ئەنجامگىرىيەكانى موعتەزىلەدا دەیویست ئەو
بىروباوەرە بەزۆر بلاوبكاتەو كە (قورئان) دروستكراو (مخلوق)ەو (قدیم) نىیە..
لەبەرئەوەش كەكەسانىكى وەكو (ئەحمەدى كوپى حەنبەل) ھەرگىز ئامادە
نەبوون بچنە ژىربارى ئەو جۆرە بوچوونەو، بۆیە توندوتىژىسى سەیریاں
بەكارھىنا.. ئەو توندوتىژىيەى لەمىژووى ئەو سەردەمەى ئىسلامدا بە (نكبة ابن
حنبل) ناسرا.

بەم شىوہىە زیادەپروى، تەنانەت لەپىرۆز پاگرتنى چەمكەكانى (عەقل) و
(ئازادىي ھەلبژاردن - حرية الاختيار) لەبوارى كرددەو ئەخلاقىيەكانى لاي
موعتەزىلە بووە ماىەى ئەوەى، بەشىوہىەكى دىكە، جەلەوى ئازادىي بىروباوەر
بگىرىت و كۆت بگىرىت.

رەنگە ئەم مەسەلەىە، واتە پەنابردنە بەرتوندوتىژىسى، يەككە بىت لەوھۆكارە
گرنگانەى بوونە ماىەى نەفرەتكردنى زۆربەى ھەرەزۆرى نىوہندى بىربارو
خويندەوارى نىو كۆمەلى ئىسلامى لەبىرى كەلامىي قوتابخانەى موعتەزىلە،
بەلام چەندىن ھۆكارى دىكەش بوئەو مەسەلەىە ھەبوون، لەوانەش دابەشبوونى

ئەم قوتابخانەيە بەسەر چەندىن قوتابخانەي بچووكەلەي دىكەدا، وەكو (الهديلية، الجهمية، الجاحظية، و...) و دروستبوون و پەرەسەندنى چەند قوتابخانەيەكى كەلامىي يدكە: (الأشعرية، الماقرئيدية) و پتر گونجانى ئەم دوو قوتابخانەيە لەگەل دەقەكانى قورئان و پالپشتىكىردنى چەند كەسايەتيەكى بىريارى گەرەي موسولمان لە بۆچوونە كەلامىيە ميانە پۆكان، وەكو (ئىمامى غەزالى).

ئەم ھۆكارانە بوونە مايەي ئەوەي زۆرىنەي موسولمانەكان (ئەھلى سوننەت و جەماعەت) لەدەرربەري قوتابخانەكانى (ئەشعەرى و ماتورىدى) دا كۆينەو و بۆچوونەكانى ھەردوولايان لاپەسەندىي، بەلام پتر پشت بەمەزھەبى (ئىمام ئەبولحەسەنى ئەشعەرى) بەستراو و، سەرجمى سۆفى و قوتابخانە سۆفىيە گرنگەكان لەو بەولاو، لەبوارى بىروباو و پتر ھەر ئەو بۆچوونانەيان دووبارە كر دۆتەو. لىرەشەو سۆفىيە كوردە ناودارەكان، لەوانەش (مەولەوى) ھەر پەپرەوى لەقوتابخانە كەلامىيەكەي (ئەشعەرى) دەكەن و بەرھەمەكانى ئەم شاعىرە:

(العقيدة المرضية) و (زوبدەي عەقىدە) و (الوسيلة) پەنگدانەوئەي ئەو پاستىيەن.. واتە شاعىرە سۆفىيەكانمان ھىچ ئىزافەيەكيان لەو بارەو نىيە، ئەگەرچى ھەموو ئەو شاعىرانەي بايەخيان بەمەسەلەكانى ئايىن داو، چ بەشيوەيەكى تايبەت - وەكو (عقد العقائد) ەكەي (مەھوى) باسيان لەپوكنەكانى بىروباو و پى دروستكر دوو، يان بەپەرتەوازەيى و لىرەو لەوى پابەندىي خويان بەسەرجمى ئەو بۆچوونانە - بەشيوەيەكى گشتى - دەربريوە.

لىرەو، پاستىي ھەرە گەرەو زەقى شايانى ئامازە بۆكردن ئەوەيە كەلەئەدبىياتى كەلامىدا نووسەرانمان داھىنانىكى بەرچاويان نىيەو ناشكرى ھەيانىي، چونكە بوارى بىروباو و پزور ناسكە و ھەر زىادەپۆيىەك تىيدا پەنگە بىيئەمايەي لادان و گومرايى (الضلالة) و، ئەمەش ئەو خالەيە كەشاعىرانمان

خۇيان زۇر لىنى پاراستوۋە. ئەم پاراستىيە و چەند پاراستىيەكى گىرنگى دىكەى
 ھاوشىۋە بوۋنەتەمايەى ئەۋەى لەبۋارى (كەلام) و (شەرع) و (مەنتىق) دا،
 بەرەنگدانەۋە لەشىعدا، پىتر پۇلى (ۋەرگىپ) بگىپن نەك (دانەر) و ھەموو
 مەبەستەكەى نووسەرانمان برىتى بى لەبەجىھىنانى ئەركىكى ئايىنى،
 ۋەناساندنى خوینەرانى كورد بەكۆلەكەكانى ئەۋ بۋارانەى ئامازەيان بۇكرا،
 بەپىچەۋانەى ئەم پاراستىيەش دەبىنن بەشىكى باشى شاعىرانمان (مەلاى
 جزىرى، مەۋلەۋى و مەحۋى) لەبۋارى تەسەۋوفدا داھىنەرن و، ھۆى سەرەكىى
 ئەم داھىنانەش دەگەرپىتەۋە بۇئەۋەى ئەۋ شاعىرانە و چەند شاعىرىكى دىكەش
 بەپاستى سۇفى بوون، واتە سەيرو سلووكىان ھەبوۋە، ئەزمۋونى تايبەتى
 عىشقى ھەر يەككىيان چاۋو دەروونى بەشىۋەيەك كردۇتەۋە كەزەمىنەى
 راستەقىنە و لەبارى داھىنانى بۇرەخساندوۋە، بەلام، ئايا ئەم بۇچوۋنە بەۋ
 مەعنايەيە كەبەرەمەكانى شاعىرانمان لەبۋارى (كەلام)، يان (عەقائىد - باۋەپ) دا
 گىرنگ نىن يان شايانى بايەخ پىدان نىن...؟!... ۋەلام ھەر بە (نەخىر) ۵، چونكە
 ئەۋبەرەمانە، ئەگەر تەنھا حىسابى ئەۋەيان بۇبكرى كەبەرەمى ئەدەبىن، ئەۋا
 لەچەندىن پوۋى پەيوەست بەشىۋەۋە ناۋەرۇكەۋە گىرنگى تايبەتى خۇيان ھەيە،
 جگەلەۋەى لەپوۋى فىركارىيەۋە ھەۋل دراۋە بابەتىكى تاراددەيەكى زۇر سەخت
 بەزمانىكى رەۋان بخرىتە بەرچاۋى خوینەرانەۋە.. ھەلبەتە ئەگەر حىساب
 بۇزانىارى شاعىران بكەين، ئەۋا ئاستى ئەۋ خزمەتە گەرەيەشمان بۇ پوۋن
 دەبىتەۋە كەلە پىناۋىدا ھەۋلىكى زۇر گەرە دراۋە، شاعىرانمان كردوۋيانەتە
 ئەركى ئايىنى و پەرۋەردەيى و پۇشنىبرىى خۇيان.

ھىندەى سەبارەت بە (زوبدەى عەقىدە) پىۋىستە بگوتىرى ئەۋەيە كەئەمە تەنھا
 بەرەمى شاعىر نىيە لەبۋارى (عەقايد) دا، بەلكو بەرەمى دىكەى كوردى و
 عەرەبىشى ھەيە.. دەتۋانرى ئەم بەرەمە بەپوختەى كىتەبە گەرەكەى
 (العقيدة المرضية) ى ھەمان شاعىر دابىرى، بەلام پوختەيەكە بەلاى خەلكانى

شاره‌زای ئەم بواره‌وه پوونه که‌کون و قوژبنه‌کانی ئەو بواره‌ی به‌دایه‌لیکتی کرمانجی خواروو (سۆرانی)، شیوه‌زاری تایبه‌تی ناوچه‌ی (تاوه‌گۆزی) پوون کردۆته‌وه، واته‌ خه‌لکیکی دیاریکراو له‌سنووریکی جوگرافییی دیاریکراو به‌باشی ده‌توانن سوودی ئی وه‌ریگرن، وه‌هر ئەو خه‌لکه‌ش به‌لای (مه‌وله‌وی) یه‌وه مه‌به‌ست بوون.

لیژنه‌ی تایبه‌تی سه‌ریه‌رشتیکردنی ئەم به‌ره‌مه‌ی (مه‌وله‌وی) به‌چاکی زانی که‌ئەم به‌ره‌مه‌ چاپ بکریت و، له‌په‌راویزیشدا ته‌نها ئەو وشه‌ عه‌ره‌بییه‌ سه‌ختانه‌ لیک بدیته‌وه که‌لای خویننه‌ران نائاشنان، ئەویش ته‌نها له‌پرووی زمانه‌وانییه‌وه، به‌و پێیه‌ی خویننه‌رانی تایبه‌تی بواری (عه‌قاید) پێویستییان به‌لیکدانه‌وه‌ی زاراوه‌ تایبه‌تییه‌کان نییه‌، یان ئە‌گه‌ر پێویستییان به‌لیکدانه‌وه‌ی زاراوه‌ تایبه‌تییه‌کان نییه‌، یان ئە‌گه‌ر پێویستییشان هه‌بی ئە‌وا بتوانن بگه‌رپێنه‌وه‌ بوئه‌و کاره‌ نایابه‌ی له‌ (العقیده المرضیة) دا ئە‌نجام دراوه‌.

ئەم به‌ره‌مه‌ له‌چوارچیوه‌ی ده‌ستپێشخه‌ریی وه‌زراه‌تی رۆشنییری هه‌ریمی کوردستان، بو‌به‌رز راگرتنی یادی که‌له‌ شاعیریکی کورددا چاپده‌کریت، وه‌سه‌رجه‌می کۆششه‌کانی وه‌زاره‌ت بو‌ ئەم مه‌به‌سته‌ بریتییه‌ له‌مزارو مه‌رقه‌دی شاعیر له‌گوندی (سه‌رشاته‌)ی ناوچه‌ی (تاوه‌گۆزی) و (میهره‌جانی مه‌وله‌وی) که‌چه‌ندین لیکۆلینه‌وه‌ی گرنگ سه‌باره‌ت به‌لایه‌نه‌کانی شیعی (مه‌وله‌وی) له‌ئامیز گرتوه‌وه‌، له‌گه‌ل چه‌ند چالاکییه‌کی هونه‌ری که‌سه‌رجه‌م له‌جیهانه‌ تایبه‌ته‌که‌ی (مه‌وله‌وی) یه‌وه‌ هه‌لینجراون.

کۆششی ئەو به‌رپزانه‌ی له‌ئاماده‌کردن و چاپکردنی ئەم به‌ره‌مه‌دا به‌شدارییان کردوه‌وه‌، مایه‌ی پێزو ستایشه‌، هیوادارین ئەم کاره‌ پێچکه‌یه‌کی له‌بواری (مه‌وله‌وی) ناسیدا کردبیته‌وه‌..

عه‌بدووللا قه‌ره‌داغی

سێمانی ۲۰۰۰/۵/۱۵

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لهدهمیکهوه دهبوو سالانه بیرهوهری زانا و شاعیرو فهیلهسوف و خواناسی
گهلهکهمان - مهولهوی - بکرایهتهوهو چهندان کوپرو سیمینار بو لایهنه
جیا جیاکانی ژیان و بهرهمی ئەم شاعیره گهورهیه ساز بکرایه. ئیستا
کهوهزارهتی پۆشنیری ئهوکاره دهکات کاریکی ئیجگار پیروزه..

کاتیکی کهدهمویست باسیکی بو ئه و بۆنهیه ناماده بکهه بهریکهوت بههوی
ماموستایهکی دلسۆزهوه ئەم کتیبهه دهست کهوت کهبینیم دهستخهتهو
تائیستا چاپ نهکراوه، وازم له بیروکهی پیشووم هینا و لیژنهی بالای
نامادهکارم لی ئاگادار کرد، مهوو چاپکردنی کتیبهکهیان بهباش زانی ئیتر
منیش بهپیی تواناو زور بهپهله کهوتمه نامادهکردنی بهو شیوهی
کهلهبهردهستایه، هیوادارم توانیبتم کاریکی بکهه کهگیانی پاکي (مهولهوی)
پی شاد بکهه. بهلگهشم لهسهر ئهوهی کهتائیستا چاپ نهکراوه ئهوهیه:

ماموستا (محمد مهلا عبدالکریمی مودهپریس) ئهفهرموی:

[ئیمه کاتیکی بهدوای نوسخهیهکی دهستخهتی - الفوائح - ه کهه
(مهولهوی) کهفارسییه ئهگهپراین له (دار المخطوطات) سی بهغدا
نوسخهیهکمان دهست کهوت کهزور نزیکه خهتی خودی (مهولهوی) بیست
کهتهواو دهبیست، کتیبهکی کوردی دهست پیدهکات بهناوی (زوبدهی
عهقیده) جیاان ئەمهی پیش (العقیده المرضیة) کهه داناوه یان ئهوی
کورت کردۆتهوه. بهلام نوسخهکه ناتهواو بوو] .

بەپرای من پرایەکە یەکەمی راسترە ئەم کورتەییە بۆ خەڵکان بەگشتی
داناوە دوایی درێژەیی پێداوە بۆ ئەوانە کە پسیپۆری ئەو لایەنەن. جالەبەر
ئەوێ خەتەکە زۆر جوان و ناوازه بوو، وابەباش زانرا ئەویش چاپ
بکریت و بەرامبەر مەر بەیتیک بەئیملائی تازە بنووسریتەو و هەندی وشەو
چەند بەیتیک پاقە بکریت.

هیوادارم جی ی رەزامەندی (مەولەوی) دۆستان بییت.

حەمەسالح حاجی مەلا موحەممەد

سلیمانی / ۲۰۰۰

MAWLAWI.KRD

زۆبدهى عه قیده

MAWLAWI.KRD

ھەرلەتۆۋ بۆتۆس ھەمدو ئەنای قام^(۱)
 بەشى خۆى تىكەل ناوئى بكا كەس^(۲)
 مەعلومە تۆ تۆۋ ئىمەيچ خۆ ئىمەين^(۳)
 سەلات و سەلام كەى كەم ئىسە كەم^(۴)
 ۋەسەر مەزرەعەى پوحى خاتەمدا
 ۋەسەر سەوزەى پاك ئال و ئەسحاودا^(۵)

زوبدەھى عەقىدە و خولاسەى كەلام
 ھەر خۆتى بۆخۆت بورھان ، دىتر بەس
 چاك واتە خەيال بئى تەقريب ئەكەين
 مەورەكەى پەحمەت پورى سەماى كەرەم
 بىرئى و بىرئى بىدا ۋەھەمدا
 سەروازكا سەراۋ ۋەھەر شەتاودا

۱-زوبدە : كاكلە. كەلام: وتە . ئامازەشە بە زانستى كەلام. بۆتۆس : بۆتۆيە.

۲-دىتر : ئىتر. ناوئى : نابىت. واتە : خوايە ! تۆخۆت بەلگەى لەسەر بوونت ئىتر كەس بۆى
 نىيە بەشى خۆى تىكەل بەۋە بكات.

۳-واتە : باش وايە ئىمە خەيالى بىھوودە ئەكەين چونكە ديارە تۆ كىيى و ئىمەش كىين تۆ
 واجب الوجود و ئىمەش مومكىن..

۴-كەى كەم ئىسەكەم : بئى پىرانەۋەو بەردەوام. داۋالە خوادەكات كەھەورى پەحمەتى
 بجۆشيت و بەردەوام سەلات و سەلام بىنئىرئى بۆ گىيانى پاكى پىغەمبەر - د.خ - .

۵-سەروازكا : سەرپىژ بكا. شەتاۋ : ناۋى زۆر سەوزەى پاك : مەبەستى گۆپى ئال و
 ئەسحابە. مەبەستى ئەۋەيە پەحمەتەكە ئەۋەندە زۆرىيت پاش ئەۋەى كەدەپىزىتە
 سەرگىيانى پىغەمبەر سەرپىژ بكات و بگاتە سەرگۆپى پاكى ھەموو ھاۋرىكانى.

نہ بے سود زبیر العقبین نہ گمان کردن در آئینہ است تعجب

بسم اللہ الرحمن الرحیم در گفتگو

زبیر عقیقہ خلاصہ کلام
یرا تو دلو تو تنج حمد شانی

بر خوتے بو خوتے کائنات پر
بش خیر شکر ناوی بکاس

چاک و اتہ خیال بے تقریب گمین
معلومہ تو تو در نیچ خود ز باین

بمور کہ رحمت روی سماوی کرم
صلح سہمہ کے کرم ایسہ کم

صیغہ

پہر تو بڑی بہار و خمدر
وستہ زخمہ روح خاتمہ دل

سردار کا سردار و ہر شتا و در
و سر سوزہ پاک آل رضا و در

(۱) ئیمان له ئه سرار ئه هلی شهوودا	تايدا پرتهو وه سه ر وجوددا
(۲) كام ده ماخ وه بوئی يادی خوا چاخ	((بَعْدُ)) گشت ئه جزات بوئی به ده ماخ
(۳) يافه یزی ئه نفاس ئه سفیای کیرام	نهك نه فحه ی ده مدهم ((خالِقُ الأَنَامِ))
(۴) بوئی وه حه سه رت نهوئی باخه بهر	له ناكاو بوئی بیئت چاپوك كا گوزه ر
(۵) فرسه ت ده فه وتی ده ی له په یمانه	هه ر به هار ناوی ده ی له په یمانه
(۶) موته عه لله قی ئیمان به یان كه یین	ده می دووباره له ئیمان به یین
(۷) موسته فاده وی له شه هاده ته یین	ئه رچی پیی ئیجمال ئه ربیره نه به یین
(۸) مونحه سیر ماگه له سه ر شه ش ئوسوول	به ئی موافیق حه دیسی ره سوول
باوه ره به حه ق "رَبُّ الْعَالَمِينَ"	ئه سلئ ئه وه له مان بزانه به یه قین
(۹) وه پووی کوفردا چاک گه رددلوول كا	چلوون باوه ری ئینکار مه لوول كا
خاشاکی نه فسی لاوا له به ردا	نه سیمی ئونسی لیئت دا له سه ردا

- ۱- پرتهو: پرسنگ. وجود: كهون. ئه سرار: نه یئیه كان. ئه هلی شهوود: ئه وانه ی خاوه ن كه شفن.
- ۲- بعد: واته دوای ئه مانه. ئه جزا: ئه ندام. بوئی: ببی. ده ماخ: مه به ست ئه ندامی بۆنكردن. چاخ: ئاماده.
- ۳- نه فحه: بۆنی خووش. ده م ده م: جار جار. خالق الانام: خوا. فه یز: به ره كه ت. ئه سفیا: ئه ولیا.
- ۴- ناكاو: كتوپر. چاپوك: خیرا. نهوئی: نه بیئت. باخه بهر: ئاگادار.
- ۵- ده ی: یه كه م مانگی زستان. له په یمانه: وابه شوینمانه وه. ده ی له په یمانه: ده ی پرکه جامی مه ی.
- ۶- ده می ئی به یین: باسی بکه یین. موته عه لله ق: پوکنه كانی ئیمان.
- ۷- پیی ئیجمال: واته به كورتی. موسته فاد: وه رئه گیری. شه هاده ته یین: شایه ت و ئیمان.
- ۸- ئامازه یه به و حه دیسه كه نه فه رموی: الایمان ان تؤمن بالله وملائکته وکتابه ورسله ویا ليو م الآخر وبالقدر خیره وشره.
- ۹- ئینکار: بئ باوه ری. مه لوول كا: ئالۆزی بكا و نه یه یئئی. گه رددلوول: سه ری ئی تیكبد او له ناوی به ریئت.
- ۱۰- نه سیم: سه ره. ئونسی: په یوه ندی و خو شه ویستی. خاشاکی نه فسی: خه وش و خه یائی نه فسی ئه ماره. لاوا: لای بدات و بیبات.

ہدایت تو سستہ وجود در ایمان کہ آسہ را ہر شہو در
 جہد کشت اجزات نبوی و و باخ کام دماخ و نبوی یار خدا چاخ
 کتب نفیخہ دم دم خالق الانام یا فیض انفاش اقبالی کرارم
 نہ ما کا و نبوی پیش چاہک کا کہ ز نبوی حضرت نبوی با خبر
 ہر جہت رناوی دئی کہ پیمانہ وقتہ دقتی دئی کہ پیمانہ
 دومی ص بارہ کہ ایمان بدین متعلق ایمان پیمان گین
 آدھی تے اچال آدھی پیمانہ استغفار دوی کہ شہادیت
 نبی مولین حدیث رسول حضرت ماکہ کہ ہر شش اصول

اصداق ملک بران بقیان
 بارہ بہ حق رب العالمان

جہد باوری انکار تول کا و روی کفر و اچاک کرد اول کا
 نسیم از سے لبتہ ارتوا غشاکی نفسی لاوار کہ بردا

لکو

پاكت كا ههروهك كه ليمه ي ته وحيد^(۱)
 باوهرت بوئ خودا خود ئايه^(۲)
 بووگه و ههس دهوئ موجدې نبييه^(۳)
 [ذو الالهيه] و خاليق و مه عبود
 بئ موعين ته نيای مولهق هه رنه وه^(۴)
 بو موعين به شير بو عاسي نه زير^(۵)
 له دائيره ي عه قل مه خلوق بيروونه^(۶)
 ((باطن)) نه مما ((ظاهر الاثار))^(۷)
 نه به دي و نه خير وه بي نهايه ت^(۸)
 ((من حيث الصفات)) به گشتي نزديك^(۹)
 به ((هنا)) له گره و به ((ثمه)) له وئ^(۱۰)

له گهردي نوخته سياه و سفيد
 گوئ مه که له کهس هه ربه م مه عنايه
 يانی وجودی ((لذاته)) ی به
 هه رنه وه [بالذات واجب الوجود]
 مه قسوود و مه وجود به حقه هه رنه وه
 بئ شهريک و ميسل بئ شيبه و نه زير
 حه قيقه تیکه بئ چهنو چوونه
 ((ظاهر لکن باطن الاسرار))
 نه زه لي و نه به د وه بي بيدايه ت
 ((من جهة الذات)) له نه شيا ته ريک
 نيشاره ريگه ي نه لای ناکه وئ

- ۱- گهرد: تۆز. سياه و سفيد: رهش و سپي که دروشي په يوه ندييه. که ليمه ي ته وحيد: لاله الله. هيچ وشه يه کی نوخته ي نبييه.
- ۲- گوئ مه ده: گوئ مه گره. خودنایه: واته هه رخوی به لگه يه له سه رخوی "نایه" به لگه و نيشانه.
- ۳- لذاته: بوونی له ذاتی خو یه وه. بووگه: بووه. ههس: نیستا. موجد: دروستگر.
- ۴- مه قسوود: پووی نیازی تینه کری. موعین: یاریده دهر. مولهق: په ها. له وزیا تر نيه.
- ۵- نه زير - نظير - وینه و هاوشان. موعین: گوپرایه ل. به شير: مژده دهر. عاسي: یاخی. نه زير - نذير - ترسینه ر.
- ۶- بیروونه: به دهره: واته حه قيقه تی خوا له توانای عه قلی به شهر به دهره.
- ۷- خو ی ناشکرایه به لام نه نییه کانی و ن. باتینه به لام ناسه واره کانی دیارن.
- ۸- بيدايه ت: سه رها. نهايه ت: کوتایي.
- ۹- ته ريک: دور: واته: له پرووی حه قيقه ته وه وهک هيچ نبييه به لام به هو ی سيفه ته کانی به وه له هه موو شتيکه وه نزیکه.
- ۱۰- له گره: ليژه. واته: ناتوانيت ناماژهي بو بکه يت نه به وشه ي "هنا" و نه وشه ي "ثمه".

لا اله الا انت محمد رسول الله
بمع نقطه ندارد صحیح

نه کردی سیه سفید	ناگت کاهروت کله نوحید
کوی کله کس هرتم معیا به	باورت بوی خدار خوله اینه
یا نه وجودی لیلای شبیه	بوکه هر دوی موجودی سیه
هراده بالذات درج الوجود	ووللا لورچه خالق معبود
مقصود سوچه سخن هر آوه	به معنی تنیای مطلق هر آوه
به شریکیشل به شبه نظیر	بومطیع بشیر بو غاصی نذیر
حقیقتیکه بی چند و چو نس	لدایره عقل محذوق بیرونه
ظاهر لکن باطن گلاستراذ	باطن آما ظاهر گلا تاد
از لی و ابد و بی بدایت	ابدی اجزای به نایب
مین جسمه الذات له شایر	مین حیت الصفا بلنی نزدیک
ایش ره ریکه الی ناکوی	بهنما لکره به شمه لوی

- (١) عالم به و قایم ئه و قایم به خوهری
 به عیده له عیب حال و مه حه للی
 له کوفو له زید له نید به ریه
 ((لَيْسَ بِعَرَضٍ وَلَا بِجَوْهَرٍ))^(٤)
 [وَلَا بِرُوحٍ وَلَا رُوحَانِي]
 [لَيْسَ فِي الزَّمَانِ وَلَا فِي الْمَكَانِ]^(٥)
 ((جَلَّ تَعَالَى عَزَّ تَقَدَّسَ))^(٦)
 وه بی مانده گی و عی جزو مه لاله ت^(٧)
 له عه ده م دیسان ده یواته عه ده م^(٨)
 به بی چون له گه ل هه موو چتی هه س^(٩)
 یه عنی غه یری حه ق دل به هه یج مه به س^(١٠)
- ((لَمْ يَكُنْ أَصْلًا يَنْجِدُ بِشَيْءٍ))
 نه جوزء نه جوزئی نه کول نه کوللی
 بو حه وادیسات هه یج مه حه ل نییه
 له جیهه ت که نار له حه ییز نه و ده ر
 [لَيْسَ بِجِسْمٍ وَلَا جِسْمَانِي]
 نه له زه مین واس نه له ئاسمان
 ئه و موئه سسیره [فِي الْوُجُودِ] و به س
 بی وینه و ماده ، بی موده و ئاله ت
 ئاوردیه وجود گشت نه جزای عالم
 له نه زه ل نه بوو نه هه یج بوونه که س
 ئاخریج هه رئه و ده مینیت و به س

١-خوهری: خوئی. هه رگیز له گه ل شتی کدا یه ک ناگرئی. جیهان به و پاگیراوه ئه و به خوئی پاگیراوه.

٢-خوا په یوه ندیی به ته رکیبی ده ره وه نییه هه ره ها په یوه ندیی به پیکهاته ی ((ذهن)) هه وه نییه که واته نه جوزئه و نه کولله. نه جوزئییه نه کوللی.

٣-حه وادیسات: شتی نوئی. کوفو: هاوشان. زید (ضد): دژ. ند : هاوتا.

٤-جیهه ت: لاکان. حه ییز: شوین. عرض: شتی که ده چیته سه رجیسم. جوهر: ئه و شته یه که ماددی بیئت.

٥-نه له زه مین واس: له زه میندا نییه. شتی ک زه مان و مه کانی پیویسته که خاوه ن سنوور بیئت ئه م وانیه.

٦-موئه سسیره : واته هه ر ئه و بوون ئه دا به وانه ی که هه ن.

٧-بی وینه: بی ئه وه ی نموونه یه که له وه ی که دروستی کردوه له وه پیتش هه بو بیئت. مانده گی: ماندوو بوون.

٨-ئاوردیه: هینایه. ده یواته: ده بیاته. عه ده م: نه بوون.

٩-به بی چون: به بی خوا وینه و هاوتا به سیفته ی دروست کردن له گه ل هه موو شتی کدا یه.

١٠-ئاخریج: له کو تاییدا. کائینات بوئه وه نابیت پیاو دلی پیوه به ستن.

کلم یدہ صلا یجدہ نسی ۵
 عالم بود قائم او قائم بحری
 نہ جزو نہ جزئی نہ کل نہ کفی
 بقیدہ نہ عیب حال کلی
 نہ لغو نہ ضد نہ بند بریہ
 نہ حوائث نہ بیج محل نسیہ
 نہ جهت کنار نہ چیز او در
 لیس بصر و لا بصر ہر
 لیس خیر و لا خیرانی
 نہ نہ زمین و آسماں
 اوہ مؤثر فی الوجود لیس
 لیس فی الزمان و لا فی مکان
 جرقے عن نفوس
 بے و پنے مادہ بے مر آت
 اور دین و جوگت اجزای عالم
 نہ ازل او بونہ ہیچ بو نہ کس
 بے چون و کدر بمو جتی ہنس
 بانی غیر حق دل ہیچ ہنس
 بے و پنے مادہ بے مر آت
 اور دین و جوگت اجزای عالم
 نہ ازل او بونہ ہیچ بو نہ کس
 بے چون و کدر بمو جتی ہنس
 بانی غیر حق دل ہیچ ہنس

کلمہ روز

پاكە موقەددەس لەنەقس و زەوال^(۱)
 چ وەسفى جەلال چ وەسفى جەمال^(۲)
 چ سيفاتى پاك حەمىدە ئەفعال
 وجودى فيعلى حاديس ئيزافى
 ئىحيا و ئيماتە ئىهانە و ئىكرام
 خاريج لەدەركى گشت مەخلوقاتەن
 [من حيثُ الأيجاد آثارها خيرُ]^(۳)
 لەبەرودوا پاكىان پاكىن
 حەيات پىي دەلئىن ((امامُ الصّفات))^(۴)
 نەك بەنەفس و رووح مىزاج و تەنە^(۵)

"كما في الأزل في ما لا يزال"
 مەۋسوف بەئەسما و سيفاتى كەمال
 چ سيفاتى زات بى شىبھو مىسال
 زاتى گشت قەدىم لەخودوس سافى
 وەكو خەلق و بزق وەكو ئىنتىقام
 سيفاتى زاتى ھەرۋەكو زاتەن
 گشت زائىد لەزات نەعەين و نەغەير
 سيفاتى قەدىم زور شەرەفناكن
 بەلام بەزووان عولەماي سوفات
 تان و پۆي ئەوھام فاسىد مەتەنە

۱-خو لەنەزلدا ھەر ئەو بسوۋە ، لەپاشەپۇژدا ھەر ئەو دەمىنئىتەۋە. لەكەم و كووپى پارىزدارە و پىرۋزە.

۲-مەۋسوف بەئەسما: واتە خو چەندان سيفات و ناۋى ھەيە. جمال: ئەو سيفەتانەن كە سبوتىن وەك : عىلم. سيفاتى زاتى دەبن بەدووبەشەۋە: قەدىم و نەزەلى - حىيا - علم ... (حادىث) ئەوانەن كەپىئىيان ئەوترى فيعلى ، وەك : خلق. بزق .. ئەم جۇرەيان ئىزافىن: واتە پەيۋەندىيان بەغەيرەۋە ھەيە.

۳-گشت زائىد: واتە ئەو سيفاتانە نە نەفسى زاتن و نەجياشنى لىنى ، سيفاتى خو ھەرۋەكو عەينى زاتەكەي نىن غەيرى زاتەكەش نىن.

۴-عولەماي سوفات: زانا بەرزەكان. امام الصّفات: سەرقاقلەي سيفەتەكانى ترە ، چونكە دەبىتە ھۆي ئەوانى تر.

۵-تان و پۆي .. : واتە بەرگىكى بىن كەلك بەتان و پۆي خاۋ و ئەوھام مەتەنە مەلئى زىندور...
 خوا وەك زىندورۋىيى ئادەمىزاد پىۋىستى بە لەش و گىيان و مىزاجى حەيوانىيە...
 لەش.

- به ئه و زیندگه زیندگ هه رچی هه س^(۱)
 له سه بقی جه هل و ته فه ککور دووره^(۲)
 په نهان و کوللی جوزئی به یه کبار
 له زه مینداوو له ئاسماندا
 له عیلمی ئه ودا هه مووی حازره
 خواهیشی ئه به د بی که م و کاهش^(۳)
 ئه ر ته بیعی وی ئه ر ئیرادی وی^(۴)
 بی مه شنیه تی ئه و ناوی موتله ق^(۵)
 [وَمَا لَمْ يَشَأْ] ئه شی هه ر نه وی^(۶)
 بوگشت مورادات خالیق شامیله
 خو نچه ی و جیودی هه ر ئه وده م ده م دا^(۷)

- له و نه وعه وه هه مه پاکه ی موقه دده س
 دووه مین سیفه ت عیلم و شو عوره
 "واجِبٌ مُّتَتَّعٌ مُّمَكِّنٌ" ئاشکار
 نه پره یی بوئی له هه رزه مان دا
 هه مووی له لای ئه ی ته و او زاهیره
 سییه م ئیراده یانیهای خواهش
 هه ر فیعلی له هه ر چشتی بادی وی
 گشت مونبه عیسن له ئیراده ی حه ق
 [مَا شَاءَ اللَّهُ] ئه شی هه ر ئه وی
 چواره م قودر دت تامه ی کامیله
 ته ئسیری پووی کرد وه هه ر عه ده مدا

۱- زیندگه: زیندوو. زیندگ: زیندوی. هه س: هه یه.

۲- دووومین: واته سیفه تی دوووم له حه وت سیفه ته تبه ووتی و ذاتیه کانی خوی گه وره سیفه تی عیلمه. ته فه ککور: بیر کردنه وه.

۳- خواهش: ویستن. کاهش: ناته وای.

۴- بادی: ظاهر ده ربکه وی. وی: بیج. ته بیعی: سروشتی وه ک نه ش ونمای گیانداران. ئیرادی: وه ک هاتوچوی مروّف.

۵- مونبه عیسن: منبعث: په ینابوو. مه شیته - مشیئة: ویستن.

۶- ئه شی له ن چ نووسراوه ئه به ت. ده وی: ده بیته. ناوی: نابیت. موتله ق: هه رگین. ئیشاره یه به: "ما شاء الله کان وما لم یشاء لم یکن"

۷- ئه وده م: ئه و هه ناسیه ئه ی له حزه یه. ده م دا: ده می کرده وه.

لو نوحه و حمه با که مقدس با وزنه که زینت نوحه می رس
 دوین صفت علم شعوره که سبب حب تفکر دواره
 واجب منع مکن اشکار پنهان کلی خبری یکسار
 ذره بوی که پیرز ما نذر که زینت اوله آسماندا
 هموله لای او تورا رفا پیر که علم او ذرا بموی خا خیره
 سیم اراده یا نهایی خورش خورش پیش آید به کم کاهش
 هر نفس که هر حشمتی بادوی وی از طبیعتی وی ار ارادی وی
 گشت شغفش که اراده حق به شیت او ناوی سطلق
 ما شاء الله البت پرودی و مال دنیا دشی هر نوی
 چو ارم قدرت تاشه کاره بوکت برادرت خالق شاره
 تا پیر روی کرد و هر عدل عقیقه و حجه هر اودم و عدل

علمی

اساده

قدرت

بزرگوار

بۆسهیدی مومکین دهوه شینتی پهل^(۱)
 بۆ مومته نبع و واجب پرووناکا^(۲)
 تکیکه له به حر قودره تی مه عبود^(۳)
 ئەم سونعی غه ریب نه زم و ته رتیه
 سانیعمان مه وسوف به هه ر چواره
 مورید و قادر فاعیلی موختار^(۴)
 هه فته مین که لام سنی وه سفن خود سه ر^(۵)
 حاجه ت به گوی و چاو ، زووان و خه لقن
 شنه و او بینا و گویایه بیچوون^(۶)
 دهوینتی ئایا رهوشه ن یا تاریک^(۷)
 قائم بذات ربنا العلی [^(۸)

بازی ئیراده و قودره تی ئەزهل
 غه یری مومکینات جوستو جوناکا
 هه رچی لینی داوی پرتهوی وجود
 ئەم فیعلی موقه ن یه کجار عه جیه
 ده لئین: نه زه رکه ن زه ریف دیاره
 زیندگه و دانا ذاتی کردگار
 پینجه مین سه مه و شه شه مین به سه ر
 "والحاصل" نه ک وه ک سیفاتی خه لقن
 به ل له چه و چوون له ئاله ت بیروون
 ده شنه وی ئایا به عید یا نزدیک
 [تَمَّ الْكَلَامُ وَصَفَّ اِزِي]

- ۱- بازی ئیراده : باز : بالنده یه کی به میزه . سه ید : صید : پاوکردن . پهل : دهست و قاچ .
 واته : بازی قودره ت و ئیراده ی خوایی بی رامکردنی شته مومکینه کان پهل دهوه شینت ..
- ۲- میزی قودره تی خرا پرووناکاته دووشت : واجب و ممتنع ته نها بۆ مومکیناته .
- ۳- واته هه رچی له جیه اندایه وه ک دلۆپه ئاوێکه له ده ریای قودره تی خوادا .
- ۴- زیندگه : زیندوووه .
- ۵- خود سه ر: سه ربه خۆ واته ئەم سنی سیفه ته سیفاتی سه ربه خۆن .
- ۶- به ل : به لکی . چه و چوون : چییه و چۆن . شنه و : بیسه ر . بینا : بینه ر . گویا : ناخیوه ر
 قسه که ر . بیچوون : بێ وینه .
- ۷- ثم : واته پاش باسکردنی ئەم شه ش سیفه ته . بزانه : که لام سیفه تیکی ئەزله یه به زاتی
 خواوه راوه ستاوه .

باز ارادہ قدرتِ ازل بویست ممکن و دستنی پس
 خبر ممکن است جستجو بنا کا بومشع و احب رو نا کا
 برچی لیے داوی پرتو و جو لیکہ کہ سحر قدرت بعد
 ام فعل سقن کج ر عجبہ ام صنع غریب نظم ترتیب
 دلین نظر کن جریب دبارہ صانعان بوصف بہر جو ارادہ
 زین کہ دانا ذات گردگار سر بند قادر فاعل محنت ر
 پنچین ستمہ دشمن بصرہ ہضمین شہ و وصف خود سر
 و سجا میل کت و کت صفات خلق حاجت گوی چا و ردا حلق
 بل کہ چہ چون کہ الت سپردن شوا و پنا و گویا بہر چہ چون
 شنوی آیا بقید یازد کت دینی آیا روشن یا تاریک
 ذوق الکلام و صف اول قائم بذات ربنا العلی

سبع

و دەسفیگە ئەفسەسی پناگیزە و قودەسی
 لە بەرو دەوای ئەجەززی و عەدەد
 تەفسیلی کەلام ئەر لەگرە کەم بێ
 ئەشعەری فەرمووی: بەقا هەشتەمین
 ئەکوین لەلای ئەم بەقا لەلای ئەو
 حەق واتە بەقا لەسەلبیياتە
 سیفاتی سەلبی نایەتە دەفتەر
 لاکین تۆزەریف بێ ئەم پەنجانە
 یەکن قیدەمە دووهم بەقايە
 بەقايانی سەلب لحووقی عەدەم
 دەزانی کامە سیفەتی سییەم ؟

مونافی سکوت ئافەتی ئەفسی^(١)
 لەحەرف و لەسەوت پاک و موجه پەرد
 پراویس حەوالەي ئەسلی سییەم بێ^(٢)
 شیخ ئەبو مەنسور دەفەر مووت تەکوین^(٣)
 دەسفی و جوودین ئەمما تۆ مەشئە و
 تەکوین لەجوملەي ئیزافیياتە^(٤)
 [كَوْنِ اللّٰهِ لَيْسَ بِجَوْهَرٍ]
 مەر پەنج بزانه ئەسلی گشتیانە^(٥)
 قیدەم سەلبی سەبق عەدەم مەعنايە^(٦)
 وەك ئەزەلیي ئەو وەك ئەبەدی ئەم^(٧)
 خۆی بەماناوە بەیانی ئەکەم

- ١- ئەفسی : ئەشعەری دەلێت: ((دووچۆر کەلام بۆ خوا قەرار ئەدری ، یەکەمیان کەلامی ئەفسی کە ئەمەیان قەدیەم . دووهمیان : کەلامی لەفزی کە ئەمەیان حادیسە)).
- ٢- لەگرە : لێرە . پراویس: بوەستە . واتە ئەگر ئەتەوی ئەم باسە بەدریژی تی بگەي ئەوا جارێ بوەستە ، تاباسی ئەسلی سییەم ئیتر لەوی تی ئەگەي .
- ٣- فەر مووت: دەفەر مووت . واتە لەوحەوت سیفەتە دوو سیفاتی تریان زیاد کردووە ، ئەشعەری دەلێت : هەشتەم بەقايە بەلام ((ماتریدی)) ئەلی هەشتەم ((تکوین)) ه .
- ٤- واتە زانایانی تر ئەم دووانە حیساب ناکەن ، چونکە ئەم دووانە سیفاتی سەلبی و ئیزافین وەك لەپێشەو بەسما ن کرد .
- ٥- واتە لەگەڵ ئەوەشدا کە سیفاتی سەلبی لەبەر زۆری حیساب ناکرێن بەلام پاش لێوردبوونەو هەموویان لەم پێنج سیفەتەدا کۆدەبنەو: ١- قەدەم . ٢- بەقا . ٣- المخالفة للحوادث . ٤- القیام بنفسه . ٥- وەحدانییەت .
- ٦- (قەدەم) : واتە مانای ئەوەیە ئەبوونی ئی پیش ئەکەوتوووە ئەزەلییە .
- ٧- بەقا : واتە مانای بەقا ئەوەیە کەخوا ئەبوونی بەسەردا نایەو ئەبەدیە .

وَصْفِكَ نَفْسِي بِالْكَرِيمِ قَدْ سَمِعْتُ
 لَمْ يَرَوْا دَوَاؤَ سَجَرِي عَدُو
 نَفْسِي كَلَامَ آدَمَ لَكْرَةَ كَمِ بِي
 اَشْعَرِي وَرَمَوِي بَقَا شَمِينِ
 كَوْنِ لَمْ لَايِ اِمِّ بَقَا لَمْ لَايِ اُو
 عَن دَائِهِ بَقَا لَمْ لَايِ اِي
 صِفَاتِ سَبِي نَائِيَةِ دَفْتَرِ
 لَكِنْ نُو ظَرِيفِ بِي اَمِّ بِي بِي
 يَاقِيَةِ دَوْمِ بَقَا بِي
 بَقَا بِي سَلْبِ لِحْوِقِ عَدَمِ
 ذَرَانِي كَانَهُ صِفَتِ سِيمِ
 نَسَانِي كَوْنِ اَوْتِ نَفْسِي
 لَمْ يَحْرَفْ لَمْ يَحْرَفْ بَاكُ مَجْرَدِ
 رَاوِي حَوَالَهُ اَصْلِ سِيمِ بِي
 شَيْخِ ابُو سَمْعُوْنِ وَرَمَوِي كَوْنِ
 وَصْفِ جَوْدِيْنَ اَمَّا تُو شَمُوْنِ
 كَوْنِ لَمْ يَحْرَفْ اِضَافِيَةِ
 لَكِنْ اَللَّهُ لَيْسَ بِجَوْ هَرِ
 بِي سَجَرِ بَرَانِ اَصْلِ كَشَانِ
 قِدَمِ سَلْبِ سَبِي عَدَمِ مَعْنَا بِي
 وَكَلِ زَلِ اُو وَكَلِ اَبْدِي اَمِّ
 خُوِي مَعْنَا وَدِ سَبَانِي كَمِ

بقا تکوین

الحافظ

سهلبی هاومیسلی دهگه ن مهخلووقات ^(۱)	[الْمُخَالَفَةُ لِلْحَوَادِثَاتِ]
سهلبی ئیحتیاج مانایه یه قین ^(۲)	[قِيَامٌ بِنَفْسِهِ] وهسفی چاره مین
نه به مه حهللات نه موخه سیسات ^(۳)	موفته قیر نییه [رَبُّ الْكَائِنَاتِ]
سهلبی ته عه دود نه فیی که سره ته ^(۴)	په نجمه خوئی مه عنای وه حدانییه ته
لهه موو شهئن و هه موو حالدا	له ذات له سیفات له نه فعالدا
ئه رچی مه شهوورهن به هزارو یهک ^(۵)	ئه سمای [خَالِقُ الْأَرْضِ وَالْفَلَکِ]
لاکین وهک سیفات غهیره مه حسوورهن	به شه رعیح یه کئی کهم سه د مه شهوورهن
ئیتلاقی وه سر خودادا ناوی	هه رئیسمی که شه رع ئیزنی نه داوی
پهس بینای ئه سا له سر ته وقیفه ^(۶)	ئه م قه وله موختار یه کجار زه ریفه
مه رخاسسه ی شه رع ه ئه دهب بزانی ^(۷)	ئیتلاق به عه قلیی کئی دهیتوانی
مه عنای ده رحه قی حه ق جائیز نه وی ^(۸)	هه رچی که زاهیر پیی وارید ده وی

- ۱-المخالفة للحوادث : واته خوا هاوویتنه ی غهیری خوئی نییه.
- ۲-یه قین : بیگومان. خودا پیوستی به کهس نییه.
- ۳-موفته قیر : واته موحتاج. ئه م به یته وهسفی چواره م پوونده کاته وه. محهللات : شوئن، موخه سیسات : المخصصات : تایبه تمه نده کان.
- ۴-که سره ته : الکثرة : زوری.
- ۵-ئه سما : ناوه کان. ناوه کانی خوا و امه شهووره که هزارو یه کن ، به لام به پیی شه رع ته نها نه وه دو ئون. سه د یه کئی کهم ، واته نه وه دو ئو.
- ۶-نه داوی : نه دابیته. ته وقیفه : واته ئه بن بیسترا بیته.
- ۷-واته هیزی عه قل ناگاته پایه یه ک که نه دهب له گه ن مه قامی خوا ی گه وره دا به کار بیته.
- ۸-واته : هه ره له فزیک له نایه ت و حه دیسدا ماتبن و مه عنا زاهیره که ی بوخوا ره وا نه بیته.

التَّخَالُفَ لِلْحَوَادِثِ سَبَبُ وُشِي دَكُلْ مَحْلُوقَاتُ

بِنَامِ بِنْتِيهِ وَسَفِيحِ رَمِينِ سَلْبِ احْتِجَاجِ مَعَايِهِ لِيَقِينِ كِه

مُعْتَرِيهِ رَبِّ الْكَائِنَاتِ نَهْ بَجَلَاتِ نَهْ مَحْضَاتِ

بِجَمِ حَوِي مَعْنَايِ وَجِدَارِ سَيْتِهِ سَبَبُ تَقْدِيرِ كَلْبِ كَرِيهِ

لَهُ ذَاتُ كِه مَعْنَا تِ كِه اَلْفَا كِه لَهُ بَمُوتَانِ هُوَ خَالِدُ

اَسْمَايِ خَالِقِ الْاَرْضِ وَالْفَلَكَ لَرْحِي مَشْهُورِ كِه بِهَسْرَارِ بَيْتِ

بَشَرِ عَجَبِ كَمِي كَمُ عَدَهْ مَذْكَوْرِ كَلْبِ اَلْوَيْتِ كِه مَعْنَا تِ غَيْرِ مَحْضُورِ

اِطْلَاقِ وَاسْرُودِ اَدَا نَادِي اِطْلَاقِ اَسْمَايِ اَسْمَا لِهْ سِرِّ تَوْفِيْقِهِ

بِهَرِ خَاصَّةِ شَرْعِ اَدَبِ بَرَانِي بِهَرِ خَاصَّةِ شَرْعِ اَدَبِ بَرَانِي

مَعْنَايِ رَحْمَتِ حَقِّ جَايِزِ نَوِي بِهَرِ خَاصَّةِ شَرْعِ اَدَبِ بَرَانِي

مَعْنَايِ رَحْمَتِ حَقِّ جَايِزِ نَوِي بِهَرِ خَاصَّةِ شَرْعِ اَدَبِ بَرَانِي

بجملہ کلمات

بجملہ کلمات

بجملہ کلمات

- وێكو ئیستیواو وەجھو یەدو عەین
ئەجار یاتە فویز دەکەین وەك سەلەف
هەرچی ئەفعالی پەببو لعیزە تن
ئەما پەر حیکمەت پەر مەنقە عەتن
هەرچی و جووودی کە پیندیریاوئ
هەر وەها دەوئ مەوقیعی خۆیە
"مالِكُ الْمَلِكِ" ی بەحەققى بئى پەیب
قودرەتى کە دەس دەریئى لەجەیب
بەقەبز نەر بەبەست زەحمەت یارەحمەت
هەمووی حیکمەتەو فەزڵەو عەدالەت
زۆلم و ستەم و مالیکی عالم ؟!
- لەمە عنای زاهیر تەنزیهی دەکەین^(۱)
یاتە ئویل دەکەین هەر وەکو خەلەف^(۲)
گشتی بئى غەرەز بیلا عیللەتن^(۳)
لە عەبەس خالی پەر مەسلەحەتن
لە هەرچی و هەر تەرز ئەودا نریاوئ
لەو بەدیعتەر نییە کە هەیه^(۴)
حەکیم و عەلیم "بِلا نَقْصٍ" و عەیب
تەسەپروف کا مۆلک شەهادەت و غەیب^(۵)
نەر لوتف و نیعمەت نەر عونف و نیقمەت
مۆنەزەه لەزۆلم قوبح و جەهالەت
هەي قسەي شەتەت کە دەردئى لە دەم^(۶)

- ۱- نامازەیه بەئایەتى : "فاستوی علی العرش" - یدالله - فثم وجهه - علی عینی : ئەبئ
واتاکەي وەك زاهیر لیک نەدریتەو ، چونکە مەعلومە کە خوا ئەوشتانەي نییە .
- ۲- تەفویز : واتە ماناکەیان دەدەینە دەست عیلمی خوا . تەئویل : واتە بەجۆرێک مانایان
ئەکەین کەشیاری زاتی خۆبیت .
- ۳- واتە کاروکردەوی خوا هەموویان بئى غەرەزو بئى عیللەت دروستی کردوون و لەهەمان
کاتیشدا پەرن لەحیکمەت و بەرژەوئەندی و سوود . عەبەس : بێهۆدە .
- ۴- نامازەیه بەوتەیهکی ئیمامی غەزالی کە دەئیت : "لیس فی الامکان ابداع مما کان" .
- ۵- واتە خۆایە کە کە دەستی جیلوئەداری خۆی لە بەرۆکی پەنھانی دەربەئینی و کار لە مۆلکی
دیارو نادیاردا بکات ، چ بە ((قبض)) دەستگرتنەو ، یان ((بسط)) بەخشش ، بەنازاردان
یان میهرەبانیبئى ؛ هەموو ئەوانە پەرن لەحیکمەت و فەزڵ و عەدالەت ، دوورن لەستەم و
ناشیرینی و غەزەب و تۆلە .
- ۶- واتە شتی وا چۆن ئەبیت ..؟ چۆن مالیکی هەموو عالم زۆلم ئەکات ..؟ ئەو قسەیهکی
دوور لەواقیعه و لە دەمی نەزانان دیتە دەر .

وگورستواو وجہ بد عین
 نہ معای ظاہر مژمہی و کین
 اجمار یا لغویں د کین و کسلف
 یا تاویل د کین ہر دو کو حذف
 ہرچی افعال رب العزت
 گشتیں بے غرض بلا علت
 اما پر حمت پر شفقت
 نہ عبت عالی پر نصحت
 نہ ہرچی ہر طرف دار زبانی
 کہ ہرچی ہر طرف دار زبانی
 لکہ ہرچی ہر طرف دار زبانی
 لکہ ہرچی ہر طرف دار زبانی
 مالک اللک سبحانہ پر رب
 حکیم حکیم بلا نقص عیب
 قدرت کامل شہادت عیب
 پر قبض انہ بہ بسط رحمتنا محمد
 ہومی حمتہ فضلہ عدالت
 حکم حکم مالک نام
 ہی قصہ شظہ کہ دردی نہ دہم
 ہی قصہ شظہ کہ دردی نہ دہم

نہ ہر دو کو حذف

استغناء

ئه‌ی وه‌همی غه‌له‌ت ئه‌ی له‌فزی قه‌بیح^(١)
 "بِاللّٰهِ عُدْنَا مِنْ كَيْدِ الرَّجِيمِ"^(٢)
 [نَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبَّنَا الْعَظِيمُ]
 مولکیج مولکی خو‌ی " لا یفعل ما یشا"
 حوسن و قوبحی فیعل شه‌خسی موکه‌لله‌ف
 ئه‌ویانه سه‌به‌ب زه‌مم و عیقا‌به
 شه‌رعه موسبیت و موبه‌یینیه^(٣)
 قبو‌لکردنی واجبه سه‌ریح
 عه‌قل بئ عه‌قله تییدا شیته^(٤)
 نه‌ک هه‌ر له‌ویدا به‌ل له‌گشت جیدا
 حوکمی که‌سیجی وه‌سه‌ردا نییه^(٥)

قه‌بیح و "ذوالفعل" مه‌حموود و مه‌لیح
 غه‌یره ئه‌بده‌ع و چه‌زده‌تی چه‌کیم
 وه‌زعی بئ جیگه‌و جه‌نابی عه‌لیم
 [فِعْلاً وَ حُكْمًا] دووره له‌فه‌حشا
 به‌ر له‌و دروودی شه‌رعی موشه‌ره‌ف
 که‌ئه‌مه سه‌به‌ب مه‌دح و سه‌وا‌به
 ئه‌و حوسن و قوبحه نازاینیه و نییه
 ئه‌وه ئه‌ر گپ‌رای حوسن به‌قه‌بیح
 هه‌رگه‌ه حوسن و قوبح به‌و مه‌عنا و یته
 غه‌یری چه‌ق نییه حاکم له‌ویدا
 هه‌ر چلۆنی حوکم هه‌ر حوکمی ئه‌ویه

- ١- واته شتی وه‌ها چۆن ئه‌بیته : کرده‌وه ناشیرین بیته ، به‌لام خاوه‌ن کرده‌وه مه‌دح
 کراوبئ، دیاره ئه‌وه قسه‌و وه‌همیکی غه‌له‌ته.
- ٢- غه‌یره ئه‌بده‌ع : واته کار و کرده‌وه‌کان نایا‌تر نه‌بن.
- ٣- نازاینیه : نازانریته. واته : جوانی و ناشیرینی کاره‌کانی به‌نده به‌شه‌ریعه‌ت هه‌ر
 ئه‌و دیاری ئه‌کات ، چی‌باشه‌و چی‌خراپه. ((معتزله)) ئه‌لین : جوان و ناشیرینی
 کاره‌کان عه‌قل‌پریاری ئه‌دات نه‌ک شه‌رع.
- ٤- به‌و مه‌عنا و یته : به‌و واتا‌یه بیته.
- ٥- واته چۆن ئه‌بیته که‌شتی تازه په‌یدا‌بوو حوکم بدا به‌سه‌ر قه‌دیما ...؟

قَبَّحُ فَوَالْفَعْلِ مَحْسُودٌ مَلِيحٌ اُمِّيٌّ وَحَسْبُ عَظِيمٍ اِي لَعِيْبٍ قَبِيْحٌ
 عَمِيْرٌ اَبْدَعُ حَضْرَتِ حَكِيْمٍ بِاَلِيْهِ عَدَاوَةٌ كَيْدِ الرَّحِيْمِ
 وَتَمِيْحٌ بِحِكْمَةِ حُبَابٍ عَلِيْمٍ لَسْتَ عَصِيْرٌ اَللّٰهُ رَبُّنَا الْعَظِيْمُ
 فَعَلًا وَحَكْمًا دُوْرُهُ لَه فَحِيْحًا مَلِيْحٌ اَبُو حَمْرٍ لَعِيْبٌ مَالِيْحًا
 بَرُّ لَه فَرُوْدٌ شَرِيْحٌ شَرِيْفٌ حَسْبُ قَوْمٍ فَعَلٌ شَخِيْحٌ مَخْلُوْفٌ
 كَهْ اَمَّهٌ سَبَبٌ مَلِيْحٌ ثَوَابَةٌ اَوَايَةُ سَبَبٌ وَتَمَّ عَقَابَةٌ
 اَوْحَسٌ قَبِيْحٌ نَارَانِيَّةٌ دَنِيَّةٌ شَرِيْحَةٌ نَشِيْبٌ سَبِيْنِيَّةٌ
 اَوَاوَةٌ كِيْرَانِي حَسْبٌ بِه قَبِيْحٌ قَبُوْلٌ كَرُوْدِيٌّ وَاجِبٌ مَرِيْحٌ
 بِرُّ كَا حَسْبٌ قَبِيْحٌ تَبَعًا وَتَمِيْحٌ عَقْلٌ فِي عَقْلٍ تَبِيْحٌ اَشِيْبَةٌ
 عَمِيْرٌ حَسْبٌ تَبِيْحٌ كَا كَمٌ كُوْدِيَا نَمُّ هَرُّ كُوْدِيَا لَه كَشِيْبَةٌ حِيَا
 بِرُّ جُوْدِيٌّ حَكْمٌ بِرُّ حَكْمٌ اُوْدِيَّةٌ حَكْمٌ كَسْبِيٌّ وَتَمُّ دَا رِيْبَةٌ

وجوب مانای چی؟ بلئی گویم ئی وی^(۱)
 نه چشتئی ئه سه له ح بو دنیا یا دین^(۲)
 نه ئه جرو سه واب تا عه تگوزاران
 نه هیچ کامی تر له باقی ئه شیان
 سه واب ته سلیم کا به عاسی و شه نیع
 مه ملوک به مالیک ده ئی : چی ده که ی؟^(۳)
 ئه گهر عیقاب دا به عسیان عه ده له^(۴)
 خیلاف له وه عده ی خودا دا نایئ
 لکن ذلکم لدی اهل الحق"
 له نیسه بت به حال مه خلوق پاک و چاک^(۵)
 یُعزَّزُ یُذَلُّ یُعْطَى وَ یَمْنَعُ"^(۶)

ده شئی واجبگیر له سه ره حق کئی وی
 واجب نییه هیچ له سه ره حق یه قین
 نه عیوه ز له سه ره دهر دو ئازاران
 نه زه جرو عیقاب فیرقه ی عاسییان
 حه تتا بوئی هه یه عه زاب دا موتیع
 ئازاردا ئه تفال حه یوانی به وه ی
 به ل ئه ر سه واب دا به تا عه ت فه ز له
 (وبالاتفاق) له هه موولایئ
 "وَوَعِيدُهُ بِالْوَعْدِ مُلْحَقٌ"
 شه ئن و حالاتی بی حه د شه ره فناک
 "یُهْدَى وَيُضِلُّ يَخْفَضُ وَيَرْفَعُ"

۱- واته چ که س بوئی هه یه که شتی له سه ره خوا واجب بکات ..؟

۲- له سه ره خوا پیویست نییه که باشترین شت دابین بکات ، ئه گینا نه ده بوو کافر دروست بکات.

۳- واته له به ره ئه وه ئه م شتانه جائین ، چونکه ئه مانه هه مووی کار له موئکی خودا کردنه ، هه رگیز نه بووه مه ملوک ره خنه له مالک بگریئت.

۴- به ل : به لکو. ئه ر : ئه گهر. عیسیان : یا خیبوون.

۵- واته حالاتی خوا وه ک حالاتی ئیمه نییه سنووردار بی.

۶- پینمایئ و گومراکردن ، به رزی و نزمی ، گه وره یی و سووکی ، پیدان و لیگرتنه وه ، هه مووی به ده ست خوایه.

دهمی جه مالی دهمی جه لالی
 پوئیته تی دانای خه فی و ناشکار
 [فی ذه النشاءة] او [دار القرار]
 ئه رجائیز نییه چه زه تی موسا
 به ((لن ترانی)) جواوی داوه
 ئیساته تو توئی بهم وه سفه که هه ی
 پاوئس ئه وه نشئه باته شریف بیئری
 به چاوی فانی ناوینی باقی
 ئه گهر دهوینی بی موقابه له
 خه لاتی وقوع پوئیته تی باری
 دهس نادا بوک هس لهم دونیا یه دا

مه شغوولی ناکا ئه م حال له و حالی^(۱)
 ئایا بو نائیم ئایا بو بیئدار^(۲)
 جائیزه له لای قه وله که ی موختار^(۳)
 له بهرچی قهرمووی : "ارنی" ئه وسای^(۴)
 نابینی تو من به ئه م ئیماوه^(۵)
 من قائیم به خووم سه رمه دیم و حه ی^(۶)
 ئیبقای حه ق خه لات به قات بنیئری
 باقی دهوینی باقی وه تاقی^(۷)
 بابوینی یه چه موجداه له^(۸)
 بهم چاوی سه ره حالی بیئداری
 هه ر به شانی خه تم ئه نبیا یه دا^(۹)

- ۱- جه مالی : واته سبووتی ((ثبوتی)) وه ک لیشاوو بارانی ره حمه ت. جه لالی : واته سه لبی وه ک نازار که یانندن و نیقمه ت. خوا بهر پیکو پیکو ناگای له مه ردوولایه.
- ۲- دانای خه فی و ناشکار : واته ئه و خوا یه ی که ناگای له مه موو شتیکی ناشکار و نه ئینییه. نائیم : خه وتوو.
- ۳- فی ذه : واته چ له دنیا ی ئیستاماندا ، چ له قیامه تی نه پراوه دا.
- ۴- ئامازه یه به نایه تی ((ربّ ارنی أنظر الیک)).
- ۵- ئیماوه : واته له م بارو دوخه تدا من نابینی پراوه سته تاروژی قیامه ت.
- ۶- سه رمه دی : ئه زه لی. حه ی : زیندوو. ئیساته : ئه م کاته.
- ۷- ناوینی : نابینی. باقی : خوا. باقی : دژی فانییه.
- وه تاقی : به ته حقیق. به راستی واته : به چاوی فانی ناتوانی خوا ببینی ، به لام به چاوی باقی به راستی ده توانی.
- ۸- دهوینی : واته خوا بی به رامبه ری ئیمه ده بینی. بابوینی یه : با ببینریت. چ موجداه له : واته کیشه ی ناوی با ئیمه ش بتوانین ببینین.
- ۹- واته ببینی خوا له م دنیا یه دا بو ک هس ناییت ته نها ئه و کاره شایانی پیغه مبه رو هه ر بوئه و بووه ، دیاره ئه ویش له و کاته دا له سنووری دنیا ده رجوو بوو.

بِسْمِ رَبِّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ رَبِّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دَعْوِی جَبَّ لَی دَعْوِی جَبَّ لَی
سُغُو لَی نَا کَا اَمَّ حَال لُو حَا لَی

رُحُو بَی تِ اِنَا ی حَضِی اَشْکَا ر
اَیَا بُو نَا یَمَّ اَیَا بُو سَدَا ر

فَی ذِی کَلْبَا اَوْدَا ر کَلْبَا ر
جَا رُو لَہ لَا ی کُو لَہ اَصْحَا ر

اَر جَا ی زَی نَہ حَضَر تِ مَو سَی
لَبَّحِی زَی مَو ی اَر ی نِ اَو دَا

بَہ لَکِن تَوَا ی جَوَا وِی دَا وِہ
نَا وِی تُو مَن وَا یَمَّ اَیَا وِہ

اَیَا تُو تُو ی بَی م وَصَفَہ کَہ مَی
مَن قَا ی م سَی جُوم سَی م م سَی

رَا وِی اَو دَا ی شَا بَا تَر ی فِ سَی
اَبَا ی حَی خَلَا تِ تَقَا تِ بَی سَی

بَی جَا وِی فَا نَی نَا وِی بَی سَی بَا نَی
بَا قِی دُو سَی بَا قِی وَا تَا نَی

اَر دُو سَی بَی مَی
بَا بُو ی سَی بَی مَی وَا کَہ

خَلَا تِ دُقُوعِ رُو بَی سَی بَا رِی
بَی جَا وِی سَی حَالِ لَی سَی اَرِی

دَس نَا دَا بُو کَس لَہ دَیَا یَہ دَا
بَی رَی شَا نِ خَی م اَنَی سَا یَہ دَا

صَلَّى الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

- ئه وه مه شهوودى غه له به بووگه ^(١)
 وتى پوئيه ته يا موئه وو هله
 بوؤر بوزورگان به خه و پووى داگه
 دهوئ به دهليل كيتاب و سونته ت
 موخبيرى سادىق خه بهرى داوئ ^(٢)
 واجبه به وه گشت بكهين ته سديق
 بيينه سه ر دهليل جه رگه ي ئه هلى دل ^(٣)
 موسه ففا له پرهنگ وه سفى ئينسانى ^(٤)
 نيه له لايان هيچ پوژو شهوئ ^(٥)
 دهردى ئينتيزار مه وتى ئه حمه ر وئ ^(٦)
- ئه ر وه لى ئيزهار دينى فه رمووگه
 مه ستىي گيجى داو خستىيه مه له
 به لئ به نه قلئ ته شكىك نه ماگه
 وقووعى پوئيه ت پوژئ قيامه ت
 ئه مرى جه وازى شكى نه ماوئ
 كه واقيع دهوئ پاسه به ته حقيق
 بابه س بئ دهليل عوله ماي كامل
 چهند كه س مه ن ده رچووك له ده س نه فسانى
 ئارو دووى وجود سوژياگ نهوئ
 به هه شت جئى سرور غه م لئى ئه و دهروئ

- ١- فه رمووگه : فه رمووئيه تى. بووگه : بووه. دينى : بينى: واته نه گه ر پياوچاكيك بئى : خوام
 ديوه ئه وه واقيعى نيه ، به لكو حزور و پرته وى زاتى خوا هئرشى هئناوه ته سه ر ، وائ
 زانيوه ئه وه بينينه. يان نه بيئت قسه كه ي ته ئويل بكرئ.
- ٢- نه ماگه : نه ماوه. داگه : داوه. واته بينينى له پوژئ قيامه تدا به پئى به لگه ي قورئان و
 حه ديس جائيزه و گومانى تيا نيه.
- ٣- جه رگه : كوؤو كوؤمه ن. مه به ستى ئه هلى ته سه ووفه.
- ٤- ده رچووك : ده رباژبوو.
- ٥- ئار : ئاگر.
- ٦- مه وتى ئه حمه ر : يه كيئ به تيغ كوژرابيئت .. واته چاوه پوانى وه ك مردن وايه ..

نہایت دل کہ نظر زینت بود
سینہ خدایا مستقیم

او دے شہودی عبہ بو کہ

او دے اظہار دینی فرمود کہ

وے روئے با موی و

مستے کچی داؤ خستہ ملہ

بوز و برزہ کات سحر زوبہ

بلی سہا تکت مٹ کہ

دوی بہ لیل ات ب سنت

و فرج رویت رو ز قیامت

مخبر صادق خبری داوی

انرجواری شکے موی

و جہ پوہ کت بکین تصدیق

کہ و ارتقم دوی رات جمعیت

بینہ دلیر خج کہ امیر

نابوی دلیل عمای کا مل

مستقر کہ زانک صفیات

جس کسی ہما ز جوت کہ دس نشانی

رینہ کہ لایات بیچ رویشوی

آرو دوی و جو سوڑیاک پوی

مشتاق دیدار محبوب حق

پی دل نہ زنجیر ماسوی سلطان

درد اینی ر سویت ا حردوی

مخبت جی سرورم لے اور دوی

پئی پهحمی مهحبوب بهرحهق ناکهوی
 خوی له موشتاقان بشیریتتهوه^(۱)
 دامنه ی لایقه بهم پهراویزه^(۲)
 لهفهرزیشاوی دهشی ههر مات وی
 نهله دنیا دا نهله عوقبادا
 پوئیته موفیدی حهقیقهت نییه
 دهشی عیلمی کهس چی لی زانیوی
 ههر وجوده و سهلب ئیزافه و سیفته^(۳)
 [تَقَدَّسَ مَنْ لَيْسَ الْاَ هُوَ]^(۴)
 باوهپرکردنه بهمه لائیکان
 جیسم نورانی و لهتیف سروشته

پاسه بیباکه و ئیستیغنا ی دهوی
 پهرده لهجه مال نه دیریتتهوه
 پشتی ئەم ئەسله ئیستیفا بیزه
 وهسف ئهرجی بیلی تالیبی زات بی
 عیلمی کونهی زات بوکهس پوونادا
 ئه ر بللی پوئیته بو دهلیل چیه
 زاتی نیشانه ی بی نیشانی وی
 ئەوه بیته زهبت زیهن و مهعریفته
 بی نهوع و جینسه ناگونجی [ماهو]
 ئەسلی سانیمان له شهش ئەسله کان
 به فارسی پییان ده لئین فریشته

۱- نه دیریتتهوه : لانه دا. بشیریتتهوه : بشاریتتهوه.

۲- پشت: پووی پوشا که. ئیستیفا بیز : ئیستیفا : ناوی قوماشیکی جوانه. واته:
 ئەوهنده جوانه شایانی ئەوهیه که پهراویزه که ی برازینریتتهوه پهراویزه که ش
 شیعرهکانی دواوهن:

۳- ئەوهی بیته ناو دائیره ی زانین و هۆشی ئینسانه وه هه ر ئەوهیه که باوه پرت به بوونی
 هه بیته و باوه به سیفته تهکانی بکه ی ، چونکه زاتیک دروشمی ئەوه بیته که بی
 نیشانه بیته چون مروف دهرکی نه کا ..؟

۴- ماهو : ئەوه چیه. ئەمهش بو شتیکه که نهوع و جینسی هه بیته خواش ئەوانه ی
 نییه.

راستے باکہ استغای دو ہی ہی جسم محبوبتِ حق ناگو ہی
 بردہ لہ جمال ند پر ی تو وہ خوی لہ مشتاقانِ لب سپر پندہ
 پست ام اصلہ رستنا سپرہ دانہ لایقہ بم بار وینہ
 وصفِ جی سلی طالبِ ذلت ہی لہ فرضی شاہ و بردشی ماتری
 علم کنہ ذلت بوکس رونا داہ نہ لہ دنیا دانہ لہ عجبی دا
 آر بی رویت بود لیس جیہ رویت مفیہ حقیقت رنیہ
 دانے پستانہ پستانہ ہی دش علم کس جی لے زانے وی
 اوہ مہ ضبط ذہنہ رست ہر وجودہ سبب اضافہ صفت
 بے نوح جنسہ نا کجگر ماہی نقلتس مزلتس اولہ ہن
 اصل نایک لہ شئی اصلکان
 بدر کردنہ عملا نکان
 بقا سپر پستانہ دلین و شہتہ جہ نوزل فی لطیف و مستہ

پاک و بی گوناھ فرمان بهردارن
 هه ره ئه مرئ بکا و هه رچی فهرمووگه
 مه له ک نه ک له ته رز ئینسان و په رین
 نه نیر نه مینگه نه ساحیب مندال
 بالیان به نایهت وه ها دیاره
 به ئی پیغه مبه ر که بۆ ميعراج چوو
 گشت له سه ر فیعلی عه جیب قادن
 جو به ئیل له شکل ((دوحیه)) دا ده هات
 زۆرتن له گشت ئه نواعی عالم
 هه رچی له عه ده م هاتوئ و بیته ده ر
 به ویفقی فرمان پادشای خه بیر

موتیع بۆ فرمان پهروهردگارن
 نافه رمانییان ناوئ و نه بووگه
 له ژن و شوویی و زاوو زو به رین^(۱)
 به پیی پوتبه و حال ساحیب په روبال
 دوو دوویه و سئ سئ و چوار چواره^(۲)
 دیگه جو به ئیل شه ش سه د با ئی بوو^(۳)
 له هه ر شکلیکدا چه ز که ن زاهیرن
 به خزمهت چه زهت ((علیه الصلاة))^(۴)
 [بأعدادهم الله أعلم]^(۵)
 فره شته یه کی تایینه له سه ر^(۶)
 ته سه ر پوفاتی تی ده کا و ته دبیر^(۷)

۱- واته فره شته وه ک ئینسان و جن نین له به ره وه نیرومییان نییه و ژن و منال و هه چه یان نییه.

۲- ناماژه به نایه تی : ((جاعل الملائكة اولی اجنحة مثنی و ثلاث و رباع)).

۳- دیگه : دیویه تی.

۴- دوحیه : پیاویکی ریکو پیک و شیوه جوانی عه ره ب بوو.

۵- ناماژه یه به نایه تی : ((وما یعلم جنود ربك الا هو)).

۶- هاتوئ : هاتبئ. تایینه: ته عینه دیاریکراوه.

۷- ناماژه یه به نایه تی : ((فالمدبرات امرأ)) واته سویند ئه خۆم به و فره شته یه

که له سه ر فرمانی من ته دبیری ئیش و کاری مه خلوقات ئه که ن.

ہاک پکنت فمات برورن
 طبع بو فرمان پروردگار
 ہر امر بر بلا و ہر حق فرمود کہ
 تا زمانیان ناپی و بند کہ
 ملک کہ طہرین است پرت
 کہ دن شوین زاو زو بر پرت
 نہ نیز نہ پسند نہ حبیب منہ
 بہ پی رتبہ حال صاحب ربال
 بایان بابت و کا دیان
 صحت ہر سے سے چوڑا چوڑا
 بی بیستہ کہ بو براج چو
 دیکہ حیرت ششہ بال بو
 کہ نہ شکلہ خرن کن حاضر
 کہ نہ سر نعل عجب قارن
 جبریل کہ شکل دخیہ دادمان
 سجدت حضرت علیہ السلام
 زور ترن کہ کہت انور عالم
 ہر چیز کہ عدتم کا تو یومیہ در
 فرشتہ کے تا پیسہ آسہ
 بوق فمات پارتی نبیہ
 تعریفانے پید کا و تہ پیر

بہر نوا

بۆھەر فەردىكى فىرقەى موئمىن
سەدوشەست مەلەك حافىزە يەقین
بەعزى بۆ بەھەشت خەزىنە دارە
بەعزى خەزەنەى دۆزەخ و نارە
زەبانیە یانى نەسەقچى سەقەر
حەق فەرمووگىە ((تسعة عشر))
(حفظه) یانى كەتەبەى كىرام
ئى پاس خىر نويس ئى لای چەپ شرور
دەلى تا هەفت سات مەینويس جارى
ئى راس چون كەرەم حەق بى پايانە
فرىشتەى سوئال عەزابى قەبران

بەحەدىسى پاك [خير النبیین]
(دفعاً لأختطاف رهط الشياطين))^(۱)
لەناویاندا ریزوان سەردارە^(۲)
بۆئەو دەستەىچە مالیک سالارە
یائەو خەزەنە و تمان لەگرەو بەر
نۆزدە سینفن یا نۆزدە نەقەر
دووبەشەو دوو پۆژ پاس و چەپ مەقام^(۳)
ئى لای راس ئەمیر ئى لای چەپ مەئموور^(۴)
بەل تەسبیحى كا یائىستغفارى^(۵)
چاکە دەنويسى بەدە چەندانە
چ بۆ موسولمان چ بۆ كافران

۱- ئامازەیه بەئایەتى ((ان كل نفس لماً علیها حافظ)).

۲- سەردارى فرىشتەکانى بەھەشت ناوى ((رضوان))ە.

۳- ئایەتى : [وان علیکم لحافظین * کراماً کاتبین] .

۴- خىرنويس : خىرنووس ئەو دوو فرىشتەیه یەکیکیان ئامرەو ئەوى تریان مەئموورە.

۵- ئەوى لای راست بەوى لای چەپ دەلى تۆ خراپەى بەندەكە مەنوسە تاحەوت کات ژمیر. بەل : بەلكو.

تسبیح علیہ السلام
بہارِ نبوت و اہل بیت
رسول صلی

سجدہ شپاک خیر النبیین

دفعاً لا اختلافاً زہد الطاہرین

لہذا ویاندر رضوان سدرہ

بواو دستچہ مالک اللارہ

یا ادر خزنہ و کتاب لکرہ

نور دو صفت دیا نوزدہ نقرہ

دو بشہ دور و دراز چہ مقام

ای لارہ اس امیر ای لارہ چہ نام

بل تسبیح کاتب استغفار

چاکہ و نویس بدہ چہ اندہ

چہ بوسمان چہ بوالکا فران

بہر فرد یکی فستہ مؤمنین

مہ نصبت ملک خانیہ یقین

بعضی بویست خزنہ دارہ

بعضی خزنہ دو رخ ناس

زبانہ یانیہ تسبیح

حق فرسویہ تسعہ عشر

حفظہ یانیہ کتبہ کرارم

ای رسد خیر نویس ای لارہ چہ نام

دلہ ناموسات سنو چہ نام

ای لارہ چہ نام چہ نام

فستہ بوالکا فران

یا بۆ موسولمان موبه ششیر به شیر^(۱)
 به لئی ئه فزه لی گشت مه لائیکان^(۲)
 که چوار سینفن ده گهل چوارئه شخاس^(۳)
 نزیکه حه زره ت بارگهی بی چوون
 رووحانین مه له ک ره حمه ت و نیعمه ت
 عه رشی عه زیمیان هر له سه ر شان
 له قیامه تدا واده ی جه لاله
 [جل جلال الواحد القهار]
 ساحیبی وه حی و په یغام و ته نزیل
 بۆ ته عیینی رزق بووگه به ئه مین
 ئیسرافیل ساحیب ئه مری نه فخی سوور

دووشه خسن ناویان مونکه رو نه کیر
 به عزئی سه ر به عزئی هه یه شه ره قیان
 ئه واننه پییان ده وئژن خه واس
 چوار سینفه کان موقه پره بوون
 که پرۆبین مه له ک عه زاب و نیقمه ت
 حه مه له ی عه رشن یانی ئه وان
 ئه مپۆ چوارن وه ختی جه ماله
 هه شت که سن یا هه شت سینفی بی شو مار
 چوار شه خسه کان یه کئی جیبرئیل
 میکائیل بۆ قه بز بۆ به ستی زه مین
 عیزرائیل بۆ قه بز رووح ساحیب دوستوور

- ۱- ئه و دوو فریشته یه ی که له کافران پرسیارده که ن ناویان : منکر - نکیره ، به لام هی موسولمانان ناویان : مبشر - بشیره .
- ۲- به عزئی : واته هه ندیکیان به سه ر هه ندیکئی تریاندا .
- ۳- گه وره ترینی فریشته چوار سینفن و چوار که سن :
 چوار سینفه که ئه مانه ن :
- ۱- المقربون . ۲- کروبین . ۳- روحانین . ۴- حملة العرش .
 چوار شه خسه کانیش ئه مانه ن :
- ۱- جبرئیل : وه حی بۆ پیغه مبه ران ده بات .
- ۲- میکائیل : فه رمانی دان و گرتنه وه ی رزق و پۆزی پی سپێردراوه .
- ۳- عیزرائیل : مه ئمووری گیانکیشانی گیانله به رانه .
- ۴- ئیسرافیل : فوو به ((صور)) دا ده کات ئه م شاخه به قه ده ر ژماره ی گیانله به ران کونی تیا به .

دوشخس باویان دگر مکہ
 یا بوسمان بشیر بشیر
 بعضی تر بعضیہ شرفیان
 یا افسد کنت ملا یگان
 آواشہ پان دوزن خاوص
 کہ چور صفت دگر چور اشخاص
 چور صفتکان مشہورین
 زد یک حضرت با کہ پچون
 آردین ملک عذاب نعمت
 عرش عرشین یانی آواشہ
 زو صافن ملک صحت نعمت
 آرد چوارن وحت جانہ
 عرش عرشین یانی آواشہ
 آرد چوارن وحت جانہ
 بشت کین یا بشت صفت شمار
 چو آرشہ کان یک جبرئیل
 حساب وحی پیغام تریل
 چو آرشہ کان یک جبرئیل
 بکامل بر قبض بول بیافین
 بولعین رش بولکہ با بشت
 بکامل بر قبض بول بیافین
 بولعین رش بولکہ با بشت
 عرش بول قبض روح صبا و
 بولعین رش بولکہ با بشت
 بولعین رش بولکہ با بشت

عبد

به عهدهد ئه رواح كوناى واتيدا^(۱)

[بين النفختين] موددهى چل سآله^(۲)

زى بووح گشت دهمرن نامينى هيچ كهس^(۳)

دووباره هموو گيانيان پيدا تى^(۴)

له ههر دوو نه فخره ئه وان موسته سنان^(۵)

پاشتر له ئه وو هل پيشتر له دوو هم

مردنيچيان له دوای هه مووانه

وه سهر به شهر دا سيواى ئه نببيان^(۶)

فهزلى ههس وه سهر عه وام مه له كدا^(۷)

گوناهكاراندا له فيرقه ي به شهر^(۸)

به رنه بى و ئه وان سه لات و سه لام^(۹)

سووريج شاخي كه فووى ده كا پيدا

دوو جار فووى پيدا ده كا حه واله

به نفخره ي ئه وو هل به زران ده ون پهس

كه نه فخره ي دوهم ناكا و سه داى بى

ئه مما حه مه له و چوار شه خسه كان

ده مرن و زيندگ ده بنه وه سه رجه م

به عسييان وهك خهلق بهر له گشته نه

خه واسى مه لهك هه يه فهزلييان

عه وامى به شهر سوله حاو ئه وليا

عه وامى مه لهك فهزلى ههس وه سهر

[وفي ما بين الخواص كلام]

۱- سووريج: واته ((صور)) يش شاخيكي كون كونه. كونا: كون.

۲- ماوهى نيوان ئه و دوو فوو پيا كردنه چل سآله.

۳- به زران: شوينه به رزه كان. ده ون: ده بن. پهس: نزم.

۴- سه داى بى: دهنگى بيت. ناكا و: كتو پر

۵- موسته سنان: واته به ده رن و ئه وان نامرن و زيند و نابه وه به لكو ئه وان پاش

مردنى هموو گيان له به ران ئه مرن و پيش هه مووشيان زيندوو ئه بنه وه.

۶- خه واسى مه لهك: فريشته په به رزه كان. سيواى ئه نببيان: بيچگه له پيغه مبه ران.

۷- عه وامى به شهر: مه به ست ئه وليا و پيا و چاكانن.

۸- عه وامى مه لهك: مه به ست ئه وانن غه يري چوار سينف و چوار كه سه كه.

۹- به رنه بى: له پيغه مبه ر. وفيما بين: واته له نيوان خه واسى فريشته دا خوا كامه يان

فهزلى زياتره قسه ي زور هه يه ده توانى سه يري كتيبه دريژه كانى ئه م عيلمه بكه يت.

صَوِّحْ شَاحِبَكُ فَوِي دُكَابِئِدْ بَعْدَ دُرُوْاحِ كُنَايِ وَا رِبِئِدْ
 دُو جَارُ فَوِي بَدَا دُكَوَا لَهْ بِئِنِ الْفَتْحِيْنَ مَدَّ جَلْبَالَهْ
 بِنْفَحَهْ اَوَّلِ بَرِيَانِ بِيْتِ لَيْسْ ذِي رُوْحِ كَثَبْتِ دَمْرِنِ مَانِيْجِ كَسْ
 كَهْ نَفْحَهْ دَوْمِ نَا كَا وُئِدَايِ بِي دُو بَارَهْ بِمُوْنِ رِيَانِ بِي دَا سِيْ
 اَمَّا حَمْلُ حُوْلِدِ شَخْصَهْ كَا نْ لَهْ رُوْ وُئِفْحَهْ اُوَانِ سَكْنَانِ
 دَمْرِنِ رِيْنِدِكِ وُئِيُوْهْ سَرِ حَبْسِ پَا شَسْتَهْ لَهْ اَدَلِ بِشِيْ رُوْ دَوْمِ
 بِيْتِيَانِ وُكْ حَلِيْجِ رَهْ كَثَبْتَهْ مَرُوْ نِيْجِيَانِ لَهْ دُوَايِ بِمُوَانِهْ
 خَالِصِ مَلِكِ هِيْ قَضِيَانِ وُئِيْ شَرِيْ دَا بِيُوَا رِيْ بِيَانِ
 عُوْلِمِ شَرِيْ صَلِيْ وَا اُوِيَا قَضِيْ هِيْ سَرِ عُوْلِمِ مَلِكِ رِ
 عُوْلِمِ مَلِكِ قَضِيْ سَرِ كَهْ كَا رَا دَا رَهْ فِرَقَهْ لَشَرِ
 وُفِيْمَا بِيْنِ الْخَوَاتِيْ كَلَامِ بَرِيْنِيْ اُوَانِ صَلَوِ سَلَامِ

ته سدیقه به جمع ئه و کتیبانه^(۱)
 مه نقوش له روی ساف سه فحهی ته ختهی پاک^(۲)
 به زوبانی پاک فریشتهی بی غهش
 ناردگنی ئه سهر به عزئی ئه نبیان
 توله و عه دده دا مه یانزان مه حسوور^(۳)
 سی نازل بووگه ئه سهری ئیدریس^(۴)
 ئه مانه هه رسد سو حوفیان ناوه^(۵)
 ئینجیل هاته سهر چه زره تی عیسا
 [علیه الصلاة علیه السلام]
 که لامی قه دیم حه قی مو تله قن^(۶)
 نییه ن له قه بیل جینسی حه رف و ده نگ

ئه سلی سالیسمان تاقیق بزانه
 به نه قشی حادیس عه چه ب شه ره فناک
 یابه ئه لفازی مورده تته بهی خو هش
 (رحمه) خالیق گشت عالهمییان
 سه دو چوارن به قه ولی مه شهوور
 ده ئه سهر ئاده م په نجا ئه سهر شیس
 ده سهر ئیبراهیم سه ده ته واوه
 زه بوور بو داوود ته ورات بو موسا
 فورقان بو چه زره ت (سید الانام)
 ته سدیقت بوئی که هه موو حه قن
 سیفه تی قائیم به زاتی بی ره نگ

۱- تاقیق: ته حقیق - به راستی.

۲- خو هس: خو ش. واته : ئه و کتیبانهی که به نه خشی [حادث] سی جوان له سهر
 پووی ساف و بیگه ردی ((لوح المحفوظ)) نه خشی کراون. یابه له فزی
 ریزکراوی خو ش له سهر زوبانی فریشتهی ناسک سروشت به سهر هه ندیک
 ئه نبیادا خویندراوه ته وه.

۳- واته هه رچه نده و امه شهووره که ژماره یان سه دو چواره به لام تو و امه زانه
 که ئه وه نده ن ، چونکه خوا ئه قه رموی : ((وان من امة الا خلا فیها نذیر)).

۴- ده سهر ئاده م : له وانه ده یان هاتوون بو ئاده م. په نجا بو سهر ((شیت)).
 بووگه : بووه. ئه سهر: بو سهر.

۵- ئه م سه ده له قورئاندا به ((صحف)) ناو براون.

۶- واته بروات هه بیئت که ئه مانه هه موویان مو افیقی واقیعن و که لامی قه دیمی
 زاتی خوان سیفه تیکی بی ره نگی به زاتی بی ره نگه وه ن وه ئیعتباری
 مه بده ئه که ی له بابه تی حه رف و ده نگ نین ، واته هه ر خوا خوئی ئه زانیئت چون
 چوئی هاتوون ، ئیمه هه ره ئه وه مان له سهره که بروایان پی بکه یین.

اصولنا تہا تاۃ براسہ
تفہیمہ بجمع ادکب نہ

بِقِسِّ حَبِّ عَجَبٍ فَنَاكَ مَقُوشِ لَمْ رُوِيَ صَافٍ صَفْحَةً شَرِيكَ
يَا بِالْفَاظِ تَرْتَبُهُ خَوْشِ زَبَانَ بَاكَ فَرِشَّةً بَعِثِ
رَحْمَةً خَالِقِ كَثُتِ عَالِمِيَانِ نَارُ دُكْنِي اسْرُ لِعَضِي اَنْبِيَاكَ
صَدِّ حَوَارِكِ بَقُولِ مَشْهُورِ تَوْلُو عَدُو دَا مِي زَلَاكَ مَحْضُورِ
وَدَّ اسْرُومِ بِنَا اسْرُ شَيْثِ سَتِي نَا زِلْ بِنَا كَه اسْرُ بَرِ دَرِيسِ
وَدَّ اسْرُ اَبْرَاهِيمِ صَدَّهْ تَوَاوَهْ اَمَانَهْ هَر صَدِّ صَحِيَانِ نَاوَهْ
زَبْدِيُو دِلُوُو دُو رَا تَبْلُو مَوْسِي اِسْجِلْ مَاتَهْ سُرْحَضْتِ عَيْسِي
وَرَقَانِ بُو حَضْرَتِ سَيِّدِ الْاِنَامِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ عَلَيْهِ السَّلَامِ
تَصَدَّقْتِ بُوِي كَه بَمُو حَقِّقِ كَلَامِ قَدِيمِ حَقِّ مُطْلَقِ
صِفَتِ قَائِمِ بِنَا تَبْلُو رَكْنِ يَنْهِي تَبْلُو جَنْبِ حَرْفِ وَرَكْنِ

نہ لہ دہ مہ جہ

نه له له قزو گوئی نه له به یاندا^(۱)
 باله وانیهج بی نه وه قامیتیان
 نه به سته ی نه بییان نه به سته ی مه له ک^(۲)
 مه مووراس ، له کیزب له خولفن بهری^(۳)
 له زاهیر ؛ ده شی ئیحتییات بکه ی^(۴)
 ئیلحادو کوفری تیذا کامینه^(۵)
 له هه موو هه رمه جز زاهیری ده گری^(۶)
 له زور قوراوی تردا ده مینی^(۷)
 نه وه سه فوه تی دلی دیاره^(۸)
 جیلوهی حه قیقته ت نه سلئی ئیمانی^(۹)
 ره ددی ئی مه ده کوفرو زه لاله

نه له زیهنو و حیفز نه له زواندا
 له هیج کامیدا نییه حلولیان
 غهیره مه خلوقن به بی رهیب و شهک
 هه رچییان تیذا هه یه یه کسهری
 بی مانع هه رگیز نوسوس لانه ده ی
 نه و موددهعی مه جز مه عنای باتینه
 نه و که سیج نه و ا هیج تی نافکری
 ته شبیه و ته جسیم مه لده گیر سینئی
 قائل به زاهیر ده گهل ئیشاره
 هوو هیداس که مال وه سفی عیرفانی
 هه رچی له نه حکام شه رعیه دا له

۱- نه م کتیبانه نه له ذیهنی که سداو نه له حیقزی که سداو نه له زوبانیانو نه له گوئی یاو نه له

به بیان و ته عبیریا حلولیان نییه ، چونکه نه وانه نه وهنده به رزن که له ژور ئیدراکی
 به شهروهه. به لام ئیمه ته نها قابیلیه تی نه وه مان هیه لییان تی بگهین و واتا کانیان بزانی.

۲- غهیره مه خلوقن: واته که دیم. نه بوونیان پیش که وتوه. نه په یوه ندییان
 به پیغه مبه رانه وه هیه و نه به فریشته وه ، که واته نه وانه هه لبه سترانین.

۳- هه مووراس: راست. کیزب: درو.

۴- بی مانع: واته به بی نه وه ی مانعیکی ناشکرا هه بیته هه رگیز نابیت له مانای ده که کانی
 فه رموده ی خوا لابه دیت و مانای تریان بو لیک بده یته وه.

۵- نه و موددهعی: واته نه گه که سیک بلن: فه رموده کانی خوا مانای نهینییان هیه و
 کهس نایانزانی ، نه وه له نایین لادان و کوفره. کامینه: تیا شاردراره وه.

۶- هه رکه سیکیش که هیج تی نافکری و له ده که کان ته نها مانای زاهیریان وه رده گری
 نه و که سه ده یه وی ناگری فیتنه هه لبه گیر سینئی.

۷- ده یه ویته خوا بباته سه ر وینه ی مه خلوقات نه و که سه خوئی له ناو قورولیتیه تی نکداندا
 ده بینیته وه.

۸- واته نه وانه ی مانای زاهیری وه رده گرن و نامژهش به هه ندیک مانای ناسک ده که ن دیاره
 نه وانه دلّسافو نورانین.

۹- هوو هیداس: ناشکرایه.

دائرا
زینبہ زینبہ زینبہ زینبہ
صبر صبر صبر صبر

نہ لفظ کوئی نہ کہ پندار	نہ کہ وہ حفظ نہ کہ زبا ندر
یا لوانج وی او فائز	کہ ہچکاک ازینہ حوالت
نہ بستہ بستہ نہ بستہ بستہ	غیر مخلوق بے رب شد
ہمورائس کہ نب لخلض بری	برجیات تداہیہ کیسری
کہ ظاہر و شراحت کجے	بے مانع ہرگز نصوص لاندی
الحاد و کفری تہ کا رہنے	اودعی نفس معافی باطنہ
لہو ہر نفس ظاہری دگر ہی	اوجہ اور ہیج تے ناکری
کہ زور وادی ردا دہینے	تشیہ و تجہیم ہل کرہینے
اودہ سفوت دلے دیارہ	فائل لظاہر و کفر رشاہ
جلوہ حقیقت اصراہینے	ہویدائس کمال و صفی عرفانے
رودے ملے کفر صلا نہ	ہر جہی احکام شریعتہ دالہ

موتەشابىھيان سېرى ئىلاھين
 بەعزى ئاگاھى حەق دەدا پىيان
 ئيمان بىرانە تۆبە گشتيان
 لەبەعزى ئايات ئەو كتیباندا
 بۆخاترى چەند فائىدەو حىكمەت
 بەيەقین لەجەمەق باقى كتیبان
 ناسىخە بۆگشت تىيدايە يەقین
 گشت شەوى قەدرى مانگى رەمەزان
 لەودوا بەويقق مەسلەھەتى حال
 ساحىبى ئايات موفەسسەلاتە
 ئەم تەرتىبەوا ئىسە مەلھووزە

لەمەعناياندا مەخلوقات لاهين^(۱)
 بەعزى لەو سېرپە كەشف ئەكا لىيان^(۲)
 بى دەنگ لەمەعنا و لەكەيفى يەتيان
 لەلەفز ، يالەحوكم ، يالەھەردواندا
 نەسخ جائىزەو واقىعە ئەلبەت^(۳)
 وەجھى ئىمتىياز بۆ قورئان بزان
 عىلمى ئەوولەين عىلمى ئاخىرىن
 لەلەوح ھاتۆتە ئەوول ئاسمان
 نازىل بوو وەخت وەخت بەبىست و سى سالى^(۴)
 بوزورگترىنى گشت موعجىزاتە
 بەويققى تەرتىب ((لوح المحفوظ)) ە

- ۱- مەندىك نايەت پىيان ئەوترى ((متشابە)) وەك سەرەتاي سوورەتەكان ، ئەوانە سېرى ئىلاھين و خەلكى ناتوانن پوونيان بكنەنەو. لاهى: سەرگەردان.
- ۲- مەندىك كەس خوا توانايان پى ئەداو ئەو نەيئىيە لاي ئەوان ئاشكرا دەبىت.
- ۳- جارى واهىيە ئايەتىك ئايەتىكى تر نەسخ دەكاتەو ، ئەو شەلەبەر چەند حىكەمتىك.
- ۴- قورئانى پىرۆز دوونازلبوونى ھەيە :
- ا/ لەلەوحەو بۆ ئاسمانى يەكەم لەشويئىكدا كەمەشەوورە بە ((بىت العزە)) دانراو ، ئەمە لەشەوى قەدرى رەمەزاندا بوو.
- ب/ لەئاسمانى يەكەمەو بۆ سەرزەوى بەھۇي ((جىبرىل)) ەو لەماوھى بىست و سى سالىدا.

فَتَشَابُهَاتُ الْهَيْبَةِ لَمْ تَعْنِ يَاكَ وَلَا مَحْدُودَاتِ لَا هَيْبَةٍ
 بَعْضُ الْكَا هِيَ حَشٌّ وَدَلِيلِيَانِ بَعْضِي لَيْسَ كَيْفُ الْكَا لَيْسَ
 اِيَانُ بِيْرَانَهُ تُوْ بَكْتَشِيَانِ سَهْمَكَ لَمْ تَعْنِي لَمْ كَيْفِيَانِ
 لَمْ بَعْضِ اَيَاتِ اَوْ كَيْبَانَا لَمْ لَفْظًا يَا لَمْ حَكْمَ يَا لَمْ هِرْدُوَانَا
 بُوْنِ لِحِرْبَةٍ فَا يَوْمِ حِلْمَتِ نَحْجَ جَائِزُهُ وَارِقَهُ الْبَتِ
 بِرَبِّيْنَ لَمْ جَمْعُ بَاقِ كُنْهَاتِ وَجِهِي اِيْتَا زَبُوْرَ اَنْ بَرَانِ
 نَا سِخَةٌ بُوْكَتَتْ يَدِيْ بِيْعِيْنَ عِلْمِ اَوْلِيْنَ عِلْمِ اٰخِرِيْنَ
 كَلَّتْ شَوْبِيْ قَدِّ مَلِكِيْ مَضَانِ كَلَّ لَوْحٌ مَا تُوْتَهُ اَوْ اَلْاَسْمَاءُ
 لَوْ دُوْا بُوْفِ مَصْحَفِيْ خَالِ نَا زِلْ بُوْ وَخَرَجْتِ بِيْعِيْ سَالِ
 حَسَبِ اَيَاتِ مُفَصَّلَا بَرِيْكَرِيْنَ كَلَّتْ سَعِيْرَا
 اَمْ تَرْمِيْهِ وَ اَلَيْسَ بُوْفِيْ تَرْمِيْهِ لَوْحِ اسْمُ كَهْوَطِ

بنووا

نهقلی چه زه تی عوسمان و سائیل^(۱)
 هر مهیه و دهوی تابه قیامت^(۲)
 بی سه هوو غه لهت ته غیرو نیسیان
 ئیجماع کهن میسلی نایه رنه زوهوور^(۳)
 ساحیب فه ساحه و به لاغهی عه جه ب
 له موعاره زه هه موو عاجز بوون^(۴)
 [وَقُلْ إِنَّهُ بَشِيرٌ نَذِيرٌ]
 [لَقَوْلُ كَاهِنٍ لَّا شِعْرَ لَاهَزَلُ]
 [بَلْ لِلْعَالَمِينَ هُدًى وَنَذِيرٌ]
 موعاره زه و نه سخ مازی و ئیستیقبال
 شنه فتیان کیتابه تیان^(۵)

بشنه و نه گهر هه ی به دهلیل مائیل
 به و ته وره بووگه له عه هدی چه زهت
 به بی ته حریف و زیاده و نوقسان
 ته مام ئینس و جن مه له ک به و دوستوور
 هه موو فوسه حاو بوله غای عه ره ب
 وه ک ئایه تیکیان نه دا نه و بیروون
 لابه عه قیده ی کافر ی بی پیر
 [قَوْلٌ مِنَ الْحَقِّ فَرَقَانٌ وَفَضْلٌ]
 [لَا تَقْوُلُ وَلَا اَسَاطِيرُ]
 نه گهر تو بلیی ته نزیل و ئینزال
 له بهر کردنیان ، تیلاوه تیان

- ۱- ناماژه یه به و پووداوه که له سه رده می ((عثمان)) - خ - دا یه کیک لیی پرسسی :
- بۆچی سووره تی (اخلاص) خراوته دوا ی سووره تی (لهب) ، نه ویش دهستی هیئا به چاویا بینی له (لوح المحفوظ) یشدا هه روه هایه ، بووگه : بووه .
- ۲- ناماژه به نایه تی : ((انا نحن نزلنا الذکر وانا له لحافظون)) دهکات .
- ۳- نایه رنه : ناهیننه . واته کهس ناتوانی نمونه ی قورفان دابنیت .
- ۴- نه دا نه و بیروون : دهرنه خست .
- ۵- شنه فتیان : بیستیان . دهیه ویت وه لامی ره خنه ی نه و که سانه بداته وه که ده لئین : سیفه تی "انزال" و ته نزیل و موعاره زه کردن و "نسخ و ناسخ و منسوخ" و باسی پابردوو و ئیستا و له مه و دوا و له بهر کردن و خویندنه وه و نووسین و بیستن نه مانه هه موو به لگن له سه ر نه وه ی که نه م که لامی خواجه حادیسه ئیتر تو چون نه لئی قه دیمه ؟

نقد حضرت عثمان بن
 مہر ایہ دوی تا بقیامت
 بی سحر و غلط تعبیر
 اجماع کن مینا نازینہ طہور
 صاحب فصاحت بلا غم عجب
 نہ معارضہ نمود عاجزہ بون
 و قد ایسر بشیر فذہ
 لا قول کاهن لا شعر لا هنک
 بل للعالمین هدی و مذہ
 معارضہ نسخ ماضی استقبال
 شفقین کیت بیان

بشنو اگر ہی بہ لیل نایل
 ہو بطورہ ہو کہ کہ عہد حضرت
 بہ یہ تحریف یادہ نقصان
 تمام انس حبت ملک بود ستور
 صرفضو و بغای عرب
 و کت ایچکان ندا او بیرون
 لایہ حقیقہ کازی بی سپہ
 قول میت الحق قرآن و فضل
 لا نقول ولا اساطیر
 اگر تو بچی شریک انزال
 کہ بر گردیان ملاوتیان

تۆچلۆن ده لئی که لام قه دیمهن؟^(۱)
 به سیفته مه خلوق ناشوبهئ موتلق^(۲)
 نمونه یان ههس ئه و نمونانه
 به [وجه ما] یی مه علووم بن لیمان^(۳)
 خه بهرئ ، ئه مرئ یا ئیستیفهامئ
 غه یری عیلمته و سائیری سیفات
 له گوئی سامیعدا و زیهنی جئی ده که ی
 نه عه ره بییه و نه کوردی و فارسی
 قائیمه به زات تۆوه بی ته عبیر^(۴)
 موته عه ددیده و موته جه ززییه^(۵)
 ده لالهت ده کا له و مه عا و تمان

گشت له سه ر حودوس وه جهی قه ویمهن
 ده لئین ئه گهرچی هیچ سیفاتی حق
 به لئ له لای خه لق ته حقیق مانه
 بۆ سیفاتی حه ق رئ ده دن پیمان
 تۆهرگا بکه ی قه سدی که لامئ
 مه عنا یه ک هه یه ویجدانی له لات
 به ئه لفازی خۆت ته عبیری ده ده ی
 به و مه عا ده لئین که لامی نه فسی
 به سیته و واحد نه که م نه که سیر
 ئه میچیان که لام تۆیه و له فزییه
 موخته لیف ده وئ به لئ بیگومان

۱- وه جهی : به لگهی ته واو.

۲- کورته ی وه لامه که : ئه گهرچی سیفته ته کانی خوا ناشوبه ئینینه سیفاتی خه لق ،
 به لام لای ئیمهش نمونه ی ئه و سیفاتانه هه یه بۆ نمونه : تۆ هه رکاتی ویستت
 که لامئ دابنییت هه ر جۆریک بییت به وشه و پسته کانت پای ده گه یه نییت ئه و
 مه عنا یه که لامی نه فسی یه ، واته که لامی له فزی ئه سه ریکه له که لامه نه فسی یه که وه
 په یدا ده بییت ، ئه م جۆره ده لاله ته پئی ئه و ترئ ده لاله تی عه قلی.

۳- به و جه ما : واته به شیوه یه ک له شیوه کان.

۴- به سیته : بسیط - واته که م و زۆری نییه . که سیر : کثیر.

۵- موته عه ددیده : متعدد - متجزی.

کُنْتُ لَسْرُحْدَتْ دَجِيرَ قَوْمِيهِ ^{غائب}
 تَوْجُوْنَ دَلِي كَلَامٌ قَدِ مَمْنُ
 دَلِيْنَ اَكْرَجِبْ بِيْحِ صِفَاتِ حَقِّ ^{جَب}
 بِلِي لَه لَابِي حَقُّ سَحْنِي قَمَا نَه
 بُو صِفَاتِ حَقِّ رِي دَدُنْ بِنَانِ
 تَوْبِرْ كَا بَلِي قَصْدِي كَلَامِي
 مَعْيَا كِ يَسِي وَجْدَانِي لَه لَات
 بَالِي فِي حَوْتِ تَعْبِي دَوِي
 بُو مَعْنِي دَلِيْنَ كَلَامِ نَفْسِي
 سَبِيْلُهُ وَاجِدُ نَه كَم نَه كَشِيْر
 اَسْبِيْحَاتِ كَلَامِ تُوِي لَفْطِيْهِ
 حَمَلِيْفُ دَوِي بِي بِي كَانِ
 تَوْجُوْنَ دَلِي كَلَامٌ قَدِ مَمْنُ
 بِي صِفَاتِ حَقِّ رِي دَدُنْ بِنَانِ
 تَوْبِرْ كَا بَلِي قَصْدِي كَلَامِي
 مَعْيَا كِ يَسِي وَجْدَانِي لَه لَات
 بَالِي فِي حَوْتِ تَعْبِي دَوِي
 بُو مَعْنِي دَلِيْنَ كَلَامِ نَفْسِي
 سَبِيْلُهُ وَاجِدُ نَه كَم نَه كَشِيْر
 اَسْبِيْحَاتِ كَلَامِ تُوِي لَفْطِيْهِ
 حَمَلِيْفُ دَوِي بِي بِي كَانِ

بانشہ

<p>غەیری عیلمیە و باقی سیفاتە^(۱) بەزاتی حەقق و قەدیم و دائیم پاك له حەرف و سەوت بەری لە کەسەرەت نە یۆنانییە و نە عیبرانییە لە هیچ شەینیدا حلوولی نییە^(۲) مۆتە کە لایمە ئەزەل تائە بەد عاری لە توهمەت خامۆشی لایحیق^(۳) بە ئی نیسبەتی غەیرە مەحسورە^(۴) هەردەم بە تەرزێ خۆی دەنوینتی تەوراتی ناوہ لە عیبرانییدا بە موعجیزی گشت موعاریز مەوسووف</p>	<p>بئێ تەشبیہ کەلام نەفسی حەق واتە غەیرە مەخلووق و بەسیت و قائیم مونافی لالی و سکوت و ئافەت نە عەرەبییە و نە سوریانییە لە لەوازیما ت حادیس بەرییە بەو سیفەتە حەق بئێ حودود و حەد بەری لە وەسمەت سکوتی سابیق خۆی سیفەتیکە لە کەسەرەت دوورە حوسنی ئارەزووی نومایش دینتی زەبووری ناوہ لە سوریانییدا نیسبەت بە نەزمی عەرەبی مەعرووف</p>
---	---

۱- بئێ تەشبیہ : بلا تشبیہ کەلامی نەفی خواش واتە.

۲- لە لەوازیما ت : واتە هیچ پەیوەندییەکی بە (حادث) ەوہ نییە.

۳- وەسمەت : عەیب و عاری بێدەنگی پیش و بێدەنگی دوای کەلامە کە.

۴- کەسەرەت : کثرة : زۆری تەعەددود. غەیرە : واتە نیسبەت و تەعەللوقاتی زۆرە.

پے تشبیہ کلام نفس حق و اثر غیر علیہ باقی صفا نہ
 خبر مخلوق بسطاً قائم ہیئات حق قدیم و اقیم
 نہ خانی لہ سکوت رفت باک لہ حرف صوت بری لہ کثرت
 نہ عربیہ نہ سرباچہ نہ یونانیہ نہ عبرانیہ
 نہ لوایزات حادث بریہ لہ بیج شید اطلو لہ رنیہ
 بویضتہ حق ہے نہ وود نہ متکلہ ازل تا ابد
 بری لہ وصمت سکوت سائش عربی لہ تہمت خاموشی لا جش
 غومی صفتیکہ لہ کثرت دورہ باریتے غیرہ محصورہ
 حسنے آرزوی نمائش دینی ہر دم نظر برنی حکمہ دنو دینی
 ربور ہناروہ کہ سرباچہ لہ توریسی ناوہ لہ عبرانیہ
 نسبت بنائیم عربی سورف بھجر کثرت تعارض من بو صوف

ده لیلی شه رعه و ته مام ئه حکامان
 هاتوو به بۆ چه زهت پیی ده لاین قورئان^(۱)
 به غهیری مه حکمی به ئینشا مه وسووم^(۲)
 نیسه به به مه نهی به نه هی مه زکوور
 هه به لیباسی به ئیسمی بیئاس
 که لامی له فزی و سوحف و ته وراته^(۳)
 موته شاییه مو حکم مازی و موسته قبل
 قیسه و ئه حکام ئه مسال عه قیده
 ناسخ و مه نسوخ ته سبیح و ته هلیل
 گشت له و سیفه ته ته نیا یه ک په له ن
 به م نیسه ته وه و به م ته رکیبه وه

وا به ته و اتور که یشتگه لامان
 مه سسی چه رامه له بۆ موحدیسان
 نیسه به به مه حکمی به خه بهر مه علووم
 ئه مری پیی ده لاین نیسه به به مه ئموور
 [والباقي كذا بهذا القياس]
 به ئیعتباری ئه م زه و وراته
 زه بووره و ئینجیل قورئانی مونزه ل
 مه ککی و مه ده نی و وه عدو وه عیده
 ئه خبار ئه مرو نه هی ته حریم و ته حلیل
 هه رچی کوتوب و سوحفی مونزه له ن
 به م هه موو لیباس زۆر عه جیبه وه

۱- مه سسی: واته ده ست لی دانی: ((لا یمسه الا المطهرون)).

۲- مه حکمی: شتی پابردوو ده گێرته وه ئه مه پیی ده لاین خه بهر.

۳- واته که لام له م حالی خو ئواند نه دا ناوی که لامی له فزییه ئیتر له م بو وه وه: ته ورات. زه بوور .. قورئان و جو ره کانی ئه حکام و پابردوو پانه بردوو .. ده رده که ون ... ئه مانه هه موویان په لیکن له که لامی نه فسی ئه زه لی له و بابه ته وه که هه موویان له و سیفه ته نه فسییه وه په یدابوون.

کوا بوا اتر کیشک لانا ن
 دلیل شرعه تمام احکامان
 مشرکیمه لبو محمد ثابث
 ما توده بو حضرت پد دین قرآن
 نبت محلی بجه معلوم
 بغیر محلی بانک موسوم
 آسری پد دلیل نبت بجا مور
 نبت محلی بجه معلوم
 وکنا فی کذا یطند کیفاس
 برابرک باسم پناس
 به اعتبار رقم ظهور راته
 کلام لفظی صحف تور راته
 زبوره اسجیل قرآن منزل
 متشابیه محکم ماضی مستقبل
 یکی مدین وعده و شپده
 قصه احکام امثال عقیده
 اخبار امر نه سحریم تحلیل
 تاریخ منسوخ تصحیح تهلیل
 بحرچی کتب صحف منکر
 کت کو بصفه تیا ای بلن
 بم همویان زور عجب بویه
 بم بسته و بم تر کیبویه

نه که سهرت ددها گهر د له وه حده تی
 له فزی وهک نه فسی بو حه ق سیفه ته
 ته فاوتی بهین هیه ئاشکار
 هه روه ها سیفه ت بو خودان هه ردوو
 له ئیزافه دا فه رقییان هیه
 که مه حزی ته ئلیف [ربّ البشر] ه
 ئیزافه ی که لام نه فسی مه عروه
 که نه فسی و له فزی لیت بوو مو حه ققه ق
 له مه دا نه وو هل قه دیمه و نه قده س
 به لئی خیلافیان هه س له دو وه مدا
 به عزئی تهک نه ولای به داهه ت ددهن

نه ته رکیب توژی له به ساته تی^(۱)
 چون له سه ر نه فسی [نو دلاله] ته^(۲)
 نه فسی (بالذات) ه نه و به ئیعتیبار
 به (کلام الله) موسه ممان هه ردوو
 ئیزافه ی له فزی مه عنای نه مه یه^(۳)
 له ته سه پروقی مه خلوق نه و دهره
 ئیزافه ی سیفه ت نه پال مه وسووفه
 بزبان ئیتیفاق هه س بوئه هلی حه ق
 جه وازی حودوس ته عه للوقی هه س^(۴)
 به عزئی نه س ده نیّن وه سه ر قیده مدا^(۵)
 حوکم به خه لقی و حودوسی ده که ن

۱- واته: نه م زوری و تی که لیه به سه ر که لامی له فزی دا دین نهک به سه ر که لامی نه فسیدا.

۲- نو دلاله: واته که لامی له فزی ده لاله ت له سه ر که لامه نه فسییه که نه کات.

۳- واته نه م دوو ئیزافیه جیا وازیان هیه ، نه ویش له وه دا که نه لئی (کلام الله) مه به ست له فزی بی واته که لامیکه له که لامه نه فسییه که وه سیفه تیکی را وه ستاو به زاتی خواوه.

۴- واته هه موو عوله مای نه هلی سونه ت له سه ر نه وه یهک پان که که لامی نه فسی قه دیمه و دروسته په یوه ندی هه بیّت له گه ل: (واجب ممتنع ممکن).

۵- واته نه گه ر خیلافیک هه بی له نیوان زانا کاندای له سه ر که لامی له فزییه ، (حه نبه لی) ده لین نه ویش قه دیمه. نه وانی تر لایان وایه که حودوسی نه مه یان ئاشکرایه.

نہ کثرت و ذرا کرد کہ وحد ہے نہ ترکب توڑی کہ بس طے
 لفظی و ک نفسی بوجہ صفتہ چون نہ سر نفسی دو دلا لہ
 تفاوت ہیں ایہ را شکار لقب بالذاتہ او بہ رعبار
 ہر دو صفت بو خداں ہر دو بہ کلام کہ مسان ہر دو
 نہ اضافہ در فرقیان - ہنیہ اضافہ لفظی معنی ہنیہ
 کہ محض تالیف ت البشر نہ تصرف مخلوق او در
 اضافہ کلام نفسی معنویہ اضافہ صفت ابال موصوفہ
 کہ نفسی لفظی لپت بو محقق بزبان ایفان ہنس نو اہر حق
 لہذا اول قدیمہ کہ قدس حوازی حدوث قطع ہنس
 یا خلافیان ہنس نہ دو مدار بعضی نہ ہنس و سر قد مدار
 یعنی ہنس اول لارید ہنس دون حکم تخلیق حدوث و کن

ئه لاین له ته قدير حدووسه چ ده شی^(١)
 ناوی به مه خلوق به حادیس نه بهی^(٢)
 نیه به تی خودووت به مه دلوول بدا^(٣)
 [وهذا هو الأسلم الأقوم]^(٤)
 ناشنه و ییه که لام ئه زه لی خالیق^(٥)
 مانای ((سَمِعْتُ كَلَامَ اللَّهِ)) ی^(٦)
 دال له که لامی ئه زه لی ئه شرف^(٧)
 له حرف و ئه سوات مه سمووعه و سه دا
 بوگشت ئه نبییا و مه خلوقی دنیا
 ته خسیسی موسا به ته کلیم چیه؟^(٨)
 ئه وه به ته ریق خه رقی عاده ت بوو^(٩)

به عزیزگیچیان ، حق بیان به خشی
 غایه تی ئه ده ب پرعیاه ت بکه ی
 نه که له دالله وه زیهنت لوول بدا
 ئه م هه م به قه دیم بگره به مه حکه م
 بینا له ته فسیل ته قریری سابق
 ئیمجار سازه ریف بتوی ئاگاهی
 یانی بهیستم نه زمی موئه لله ف
 یافامیم که لام ئه زه لی خوا
 له هه ردوو سووره ت وادیاریدا
 مومکینه که لام حه ق بشنه و ییه
 ده لیم سه ماعی بوئه و داگیه پوو

- ١- پرای سییه م ئه وه یه که حاله ته که یان ((تقریر الحدووت)) ه نه که حادیس ی راسته قینه.
- ٢- واته وه که ئه ده بیك ، باش وایه ناویان به حادیس نه بات.
- ٣- هوی ئه مه ش ئه وه یه نه وه که زیهنتی ئینسان گیژبئی و که لامه نه فسییه که ش و تیبگات.
- ٤- که واته بائه م باوهره پابگرین و که لامه له فزییه که ش به قه دیم دابنن.
- ٥- له ده ست نووسه که دا نووسراوه : بینا له ته قریر ته فسیلی سابق. ناشنه و ییه : نابیستری. واته که لامی نه فسی نابیستریت.
- ٦- بتوی : بتبی. ناگاهی : ناگاداری.
- ٧- بهیستم : بیستم.
- ٨- واته مادام هه موکه س بتوانیت که لامه له فزییه که ببیستیت ئیتر جیاوازی موسا و غهیری موسا چیه؟
- ٩- وه لامی پرساری پیشوو ئه وه یه : ئه وه ی حه زه تی موسا خه رقی عاده ت بووه به هوی پیت و وشه وه نه بووه.

بَصِيحَاتُ حَقِّ بَيَانِ سَجِيحَةٍ دَلِيلٌ لِقَدْرِ حُدُوشِ سَجِيحَةٍ
 غَايَةُ آدَبِ رِعَايَةِ بَاكَ نَادِي مَخْلُوقِ سَجَاوِدِ نَبِيِّ
 كَمَلَةُ دَالَةِ وَدَمْتِ لَوْلُ بَدَلِ سَبَبُ حُدُوثِ مَبْدُؤِ لَبَدَلِ
 اَمُّ مَمْنُوعَةٍ بِمَكْرِهِ مَجْحَمِ وَهَذَا هُوَ الْاِسْلَامُ لَا اَقْوَمِ
 بِنَا لِقَضَى تَقْرِيرِ بَيْتِ نَاشِئِيهِ كَهَامِ رَزَلِ غَابِ
 اِعْجَابِ طَرْفِ سَيِّدِي كَاهِي مَعْنَايِ سَمِعْتِ كَلَامِ كَلِي
 يَا فِي سَمِئْتِ نَظْمِ نُوَلْفِ دَالِلُهُ كَلَامُ اَرْجِي اَشْرَفِ
 اِيَا فِي كَلَامِ اَرْزَلِ خُدَا لِحَرْفِ سُرَاتِ سَمُوْعِهِ رَصْدِ
 كَمْرُؤُ وَصَوْرَتِ وَاوِيَا رِي دُرِ بُوَلَّتْ مَخْلُوقِ دِيَا
 مَكْنَةُ كَلَامِ حَقِّ لَشْنُوِيَةِ تَخْيِيصِ نُوَيْسِ بِنَكْلِمِ حِيَةِ
 وَايِمِ بُوَاوَالِيَةِ رُو اَوَّلِ بَطْنِ خُرْقِ عَاوْتِ بُو

بهدو

ههروه کو پوئیته پوژی قیامته^(۱)
 نه ماما به گشت [عضو] له هه مو لاره^(۲)
 که تییدا ده خن بۆ ماسیوای^(۳)
 هه رسیان به وه جه ته خسیس حساب^(۴)
 بۆ وه حیی حه زهت [رب العالمین]
 بۆ که لامی حه ق شه وه که ی میعراج^(۵)
 خص من یشاء به رحمته
 علی النبئی والال الکرام
 ئیذعانه به جه مع نه بی یو ره سوول^(۶)
 ره سوول شه خسیکه پاس فیعل و گو فتار
 قوه رای فطنه خلقا]

بیلا سهوت و حه رف بیلا که ی فییهت
 یا بیستی به حه رف ، سهوت و سه داره
 یاله یه که لاره نه که نه وه سه داوی
 وه که ته وه سووتی مه له کی کیتاب
 واته [تلقی] جبریلی نه مین
 وه هابوو سه ماع ساحیب ته خت و تاج
 "فالحمده لله علی نعمته
 ثم الصلاة مع سلام تام
 نه سلئی چواره م به بی قووله قوول
 له شه ریعه تدا به قه ولی موختار
 نه که مه ل و نه فزه ل [عقلاً و خلقاً]

- ۱- وه که چۆن له باسی روئیته تدا باس مان کرد که موسو لمانان له و پوژده دا چۆن خوای خوایان نه بینن.
- ۲- وه لایمی که تره.
- ۳- وه لایمی سییه مه.
- ۴- هه رسی و وه لایمه که ده ری نه خه ن که نه وه ی موسا چ جیا وازییه کی هه یه له گه ل خه لکانی تر دا.
- ۵- جبریلی فریشته ش به یه کی که له وه سی شیوه یه که لامی له خوای گه وره وه رگرتوو ه ، هه روه ها پینغه مبه ر له شه وی میعراج دا. که واته ده رکه وت که بۆچی به موسا ده وت ریته ((که لیم)) و به که سی تر نه وتراوه.
- ۶- قووله قوول : شه ره قسه. ئیذعانه: بپرا کردنه.

بِأَصْوْتِ حُرُوفٍ بِمَا كَيْفِيَّتِ
بِرُوكُورُوتِ رُوْرُقِيَا سَمْتِ

بِأَسْمَى حُرُوفِ صَوْتِ صَدْرِهِ
أَمَا بَكَرْتِ عَضُوْلَهُ بِمُوْ لَا وَهْ

يَا لَيْلَةَ لَيْلٍ وَأَنْتَ كَأَنَّكَ صَدَا وَهِي
كَتَبْتَ أَدْخَلَ بِوَمَا سِي وَهِي

وَكَيْتَ تَوَسُّطِ مَلِكِ كِتَابِ
بِهِ سَيِّدِ بُوْرَجِ تَخْطِصُ حَسْبِ

وَأَنْتَ تَلْقَى جِبْرِئِيلَ أَمِيْنِ
بُوْرُوْحِي حَضْرَتِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

وَمَا بُوْرَسْمَاعِ صَاحِبِ كِتَابِ
بُوْرَكَلَامِ حَقِّ شَوْ كَهْ بَعْرَاجِ

فَأَسْمَدُ لِلَّهِ عَلَى نَعْمَتِهِ
حَقِّ مَرْكَبِ بِيْرُ حَمِيْتِهِ

فَقَدْ لَقِيَ سَلَامِ تَامِ
عَلَى النَّبِيِّ وَاللَّيْلِ الْكِيَامِ

اصلي جوارم و با قولہ قول علیہ انصتہ و زندہ

اذ عی نبی جمیع نبی رسول

لَهُ شَرِيْعَتِ وَأَبْوَالِ مَحْتَا
رَسُوْلِ شُكْرِهِ رَأْسِ نِعْمَتِ كَفَا

أَحْمَلُ أَنْضَلُ عَقْدًا وَ خُلْفًا
فُوْرَجِ رَأْيِي فَطَنَةً خُلْفًا

عیففت و ته قواو خه شیته له مه عبود^(۱)
سیوای سنفی خوئی یانی نه نبیان
دَنَاةُ الْاَبِ خَنَاةُ الْاُمِّ]

تابه ئیستیقرار نه مری نوبووهت
کهوا تهبعی خه لک لیئی بکا نه فرته
له دوونی سه نعت وهکو جه جامهت
له دوای نوبووهت له ویو به ریج هم^(۲)

لَهُ كِتَابٌ اَنْزَلَ اَمْ لَا
يَتَّبِعُهُ الْمُوْحٰى اِلَيْهِ
وهها بزانه نه وه نه بییه

نه مریه ته بلیغ شه رته بو هه ردوان^(۳)

به شه جاعت و به حیکمهت وجود
به عیلم و به حیلیم له گشت هاو عه سران
[بَنَسَ بِهٖ قَطُّ لَمْ تَقُمْ

پاک وی هه ره له وهخت ئیبتدای به عسهت
له گوئی و لائی و کوئی و هه رثافتهت
به ری وی له عه یب که می موروهت
مه عسوم بی له گشت گوناها ن سه رجه

"اوحی الیه شرعاً المولی
وقد صدر الامر علیه

نه ره به گه یاندن پیی مه ئمور نییه
به قه وی هه ردوو هه ره به یه که مه عنان

۱- به شه جاعت : نه مانه نه سیفاتانن که پیویسته له پیغه مبه راندا ده بیته هه بن.

۲- له ویو به ریج : له وه و پیش. پوخته ی قسه له م باره یه وه نه وه یه : ره سوول و نه بی
هه ردوو خاوه ن شه ریعتن ، به لام ره سوول نه وه یه که نه مری پی کرابی ته بلیغ
بکات ، به لام (نه بی) نه وه مری پی نه کراوه ، واته هه موو ره سوولیک نه بییه ،
به لام هه موو نه بییه که ره سوول نییه.

۳- واته رایه که ده لیته هه ردوو نه بی ته بلیغ بکه ن ، که واته جیاوازیان نییه.

بَشَاعَتِ بَحْكَتٍ وَ جَوْدٍ وَ
رِعْفَتِ تَقْوَى حَسَبَتِ لِمَجُودٍ

بِعِلْمِ حَيْلٍ لَمْ كُنْتُ كَوَعْرَانِ
سِوَايِ صِنْفِ حُودِ يَانِي اَبِيكَ

بِنَيْبَةٍ لَمْ تَقْتَمِ
وَقَائِدَةُ الْاَلْبَحَا عِزُّ لَامٍ

بِكَرْبِي مِرْلَه وَ قَتِ اَسْدِي نَعْتِ
تَابَهُ اِسْتِقْرَارُ اَمْرِ نَبُوتِ

لَمْ كُنْ كَلِي لَالِي كُو پِي مِرْوَتِ
كُو اَطْلَعِ حَنْ لِي بَكَا نَفَرَتِ

بِرَبِي وَ بِي لَمْ عَيْبِ كَمِي مِرْوَتِ
لَمْ دُونِي صُنْعَتِ وَ كُو حَجَّتِ

مَنْصُومٍ بِي لَمْ كُنْتُ كُنَا مَانِ سِرْمِ
لَمْ دُوَايِ نُبُوتِ لِي يُو سَبِيحِ هَسْمِ

اَوْحَى الْبِهْ شَرَعًا اَلْوَلِي
لَمْ كِتَابِ اَنْزَلِ اَوْ لَا

وَ قَدْ صَدَدَ اَلَا مِرْ عَلَبِي
بِي بَلِيغِهِ لَوْ حَى الْبِهْ

اَرْ كِيَا نَدَنِ بِي نَامُورِ يِنِي
وَ كَا بَرَانَه اَوْه نَبِي

تَقُولِي مِرْوَه مِرْكِي مَعَانِ
اَمْرِي بِي بَلِيغِ شَرْطِه بُو مِرْوُورِ

نور

بازار

که سه دو بیست و چوار هزاره^(۱)
 که زیاترن له ئهم شوماره^(۲)
 لا تَنْصَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ عَدَدٍ [
 نه ویج عه ده دیان هه ربه و دوستوره^(۳)
 ئه "ابو البشر" نه وی له گه لیان^(۴)
 چه زه تی موسا مه وسوف به که لیم
 ((كَلِمَةُ اللَّهِ)) ، [رُوحُ اللَّهِ] له قه ب
 صَلَّى عَلَيْهِ رَبِّي وَسَلَّمَ [
 وعلی آل کل اجمعین
 باوه رپکه ی حه ق هه لی بژاردن
 بی سه به بی که سب قاعه ت ریازه ت^(۵)

عه ده دیان وهما "ذو الأشتهارة"
 به پروایه تی تر وهما دیاره
 [فَالأولى قَوْلُكَ لِكُلِّ أَحَدٍ
 مورسل سی سهدو سیزده مه شهوره
 عه ده دی جه معی "أولو العزمیان"
 مه شهور پینج که سن نوح و ئیبراهیم
 "عیسی ابن مریم" پهیدا "یلا أب"
 پینجهم [محمد سید العالم
 وعلی الباقي من النبیین
 واده بی پییان ئیمان ئاوردن
 هه موویان به مه حز فه زلو نوبوه ت

۱- ذو الأشتهارة : مه شهوره

۲- شوماره : ژماره

۳- نه ویج : نه ویش

۴- ابو البشر : ئاده م

۵- واته ئه مانه به مه حزی لوتفی خوا کراون به پیغه مبه ر نه که له پنی هه وئدان و
 ریازه تکیشانه وه.

عَدَدِيَانِ وَكَانُوا اِلٰهِيَةً
 کہ صدہت چوڑ ہزارہ

بِرَوَاتِي تَرَوَا مَوِيَا رَه
 کہ زیاترین کہ ام شمارہ

فَا لَا وَجْهَ لَكَ لِكُلِّ اَحَدٍ
 لَا اَنْصُ عَلَى سَمِيٍّ مِنْ عَدَدٍ

رَسَلْتَهُ صَدَسِيْرَةً مُشَاهِدَةً
 اَوْجَعُ عَدَدِيَانِ هِرْتُو دَسْتُوْرَه

عَدَدٍ وَجَمْعِ اَوْلِيَ الْعَرَبِيْنَ
 اَبُو الْبَشَرِ نَبِيٍّ وَكَلِمَاتِ

مَشْهُورِيْنَ كَسْرُوْحِ اِبْرَاهِيْمَ
 حَضْرَتِ مُنْسِيٍّ مُوصُوْفِ كَلِمَتِ

عِيْسَى بْنِ مَرْيَمَ بِاِيْلَا اَب
 كَلِمَةُ اَللّٰهِ رُوْحُ اَللّٰهِ لِقَبْ

خَبْرٍ مَحْتَسِبِيْنَ اِلَى الْم
 مَعَ عِيْسَى رَقِيٍّ وَاسْمِ

وَعَلَى الْبَاقِيْنَ مِنَ النَّبِيِّيْنَ
 وَعَلَى اِلِ كَلِّ اَجْمَعِيْنَ

وَادِيْ بِيْ سِيَانِ اِيْمَانِ اُوْرُوْنِ
 بَاوْرِكِي حَقِّ مَلِي بَرَارُوْنِ

بِمَوِيَانِ بِمُحَضِّ فَضْلٍ مُتَوَسِّتِ
 بِسَبَبِ كَطَاعَتِ رِيَاثِ

بِسَبَبِ كَطَاعَتِ رِيَاثِ

بۆ دهفعی ئیشکال چه للی وه قائیع
 بۆ ئیتمامی ئه مر مه عاش و مه عاد
 کول موخبیر سادیق ناسیحی موتلهق
 به و ته رزه ئه ژیر باری ته بلیغ چوون
 ئه و ته عنه و لومه و ئه وشه پرو شوپه
 په یغامی خوا ئایهت به ئایهت
 [اصلاً و فرعاً] گشت ئه حکامی دین
 جزاهم الله عن امتهم [
 ته فاوت نییه له به ینیاندا^(۱)
 ئیمانی نییه به هیچ کامیکیان^(۲)
 دابه موعجیزات باهیره قوهت^(۳)

بۆ نوبوهت و وه حیی شه رائیع
 بۆ په هنومایی و ئیرشادی عیباد
 ((مبلغین عن الله الحق))
 به مر ته رزی حق نه مری پی فه رموون
 ده گه ل ئه و هه موو دوشمنی زوره
 گه یان دیان به سه عی بی چه ددو غایهت
 به یان یان فه رموو به یانی مو بین
 [طابت الدنيا بدعوتهم
 له ئه سلای سو بوت نوبوه تیاندا
 هه رکه سی ته کزیب بکا یه کیکیان
 حق هه موو بۆ سیدق ده عوای نوبوهت

۱- ئاماژه به ئایهتی " لانفرق بین احد من رسله " .

۲- واته ئه گه ر یه کیك ئیمانی به یه کیکیان نه بیئت ، ئه وه وهك ئه وه وایه
 که باوه ری به هیچ کامیکیان نه بیئت .

۳- واته : خوا بۆ ئیسپاتی راستیی قسه یان پشتی گرتوون به هوئی ده رخستنی
 موعجیزه ی گه وره وه .

بُؤبُؤتٌ وَحِیْ شَرِّ بَعْجٍ بُؤدُفِیْ اِسْکَالِ حَلِّ وَفَاعِیْ
 بُؤرِیْخَائِیْ اِیْثُ دِیْ عِبَادِ بُؤاْتَامِ اَمْرُ نَعَاشِ رِیْا دِ
 بُیَلِغِیْنِ عَمْرِیْ اَسْحَقِ کُلُّ مَحْرُصَادِشِ نَاصِحِ مُطْلَقِ
 بُہرِ طَرِیْ حَقِ اَمْرِیْ ہِیْ فَرِیْنِ بُؤبُؤرَہِ اَرِیْ ہِیْ اَبْرِیْ بَلِیْغِیْ حُورِ
 دُکُلِ اَوِّہِ دُشْمَنِیْ زُورِہِ اَوِّطَعِہِ لُومَہِ اَوِّشْرِ سُوْرَہِ
 کِیَا بُدِیَانِ بَسْمِیْ حَبِہِ غَائِیْ بُیَغَامِ حُذَا اَنْبِیَا بَائِیْ
 بُیَانِیَانِ فَرِیْمُو بَانِ بُسِیْنِ اَسْلَا وُورَا کُنْتَ اَحْکَامِ دِیْنِ
 طَابَتْ لَکِ اِنْبَا یَدْعُو لِقِیْمِہِ حَرَامِہِ اَللّٰہِ عَمَّ اَتَّوَجِّہِہِ
 لَہِ اَصْدِ شِیْوَتِ بُؤُتِیَانِ دَا تَقَاوَتِ بِنِہِ لَہِ بُیْیَانِ دَا
 ہَرْکِیْ تَنْزِیْ ہِیْ اَبْکَا یَکِیَانِ اِنْمَانِیْ ہِیْ ہِیْ مِہِجِ کَا ہِیْکِ
 حَقِ ہِمُویْ بُؤُصِیْتِ رَعْوَا یِ ہِیْ دَا بِمِجْرَاتِ ہَا ہِرَہِ قُوْتِ

مخالفین

تابی عاریزهی نهوانیان نه بوو^(۱)
 که سبی موحته مهل بو عزل و نه سبه^(۲)
 مه نسبه بی نه بی بهری له عه زله
 له عهینی خه ودا گشت دل بی دارن^(۳)
 له گوپدا نه وعه حه یاتیکیان ههس^(۴)
 هیچ زهره ر نادا له ئیدراکیان^(۵)
 ته شریفیان وه حه ج (بیت الله) ده بهن
 نه گه یوه و ناگات نه و پوتبهی نه وان
 بو به عزئی به سه ر به عزیکیاندا
 به ئیستیقای ئه سل تایه فه و نه سه ب
 غه له بهی عیلم و حیلم و مه عریفه ت

موخالیف پنیان گشت له ناو ده رچوو
 راسه ویلایه ت وه لی به که سه ب
 به لئی نوبوه ت به مه حزی فه زله
 دائیم موراقیب پهروه ردگارن
 [ظاهرا] نه وعه مه ماتیکیان ههس
 خاک نارزیننی جیسمی پاکیان
 له حه دیسدا ههس که نویتز ده که ن
 هیچ کهس له مه له ک له جن له ئینسان
 به لئی شه رف ههس له ناو خو یاندا
 "حسب از دیاد" ناداب و حه سه ب
 به ئیعتیباری عومومی ده عوه ت

- ۱- له ده ست نو سه که دا نو سه راوه: گشت له کار ده رچوو. واته موخالیفی نه و پیغه مبه رانه که نه و موعجیزانه یان بینی جم و جوولیان نه ما و هیزی به ره ره کان بیان نه ما.
- ۲- له ده ست نو سه که دا نو سه راوه: (موحته میل) واته جیاوازی وه لی له گه ل پیغه مبه ر له وه دایه که وه لی ئیحتیمالی عه زلی هه یه ، به لام نه و وانیه.
- ۳- پیغه مبه ران له کاتی نو سه تنیشدا دلیان خه به رداره.
- ۴- واته ده مرن ، به لام له ناو گوپدا جو ره ژیانیکیان هه یه.
- ۵- ناما ژیه به حه دیسی : ((ان الله حرم على الارض ان تاكل اجساد الانبياء)). ئیدراک : هه ست و هوش.

مَخْلُوفِ سَيَانِ كُنْتُ لَمْ نَأْوِدْ رَجُوبًا نَابِ عَارِضَةٍ أَوْ أَيْسَانَ بِنُورٍ
 رَأْسَهُ وَالْأَمْتِ لِي مَكْبَسُهُ كَسْبِ حَمَلٍ يُوعِزُّ لِي لُصْبُهُ
 لِي بِنُورٍ مَجْمُوعٍ فَضْلُهُ مُشْتَبِئِي بَرِي لَمْ عَسَلُهُ
 دَائِمٌ مُرَاقِبٌ بِرُؤُوسِ دُكَارِكُنْ لَمْ عَيْنِ خُودَا كُنْتُ دَوْلِ سِيدَانِ
 طَيْرًا نُوْعُهُ مَخَالِكِيَانِ مَسْ لَمْ كُوْرِدَا نُوْعُهُ حَيَاتِيَانِ مَسْ
 خَاكُ رِنَارِ زِيْبِي جِسْمِ بَاكِيَانِ بَحْجِ ضَرَرٍ نَادَا لَمْ إِذْ رَاكِيَانِ
 لَمْ تَبْشُرْ أَهْلَهُ كَمْ نُورٌ دَرَكُنْ تَشْرِيفِيَانِ دُجْحِ مَيْتِهِ دَبْنِ
 بَحْبَحْ لَمْ مَلِكٌ لَمْ حَرِي لَمْ إِنْ كُنْ لَمْ كِهْ نَاكَلَاتِ أَرْبَعَةُ أَوَانِ
 لِي شَرَفٌ لَمْ نَاوْخُوْنَا نَدَا بُوْنَعْنِي بَبْرِي كِيَانِ دَا
 حَبْرُ دِيَايَةِ آدَابِ حَتَبِ بَبْرِ إِصْطِفَايِ أَسْلُ طَائِفَةِ نَسَبِ
 بِإِجْتِبَارِ عُمُومِ دَعْوَتِ غَلْبَةِ جَلْمِ عِلْمِ وَ مَعْرِفَتِ

له زۆری ئەحکام فرووعاتدا
 بهمه تانهت و توولی شه ریعت
 مومتاز بی و ذیکرو شوهرهتی بولهند
 فهزلی ههس وهسه ره هه موو دا یه کسه^(١)
 له غهیره مورسهل بزان بهئه فزهل^(٢)
 له نوبوو هتی قه له م ده دا ده م^(٣)
 [بالکتاب ان تدل الایات]
 وَلَا نَبِيَّ فِي زَمَانِهِ
 [کذا بالسنة وبالاجماع]
 کوفرو زه لالی یه کجار قایمه^(٤)
 [خیر المرشدين لخير السبل]^(٥)

له ئیستمراری موعجیزاتدا
 له جه یسییه تی که سه ره تی ئوممهت
 به خه سانیس و که راماتی چه ند
 "قلذا" چه زهت سه ییدی سه ره ره
 (اولو العزم) یان له غه یرو مورسهل
 نه وه ل له نه وه ل نه نبیا ئا ده م
 بو ئا ده م هه یه نوبوهت ئی سپات
 علی انه قد امر نهي
 بهس بو غه یری وه حیی هه یه مه به ساعی
 ئینکاری مه که وه ک به پراهیمه
 دووه م له خاته م نه نبیا و پوسول

- ١- (فلذا) واته له بهر نه وه هویانه ی که له سه ره وه باسکران ده ره که وه یت (محمد - د.خ) له هه موان گه وره تره و پایه و پله ی به رز تره .
- ٢- واته نه وانه ی له وه و پیش ناومان هینان که (اولو العزم) ن له وان ی تر گه وره ترن ، هه ره ها په سوول له نه بی گه وره تره .
- ٣- نه وه ل: واته به ره له هه موو شتی ک. له نه وه ل : یه که م.
- ٤- واته ئینکاری پیغه مبه رایه تی مه که وه ک "بو ره هه نه کان" که ده ئین ئا ده م پیغه مبه ره نییه نه وه قسه یه کوفرو گو مراهیمه .
- ٥- دووه م : واته دووه م جار قه له م ده م له باسی ئاخری پیغه مبه ران ده دات ، که نه ویش چه زه تی (محمد) ه د.خ.

لہ استمراہ معجزا ندا
 لہ زوری احکام فروعا ندا
 لہ حیثیت کثرت امت
 بمانت طول شریعت
 بہ خصائص کرامات حینہ
 عتازہ بے و ذکر و شہرتہ ببنہ
 فلہ حضرت سید سرور
 فضیلت ہر و سرہم و انکیہ
 اولو العزیزین لہ غیر برسل
 لہ غیر برسل بیان بافضل
 اول لہ اول انبیا آدم
 لہ نبوتہ قلم و وا و م
 بو آدم ہیمہ نبوت اثبات
 بالکتاب اذندل الایات
 علی نرفدا اجرہ فہی
 ولا نبی فی ذما ہینہ
 پس بو غیر وحی ہیچ مہیخے
 کذا بالکند و بالاجا خ
 انکافی مہی مکہ و ک برا ہیمہ
 کفر ضلالہ یجا رقا ہیمہ
 دووم لہ خاتم امپا و سل
 خیر المرشدین لہ خبر التسلہ

آیہ ہمدانیہ

"بالغ بأقصى آيات الكمال"^(۱)

زیبی سه رای غه یب مه له کووتی مولک^(۲)

[حکمه] نه حمه د مه حموود موحه ممه د^(۳)

بَلْ شَمْسٌ تَجْرِي إِلَىٰ مُسْتَقَرٍّ"^(۴)

باوک ((عبدالله عبدال مطلب))^(۵)

له (کلاب) دا [ملاقی النسب]^(۶)

ته عدادی له گره غهیره زهرووره

ئیزهاری پاکی نه سه بی بکهین^(۷)

خوداو پیغه مبه ر ئی بی یه ن پازی^(۸)

جماعةٌ مِنْ كِرَامِ اَعْلَامِ))

هه رله والیدهین هه رتا به ئا ده م

ئایینه ی وه سفهین جه لال و جه مال

بو دهریای وه حده ت هیمه ت ناری فولک

له هه رجی بو ی هه س ئیسمی موچه دده د

"قمرٌ لَهُ الْمَنَازِلُ قَدْرٌ"

مه ککه مه شریق و مه دینه مه غریب

دایک ئامینه که نیشکی وه هه ب

نه سه بی هه رتا عه دنان مه شهووره

زهروور ئه مه ته ده م له مه بدهین

بینا له ته حریر نیحریری "پازی"

((وقد وافق ذلك الأمام

ئاباو ئوممه هات سه ییدی عاله م

۱- ئایینه ی: واته ئه م زاته بو ته ئاوینه و سیفه تی جه لال و جه مالی تیا ده بینریت،

یه که میان به رامبه ر به کافران و دووه میان بو موسولمانان.

۲- فولک: که شتی. زینه ت: جوانی. واته: پیغه مبه ر (د.خ) له دهریای وه حده ت دا

سووته مه نی که شتی یه که یه و زینه تی باره گای مولکی غه یبه.

۳- واته له هه ر شوینی ناویکی تایبه تی هه یه..

۴- ئیقتیباسه له ئایه تی "والقمر قدرناه منازل... والشمس تجرى لمستقرلها"

۵- واته له مه ککه هه له هات و له مه دینه ئاوابوو.

۶- واته له کیلاب دا هه ردووکیان یه که ده گرنه وه.

۷- نه سه بی بکهین له چاپه که دا نووسراوه (سیلسیله ی).

۸- ته حریر: نووسینی. نحریر: زانا. پازی: خاوه نی ته فسیری که بیره.

اَیُّہُ وَصْفَیْنِ جَلَالِ جَمَالِ بِالْبَحْرِ بِأَقْصَى غَايَاتِ الْكَمَالِ
 بُوذُرِيَّايِ وَوَحْدَتِ مَمْنُونِيَّايِ تَهْنِيبِ سَرَايِ عُثْمَانِ مَلِكُوْتِيَّايِ
 لَمْ يَهْرَجْ بُوذُرِيَّايِ سِوَى مَجْدِيَّايِ حِكْمَةِ رَاحِمِ مُحَمَّدِ مُحَمَّدِ
 قَرَّ لَهُ الْمَنَازِلُ فَهَرَّ بَلْ تَمَّ نَجْرِي إِلَى السُّقْمِ
 لَمْ مَشْرِقُ مَدِينَةٍ مَعْرُوبِ بَأْوَكِ عَثْبِ عِبِ الْمَطْبِ
 ذَاكُمَا مِينَةٍ كُنْتُمْ وَنَسَبِ لَمْ يَكْلَأْ بَدَلًا مَلَا فِي النَّسَبِ
 نَسَبِيَّ بَرْتَا عَدْنَا نَسَبِيَّ قَدَادِي لَكَ غَيْرُ ضَرُورَةٍ
 ضَرُورَةُ أَنْتَ دَمٌ لَمْ يَدْرِي إِطَارِي بِأَكْبَرِ نَسَبِيَّ كَيْتِ
 يَا لَهْ سَخْرٍ سَخْرٍ رَازِي حَذَا وَبَغِيْرِي بَيْنَ رَاحِي
 وَفَدَا وَهَفَّ ذَلِكَ الْإِمَامُ جَمَاعَتِي كَوَايِمِ أَعْلَامُ
 أَبَاوَا عَمَاتِ سَيْدِ عَالِمٍ بَرُّهُ وَالِدِيْنَ بَرْتَا بَادِمِ

((بَادِلَةٌ كَالْقَصْرِ الْمَشِيدِ))

خوسوس والیدهین ماجیدهینی ئەو
عه قیدهت بوئی "علی التحقیق" ه
ئەووەل ئەگەیشت ئەلایان دەعوەت
دەگەل ئەمیچە جووان بوون مردن
حوکمی کەسیکیچ پئی ئەگەت دەعوەت
دووهم بوون لەسەر دینی ئیبراهیم
ثالث ئیحیای حەق مەرەمەتی کرد
بەپوتبەهی بۆلەند تابوون مۆتەحەف
بوئی بۆئەوان فەرق و تەفاوت
[والحاصل] ئەوبەدر زولمەت زەدای لەیل

بئی شیرک و ضەلال کول [علی التوحید]^(١)
ئەسلەینی نەجیب ناچی بەینی ئەو
ئەهلی نەجاتن بەم سئی تەریقە^(٢)
لەبەر بوونیان لەوەختی فیتەرەت
ئیمکانیان نەبوو بۆ سەفەرکردن
نەجاتە و داخیل بوونە بەجەننەت
بوون لەسەر تەوحید بئی تەردید موقیم
زیندەگ بوونەوہ ئیمانیان ئاورد
بۆ زیادەهی فەزل کەمال و شەرەف
دەگەل سائیرین لەئەهلی فیتەرەت
ئەو میهری ئەییام لەضیای ئەو کەیل^(٣)

١- واتە: بەبەلگەهی زۆر بەهیز ئەوانە شیرک و گومرایییان نەدیوہ و کافرنبوون.

٢- واتە: سئی بەلگە هەن کە دەری دەخەن ئەوانە کافرین:

ا/ دەعوەتی ئیسلامیان پئی نەگەیشتوہ، چونکە لەفیتەرەت واتە کاتی پێش
پێغەمبەر وەفاتیان کردوہ.

ب/ لەسەر ئایینی حەزەرەتی ئیبراهیم بوون.

ج/ لەسەر دوغای پێغەمبەر زیندوو بوونەوہ و ئیمانیان هیناوە.

٣- بەکورتی ئەو مانگی بەشەوقە کە تاریکایی لابرە ئەو خۆرەهی کە هەموو جیہان
پربووہ لەپووناکی ئەو.

بہر بند شدت مرزبانان

بَادِلِہِ كَالْقَمَرِ الشَّہِيدِ بِرَبِّكَ ضَلَالٌ كُلٌّ عَلَى النَّوْحِہِ

خُصُوصًا وَالِدَيْنِ مَا جَہَنِّ اَوْ اَصْلِيْنَ سَجَبًا جَبِيَّتِ اَوْ

عَقَبَتِ بُدْبِي عَلَى التَّحْقِيقِہِ اہل سَخَانِ بِمَسَطْرِ لِقَہِہِ

اَوَّلَ كَمِيَّتِ الْاَيَانَ دَعَوْتِ لَدَرِّ بُونِيَانِ كَدَقْتِ فِئْرَتِہِ

وَكُلِّ اَمِجَّہِ جَوَانِ بُونِ مَرَدَانِ اِسْكَانِيَانِ بِنُو بُو سَفَرُ كَرَانِہِ

حَكْمِي كَسِيكِيہِ فِي كَمِيَّتِ دَعَوْتِ سَخَانِہِ دَاخِلِ بُونِہِ سَجَبِيَّتِہِ

دَوَمِ بُونِہِ كَدَسَرِنِ اِبْرَاهِيْمِ بُونِہِ لَدَسَرِ حَسْبِہِ تَرْدِيہِ مَقِيْمِہِ

تَالِيَتِ اِحْيَايِ حَقِّ مَرَحْمَتِي كَرْدِ زِيَدِكِ بُونِہِ اِجَانِيَانِ اَوْرَدِہِ

بَرْتَبِہِ بَلْبِہِ بَا بُونِہِ نَسْحَتِہِ بُو زِيَادِہِ فَعْلِ كَحَالِ شَرَفِہِ

بُوِي بُو اَوَانِ وَرَقِ تَفَاوُتِہِ وَاكُلِّ سَا زِيَرِيْنِہِ لَدَا بَرِّ فِئْرَتِہِ

اَوْ مَجْرِي اَيَامِہِ لَدَا ضِيَايِ اَوْ كَيْلِہِ اَوْ سَحَابِيْلِ اَوْ بَدْرِ ظِلْمَتِ زِيَايِ لَيْلِہِ

بہر بند شدت مرزبانان
بہر بند شدت مرزبانان
بہر بند شدت مرزبانان

درجہ

وه بورجی ئە صلاب ته ییباته دا

تلووعی سهرداو غورویی ئاورد

تابه شنۆی بۆی نه سیمی ئە زهل

به سهده نه زاكته له تووی په رده وه

شێوه و شیمه پاک په سم و پهویه چاك

باتین له زاهیر چاكه عه جیبتر

کردار چه میده په سه ندیده حال

خوم چه وسه له کرد ئه ربه عین بگهرد

جام نیشته سه ردهس ساقی هه لساوین

په شحهی نه وای ساز حیجازی ئاورد

پاس نه ورۆزی بوو موخالیف چه زین

وه داره ی ئه رحام تاهیراته دا^(۱)

چه ره كه و سه یرو دهوری ته و او کرد^(۲)

له وه ختی په بیع (ربیع الاول)^(۳)

خونچه ی وجودی خه نده ی كه رده وه^(۴)

ئاوینته ی بی گهرد ئایین شه ره فناك

خه لوه ت له جه لوه ت ئه ده ب غه ریبت^(۵)

عومری شه ریفی گه یشته چل سال

مه ی ساف بوو بی دورد ئه هلی مه شره ب گهرد^(۶)

هه موو ئه جزای گوئی سه دای ده ی كه ی تی

ئیه راهیمی نار ئاههنگی سه رد کرد

[بعث الی الخلق اجمعین]

۱- بورج: قه لات. ئە صلاب: پشت. داره: ئەو شوینته ی كه به دائیره دهوره درایی.

تاهیرات: پاک.

۲- مهولهوی له م شیعره دا چه ند زا راوه یه کی زانستی ئاسمان شوناسی كوونی

به كار هیناوه، وهك: طلوع - غروب - حرکه - سیر - دور.

۳- شنۆ: شنه با. بۆ: بۆن. نه سیم: بای نه رم. په بیع: به هار.

۴- خه نده: پێكه نین.

۵- جه لوه ت: ئاشكرا و دیار.

۶- خوم: كووپه ی شه راب. چه وسه له: سه یرو خوگرتن. ئه ربه عین: چله. بگهرد:

پاورد تیپه پی. بی دورد: بی خلتو و ساف. ئه هلی مه شره ب: ئه هلی زه وق. گرد:

كو بوونه وه. واته: كووپه ی شه راب كوون بوو تا چله ی ته و او بوو، ئه هلی زه وق كو

بوونه وه چاوه پروان جام به دهسته وه. مه یگپ ئاماده بوو ته نها یهك تكه عاره ق

له كاتی ئەو ئاوازه ی كه له سازی حیجازی یه وه هات ئەو ئاگره ی سارد كرده وه

كه وهك ئاگره كه ی ئیه راهیم بوو مرۆ چاكه كان كه وتنه جه ژنه وه و خراپه كانیش

خه مبار، ئیتر (محمد) كرا به پیغه مبه ری هه موو عالم.

وَبَرِّجْ أَصْلَابَ لَيْبَا نَدَا وَدَارَةَ أَرْحَامِ طَيْبِ أَسَدَا
 طَلُو عِي سَرَّ وَأَوْخُرُو بِي أَوْرُو حَرَكَه سَمِيرُ دُورِي تَوَاوَكُرُو
 تَابَشُورِي بُوِي نَسِيمِ أَزَلْ وَدَحِيحِ رَيْبِ رَيْبِ رَيْبِ الْأَوَّلْ
 لَبَدُ نَزَاكَتِ لَوِي پُرُو وَ غَفِيحِ وَجُودِي حَسْرَةِ كَرُو وَ
 شَبُوه شَبُوه بَاكَ زَسْمِ رُودِي جَاكَ اَيْبِي بِي كَرُو آهِي شَرْفَاكَ
 بَابِي نَبِي خَا بَرِ جَا تَه عَجَبِي ضَلُو تَه جَلُو تَه اَدْعَبِي
 كَرُو لَرِ حَمْبِدِ كَسْبِي جَالْ عَمْرِي شَرِي كَسْبِي جَالْ
 حَمِ حَوْصَلِ كَرُو اَرِ لَعِينِ بَكْرُو مِي صَا فَوْجِي بِي وَرُو اَهْلِ شَرْبِ كَرُو
 جَامِ نَيْشِي سَرُو سَا فِي هَلَسِ وَ پِي اَمُو اَجْرَا يِ كُوِي صَدَا يِ وَ مِي كِي تِي
 رَشُو نَوَا يِ سَا رِ جَا رِي اَوْرُو اَرَا اَهِي نَا رَا اَهِي سَرُو كَرُو
 زَا نَسْرُو زِي بُو صَا لِفِ حَرِي نِ لَبِي اِلَى الْخَلْقِ اَجْمَعِي نِ

بۆ سیدقی شاهید موعجیزه‌ی ئاورد
 مونکیری یه‌قین "ضال و کافر" ه^(۱)
 ئەو خولق و سیرت موت‌ه‌ه‌ه‌ره‌ی ئەو
 ئەو مه‌عاریفه‌ و ئەو ده‌قائیه
 ئەو شه‌جاعت‌ه‌ ئەو موروه‌ته
 ئەو به‌قای ئاسار تاقیامه‌ته
 ئەو ته‌کمیلی نه‌فس ده‌ره‌ق عیباده
 ئەو ئال و ئەسحاب ئەو ئیستیر شاده
 به‌س بوو بۆ ئیسیات پیغه‌مبه‌ری ئەو^(۲)
 ئۆمی و عه‌لامه‌ هه‌تیو به‌ئ‌ده‌و^(۳)
 حه‌ق نه‌بیی تر بکا په‌وانه

ئیددیعیای مه‌نسه‌ب نو‌بووه‌تی کرد
 ئیسیاتی هه‌ردوو به‌ته‌واتوره
 ئەو چیه‌ره‌ی سیمای مونه‌روه‌ره‌ی ئەو
 ئیزهارو به‌یان ئەو حه‌قائیه
 ئەو سه‌خاوه‌ته‌ ئەو فوتووه‌ته
 ئەو سه‌باته‌ و ئەو ئیستیقامه‌ته
 ئەو زوه‌دو وه‌رعه‌ نه‌وعه‌ عیباده
 ئەو ته‌سلیکه‌ و ئەو ته‌رزه‌ ئپرشاده
 به‌بێ موعجیزه‌ و ده‌رده‌ سه‌ری ئەو
 له‌مه‌ عه‌جیب تر موعجیزه‌ مه‌شنه‌و
 نه‌ما ئیحتییاچ ئەه‌لی زه‌مانه

- ۱- ته‌واتور: هه‌والیکه‌ که‌گومان له‌راستیدا نه‌بی‌ت. هه‌ردوو: مه‌به‌ستی ئیددیعیای پیغه‌مبه‌رایه‌تی و نیشان‌دانی موعجیزه‌یه.
- ۲- واته‌ ئەو سیفات‌ه‌ به‌رزان‌ه‌ی که‌باسمان کردن هه‌رئ‌ه‌وانه‌ به‌س بوون بۆ ئیسیات کردنی ده‌عواکه‌ی ئیتر پیویستی به‌موعجیزه‌ نه‌بوو.
- ۳- هه‌رئ‌ه‌مه‌ش موعجیزه‌یه‌ که‌یه‌کیک نه‌خوینده‌وار بێ که‌چی هه‌موو شتی‌ک بزانی. بێ باوک که‌چی زۆر به‌ئ‌ده‌ب بی‌ت.

اِدْعَائِی سُنْبُوتِی کَر دُ بُوَصْدَقِی شَیْخِی سَمْعَرَهْ اُورِدُ
 اِنْبَاتِی هَرَفِی سُبُو اِ تَر دُ سُنْکَرِی یَقِی صَا رُ کَا فَر دُ
 اَوْجِبِی سَمَائِی سُنُورَهْ اَوْ اَوْخَلَقِی سَمِی تِ مَطَرَهْ اَوْ
 اِظْهَارِی وِیَا نِ اَوْ حَقِی اِیْمَهْ اَوْ مَسَارِفَهْ اَوْ دَقِی اِیْقَهْ
 اَوْ سَخَاوَتَهْ اَوْ قُوَّتَهْ اَوْ شِجَاعَهْ اَوْ مَرُوَّتَهْ
 اَوْ ثَبَاتَهْ اَوْ اِسْتِیْقَامَهْ اَوْ اَلْقَائِی اِنْآرَهْ ثَابِتِی اِثْمَهْ
 اَوْ زَهْدِی وِرْعَهْ وِی لَوْعَهْ عِبَادَهْ اَوْ لَکِیْلِی لَفْسِی دَر مَحَلِّ عِبَادَهْ
 اَوْ تَلِیْکَهْ اَوْ طَرِیْقَهْ اِرْشَادَهْ اَوْ اَلِ اَصْحَابِی اَوْ سِرْ شَادَهْ
 اَوْ بِلِی سَمْعَرَهْ دَر دِی سَمِی اَوْ اَوْ سُنْ بُو اِثْبَاتِی سَمْعَرَهْ اَوْ
 اَلْمَعْجِبِی سَمْعَرَهْ سَمْعَرَهْ اَوْ مِی اَلْمَنَهْ هَمِی اَوْ اَوْ
 اَوْ اِحْتِیَاجِی اَمَلِی زَمَانَهْ اَوْ حَقِی نَبِی تَرْ بَکَا رَوَانَهْ

مخبر

عبارت

مصدر

"محمد" بئى شك "ختم الانبیا" س
 بهرله موحه ممهد بووگه به نه بی^(۱)
 هه رتایبى شى رع موحه ممهدى به
 خه لى فهى جه ناب ره سولوللايه
 ئیلا ئه م دینى ئیسلامه كه هه س
 سه لیب ده شكینى لاده با خووگان
 ده لى ن ژن تیرى و وه له دى ده وى^(۲)
 ده كرى له خزمه ت حه زه تدا مه دفون
 [طوبى للشیخین بین النبیین]^(۳)
 ئیمان بی رانه به قیسسه ی میعراج^(۴)
 سبحان الذى اسرى بعبدہ]^(۵)

مه علوم بوو له لای هه ركه سى بیناس
 له ئه مرى عیسا هیچ په شیو نه بی
 كه هاته خواریچ هیچ شو بهه ی نییه
 شى رعى خو ی مه نسووخ تازهى بو نایه
 هیچ دینى قوبول ناكا له هیچ كه س
 ئه هلى ئیمان گشت پى ی تیژن ئیمان
 له و عه سره خو شتر كه س نایشنه وى
 وه ختى كه ده مرى به ئه مرى بئى چون
 بوو به كرو عومهر ده كه ونه ئه به یین
 تى ی هه لده مه زه هب فه لسه فه ی خیداج
 [ماكان مابى یقى بحمده]

۱- واته نه گهر یه كىك بپرسیت تو چون ئه لى ی محمد دوا پیغه مبه ره كه چى به پى ی
 حه دیس له ناخر زه ماندا عیسا دیته خواره وه و فه رمان ره وا ده بی ت ؟ له وه لام دا
 ده لیم: ئه و تاییبى شى رعى "محمد" ه.

۲- خووگ: به راز.

۳- ئه به یین: له نیوان.

۴- خیداج: شتى ناته واو. منال كه پیش كاتى خو ی له دایك بی ت. مه به ستى راپى ئه و
 فه یله سووفانه یه كه ده لى ن: جیسم به هیچ جوړىك دران و پى كه وه لكان پووی تى
 ناكات، كه واته مه سه له ی میعراج ناییت پووبدات.

۵- واته من توانای ئه وه م نییه كه ستایشى خوا به ته واوی بكه م ته نها ئه وه نده ده لیم:
 پاكى بو ئه و خوایه یه كه شه و ره وى به به نده كه ی خو ی كرد.

سَلَوْتُمْ لَوْلَا لَانِي بُرَكِّي مَنَاسٍ مَحَبَّتِي بِشُكِّ خَيْرِ الْأَنْبِيَاءِ
 لَمْ أَرِ عَيْشِي بِمِجْزِ بَشَرِي نَبِي بَرُّهُ مُحَمَّدٌ لَوْلَا كَيْدُ بَيْتِي
 كَمَا تَبَّ خَوْلًا رِيحِي بِمِجْزِ شَهْرِي نَبِي هَرَّتَابِعِ شَرِيحِ مَحَبَّتِي
 شَرِيحِ خَوْفِي مَسْخُوحِ تَارِدِ بُولِي نَبِي خَلْفِي خَابِ بُولِ تَهِي
 بِحِجِّ وَبِنِي قَبُولِنَا كَالْمَهْجَسِ إِلَّا أُمَّ دِينِي إِسْلَامَهُ كَمَسِ
 أَجْرِكُنَا كَبُتِي فِي تَرْكِ أَمَانَةٍ صَلَّيْتُ دُشْكُنِي لِأَدْبَاخِ وَكَانَ
 لَوْ عَصَرْتُ خَيْشُوكُنِي نَاثِرِي نَبِي دَلِيلُنِي تَرْبِي وَكَلَمِي دَوِي
 وَخَشِي كَمَا دَمْرِي بَابِ رَجُوعِي وَكُرِي لَمْ خَدَمْتُ حَضْرَتَهُ أَطْفُونِ
 لَوْلَا كَمَا كَوْنُهُ أَمَانَتِي طَوَّبُوا لِلشَّخِيقِ بَيْنَ النَّبِيَاءِ
 بِهَلْدِهِ مَذِيبِ فَلَسْفُهُ خَلَجِي إِيْمَانِي بِرَأْنِهِ لَقَبُهُ بِمَعْرَاجِي
 مَا كَانَ نَابِي يَفِي بِحَبِي مُجَانِ لِدَغَابَتِي بِبِيدِي

میعراج [بالیقظة] و "بالشخص" نئسپات^(۱)
 ئه وه زه عمیكه بی مهزه و سه قهت
 باعیسی ئینکار بو عه وام ده بوو^(۲)
 ((مرة بالشخص كرة بالروح))^(۳)
 جئی رازو نیاز دهرده دارانه^(۴)
 یاژیر پی له وهخت ئیستیوا داوی
 [صار رحمه على العالمين]^(۵)
 سوللهی ئه ووه لین سوللهی ئاخیرین
 اى المسجد الأقصى المقدس))^(۶)
 ئینکاری کوفره و دائیم عه زابه
 ماشاء الله من حلی العلی))^(۷)

زاهیری [اسری بعبده] دهکات
 نهك بهخه و یاخیر [بالروح فقط]
 چلۆن ئه ر به پرووح یامه نام ده بوو
 موکه ره پ بووگه میعراج و فوتوح
 "لیلا" شه و خه لوهت بهینی یارانه
 نهك پوژ [ظل] بهم لا یابه و لا داوی
 وهك مهولید شه و بوو عوروجی یه قین
 بو ژیر زه مین و ئه فلاکی به رین
 ((من المسجد الحرام الأنفس
 تائه گره قه تعی و نه سسی کیتابه
 ((مِنْهُ لِسْمًا وَ مِنْهُ اِلَى

- ۱- واته نایه ته که که ده لئیت (اسری بعبده) ئاشکرایه به گیان و پرووح نه بووه به لکو به شه خسی خوئی بووه.
- ۲- له وه لامی ئه وانه ی که ده لئین میعراج به خه و یان به گیان بووه ده لئیت: جائه گهر وه ها بوایه ئیتر بوچی خه لکی دژی ده وه ستان..؟
- ۳- واته میعراج چه ند جارێک بووه. جاری و ابووه هر به گیان بووه.
- ۴- مهولهوی لیره دا شاعیرانه و سۆفی یانه باسی شه و په وه که دهکات که ئه مه له شه و دا بووه، چونکه شه و کاتی ئارامی و هیمنی یه، نهك پوژ که سیبهر بهم لا و به ولادا یان له ژیر پی دایه.
- ۵- واته چۆن به شه و له دایک بوو میعراج که شه و هر به شه و بوو.
- ۶- واته بوو به به ره کهت بو هه موو کهس، چ ئه وانه ی پیشوو، چ ئه وانه ی دوایی.
- ۷- واته میعراج تا (بیت المقدس) ناییت ئینکار بکریت دهنه ئه بییت به کوفر، به لام له وئوه بو ئاسمان و شوینی تر شه و به حه دیسی (ناحاد) و تراوه و ئینکاری کوفر نییه.

میرزا حسن میرزا

ظہیر: اَسْرُکِ بَعْدِ وَ کَا
 مِعْرَاجِ بِالْبِقْطِ وَ بِالْغُصْنِ ثَبَا
 نَکْ نَحْوِ یَا ضِرِّ بِالْوَجْجِ فَطَا
 اَوَّ زَعْمِکَ بَ مَزَّ سَقَطَا
 جُودِ اَرَبْرُوحِ یَا مَنَامِ وَ بُو
 بَاعِ عِ الْفَا رِ بُو عَوْلَامِ وَ بُو
 کَرَّ بُو کَ مِعْرَاجِ فَتُو ح
 مَرَّ بِالْغُصْنِ کَرَّ بِالرُّوحِ
 لَهْلَهْ شَوَّطَتْ بِرِنِ یَا رَا نَهْ
 جِ یَا رُو نِ یَا زِ دَرُو دَارِ لَانَهْ
 مَکْ رُو رِظَلِ بَلَا یَا بَرَا دَارِ وِی
 یَا زَرِ یَ لَه وَ حِ اسْتِوَا وِی
 وَ کَ مَوْلِدِ شُوبِ عَرُ وِ حِ یَعِیْنِ ه
 صَارَ حَجَّ عَلَی الْعَالَمِیْنَ
 بُو زَرِ زَمَانِ اَفْلَاکِ بَرِنِ
 تَهْ اَوَّلِیْنَ تَهْ اَحْسِنِ
 مَنِ سَجِدِ الْحَرَامِ اِلَّا لِنَفْسِ
 اِلَ الْمَسْجِدِ الْاَقْصَى الْمَقْدَسِ
 تَا کَرُ قَطْعِ نَفْسِ کِتَابِ
 اِنْکَارِی کَفْرِ دَائِمِ عَدَا بِ
 یَنْهَ لِلسَّمَآوِیْنَهْ اِلِیْ
 مَا شَاءَ اللّٰهِ عَلِی الْعَلَّیْ

میرزا

- "ترتیباً" ئینکار بیدعه ته و فه ساد
 بیره سهیری سهیر سهییدی سهروه
 حه ی کرد و نه ی کرد په ی کرد و ته ی کرد^(۱)
 دای له جیره ئیل ((لو دنوت)) کهوت^(۲)
 [هات الکؤوس ای لاهوت ئه لای هات
 [مازاغ البصر وما طغی] بوو^(۳)
 هیچ له ناگاهی نه ی ده کرد لاهی^(۴)
 ذاتی حه ق که لام سوئال جه وابات
 هاته وه حه لقه هه ر ئه له ریاوه^(۵)
 وه ک ماری زامدار هه رینچ دا له خوئی^(۶)
 شه ونم له و هه وره له و ته وره ئه وشه و^(۷)
- سابیت به خه بهر مه شه وره و ئا حاد
 لاده له پریگه ی بیدعه ت و مونکه ر
 باره ی ناسووتی له مه یدان ئاورد
 له گه رمی سه مووم نزیکه ئه و په وت
 پئی ناسووتی سووت مه له کووتی مات
 فه له ک پر مه له ک سیدره غه وغا بوو
 ویسه ته ی مه شره ب ناموته ناھی
 پئی چه ند هه زار سال ته ی چه ند حیجابات
 چوو بوو دی بیستی کریا دریاوه
 هه ی ته ل هه ی تینیگه ی پئی گه ی هه ی نه ی خوئی
 شو له ی ئه و به دره له وده وره ئه و شه و

۱- باره: بههره. ناسووتی: عهکسی مهله کووتی یه. حه ی کرد: نه مری پئی کرد. نه ی کرد: به قسه ی نه کرد. په ی کرد: ده ست و پئی بریه وه. واته پیشان ویستی به بههره ی مرو قایه تی یه وه پروات، به لام نه ی توانی ئیتر وازی له وه هینا و به هیزی پوو حانییه ت پووی کرده پهروه رداگار.

۲- له گه رمی: واته گه رمای سۆزنده ی نزیکه له پایه ی پهروه رداگار دای له جبرئیل و ناچار وتی: "لو دنوت قدر انملة لاحترقت".

۳- پئی: واته گه یشته شوینیک که ئیتر پئی ئینسانی سووتا دهنگی: (هات الکؤوس) له مه له کووته هات.

۴- ویسه ته ی: ناسمانان وا جه نجال ببوون، به لام پیغه مبه ر خوئی لی تیک نه چوو بی ناگانه بوو.

۵- له نیوان ئه م دوه یته دا له فو نه شری مورده تته ب هه یه، واته به م شیوه: پئی چه ند هه زار سال - چوو. ته ی حیجابات - بوو. ذاتی حه ق - دی که لام - بیستی. سوئال - کرا. جواب - دریاوه.

۶- پووئه کاته ته لی ته لگراف و ده ئی: تو چیت به رامبه ر به م میعراجه تی ناگه یت. پئی ناگه یت..

۷- شووله: شعله. بدر: مانگی چوارده.

نایت سحر مشوره آحا و
 لاده له ریکه بدعت منکر
 باره ناسوتی له یه ان اورده
 له گرمی موم ترکی اوروت
 لپه ناسوتی سوت ملکوتی مات
 فلک بر ملک سدره خوفا بو
 وسعتی شرب نانتا جی
 پسی چند هزار ل طی حنی جی ابا
 جو بودی پستی کرنا وریا وه
 بر تل بر تلکی ویک بر نیچو
 شه له او بده له دوره او شو

رَبِّ انْكَارٌ بِدُعْتِ نَسِ و
 میسر سیر سیر سیر سرد
 حی کردونی کردنی کردنی کرد
 دای له حیرتیل لودنوت کوت
 مات الکسوس لاموت الای مات
 نالغ لبصر و طغنی بو
 بیج له آکا هی نیه کرد لاجی
 دات حنی کلام سوال جوابات
 ما تو حلقه هر دریا وه
 و کلب زاندار هر خداله خوی
 موم لو هموره بو طوره او شو

...
 ...
 ...

وهشت وه کیشتی سپر گشت نه ولیادا^(۱)
 له لات کهرامات نه ولیایچ حه قه^(۲)
 نزیک به زهور موعجیزات چووگه^(۳)
 خوی نهی بو توچی ههروهک خوی زانی ؟
 موشته بیه ناوی دهگه ل موعجیزات^(۴)
 یا نیستیقلالی کهی به دل ئاورد^(۵)
 موعجیزهس نیسبهت به ره سوولی خوی
 له ئومه تیدا شه خسیکی واههس
 تابییی نه حکام شه ریه تی نهو
 زاهیر دهوی پیی نه مه وه لی یه
 به نیسبهت نه بال ساحیب نوبوهت

دای وه دهشتی دل گشت نه سفیادا
 موعجیزه ی نه بی نه موحه ققه قه
 شوهره تی زهور کهرامات چووگه
 چ عه جهب ئینکار نه هلی نه فسانی
 له و شه خسه زهور که شف و کهرامات
 وه لی کهی ده عوای نوبوه تی کرد
 نهو زهوره نه مولا حه زه کهی
 نهو ره سووله چند بلند مه رته بهس
 ئاخر یه کیکه له ئومه تی نهو
 بوئنه و شه خسیچه فه زی جه لی یه
 [والحاصل] نه مری خاریق بو عادهت

- ۱- واته نهو شه و قه دای له دلی پیاوچاکان و شه ونمی که ره می خوا باری به سه ر کشت و کالی دهرونی سه رجه م نه ولیادا.
- ۲- نه ر: نه گه ر. نه ولیایچ: نه ولیاش.
- ۳- واته چون موعجیزات مه شهورن ههروه ها کهراماتیش ههروهان.
- ۴- واته هه ندی هه وهس باز ئینکاری کهرامات دهکهن، چونکه خویان هیچیان له باردا نی یه، خه لکیش وهک خویان حیساب دهکهن.
- ۵- وه لای نهو که سانه یه که ده لاین مادام نه ولیا کهراماتیان هه بیّت، نهی جیاوازیان له گه ل پیغه مبه ران دا چی یه؟

دای و دوش داکت اصیادا
 وشت دکت سترکت اولیادا
 مچرہ بنی ارہ صحفہ کہ
 لہ لات کرانہ اولیاچ حصہ
 شرتہ طور کرانہ چو کہ
 زکات لچور معجرات بو کہ
 چه عجب انکار اہل نفا ہے
 خوی نیسو تو کھی ہرور خوی زانی
 کوشخہ طور کشف کرانہ
 نشہ ناوی دکل معجرات
 ولے کے دعوائی بنوئے کر و
 یا استقلالی کے بدل اور و
 او ظورہ ار ملاحظہ کے
 معجرات سبت برسول خوی
 اور سولہ چند بن نہ برس
 کہ اقتد اشخہکی واہس
 آخر لیکہ نہ امت ا و
 تابع احکام شریعت ا و
 بو او شخصہ فضی جلیہ
 فی ہر دوی پے امہ و لیہ
 و کاصل امر غار و عادت
 بہ نسبت اہل صاحب سنت

بچہ

- موعجیزهس ئایا له خۆی کا زوهوور
به نیسهت ئه بال وهلی کهرامهت
بهل ویلایه تیج ئیدیعا ناکا
به لکو وهلی ههس هیج شوبههه ی نییه
(یعرفونه) نهک بو ئه وانه
بو [وادی طوی] بی نه علهین ئه پوون
به شهرعی له لای ئه هلی دیرایهت
شهرتی پاکه یه له گشت په دییه
بینی ته رازووی شهرع وه بی ئه ندیش
کافییه پاس بوو که ففه ی میزانی
(لِیْبُلُوکُمْ)) هه ر بو خوایه
- یاله ئوممه تی یه کئ به و دهستوور
نییه ده گه لی ده عوای نوبوووت
ئیزهاری خاریق ته مه ننا ناکا
خوچی ئه زانی که خۆی وه لی یه
(لایعرفهم) لیباسی یانه^(۱)
چی پیکن که شفی که ونی که فشه کوون^(۲)
کهرامات نییه شهرتی ویلایهت
ئیتتیباعی شهرع موحه ممه دی یه
سه رناکا بی فیل دهستی پاس هه لکیش^(۳)
خوت مه ده له سه نگ به ئیمتیحانی^(۴)
عه بدو ئیمتیحان [اصعبُ الذا] یه^(۵)

- ۱- یعرفونه: ئاماره یه به نایه تی ((والذین آتیناهم الكتاب یعرفونه)) واته ئه م وه لی یانه مه به ستیان ئه وه نییه بنا سرین، به لکو چه زنا که ن که س بزانی که وه لین.
- ۲- واته ئه م ئه ولیایانه به پی پی پته تی به ره و شیوی پیرو ز بانگ ده کرین چی له که شف و کهراماتی رازی ئه م دنیا که وشه کو نه بکه ن، ئاماره یه به نایه تی: ((انی انا ربک فاخلع نعلیک انک بالوادی المقدس طوی)).
- ۳- واته ئه ی ئه وه ی که په خنه له وه لی ده گریت: وه ره ته رازووی شهرع بینه و بی ترس کرداری وه لی پی تاقی بکه ره وه دلنیا به ئه گه ر فیل نه که ی ئه م ته رازو وه هه رگیز سه رناکات، که واته ده ستت راست هه لکیشه.
- ۴- ئیتر خوت مه ده له به ردی سه ختی تاقیکردنه وه، چونکه به رد ناشکیت.
- ۵- لیبلوکم: ئاماره یه به نایه تی ((لیبلوکم ایکم احسن عملا)) واته تاقیکردنه وه ئیشی تو نییه ئیشی خوایه.

مَعْجَسَ اِيَانَهُ خَوْفِي كَا ظُهُورِ يَا لَهْ اُمَّتِي كَيْ بُدِ دَسْتُوْرُ
 بَيْتِ اَبَالٍ وَ لِي كَرَامَتِ رِيَهْ دَكِي دَعْوَايِ بُنُوْمِيْتِ
 بَلْ وَا لَيْتِيْجِ اِدْعَا نَا كَا اِطْحَارِ رِخَارِقُ مَتْنَا نَا كَا
 بَلْ كُو وَ لِي مَسِيْحِ شُبُهِيْنِيَهْ خُوْجِي نَا زَارِيْ كِهْ خُوْمِي وَ لِيَهْ
 بَعْرِ فُوْنَدِيْنَكْتِ بُو اُو اَنَهْ لَا تَعْرِ فُوْنَدِيْنَا سِيَا نَهْ
 بُو وَا دِي طُوْحَا بِي بَعْلِيْنِ دُرُوْنِ حِي لِي كَرْنِ كَشْفِ كُوْنِيْ كَفْتِ كُوْنِ
 بَشَرِيْ كِهْ لَائِيْ اَهْلِ دُرَانِيْتِ كَرَامَاتِ نِيَهْ شَرْطِيْ وَ لَائِيْتِ
 شَرْطِيْ نَا كِيَهْ كِهْ كَشْتِ رُوْمِيَهْ اِتْبَاعِ شَرْعِ مُحَمَّدِ ^{صَلِيَ اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} يَهْ
 مَنِيْ رَا زُوْمِيْ شَرْعِ دِيْ اَنْدِيْسِ سَرْنَا كَا بِيْ فِيلِ دَسْتِ رَا سِ اَهْلِكِيْنِ
 كَا فِيَهْ رَا سِيْنِ كَشْتِ مِيْسَرَانِيْ خُوْتِ مَدَلِيْ سَنَكِ بَا مَتِيْ اِنِيْ
 لِيْ بَلُو كِهْ هَرِ بُو خُدَا يَهْ عِبْدِ اِمْتِحَانِ اَصْعَبِ اَللهِ اِيَهْ

- نه شود "خالق الأرض والسما" س
 نه شود موعجیزه‌ی [وانشق القمر]
 ئه وئایاچ مه زهر سیفاتی حه قن
 هیممهت ته له ب که له پو حانی یان
 - نابینی کووره‌ی دین چند گرم کهرد
 - ئیحیای جه ماعات بیداری شهوئ
 ئه م ته قریرته ئه له بت مه لحووزه
 ((تقدیراً)) چشتی ئه ر ئی دا دییار
 ئه و ته نه ززوله یچ حیکمه تی تیداس
 [فعلاً وقولاً] گشت بی خه له لن
 [فرضاً] ئه ر ئی یان سادیر بوو مونکهر
- توو خودا چی بکا تابلی ی خوداس^(۱)
 ته دبیری بوئ تابه پیغه مبه ر^(۲)
 نائیبی نه بی له قه ید موتله قن^(۳)
 سه ممی قاتیله ئیمتیحانیان^(۴)
 چند دلی له به رد ره قتر نه رم کهرد^(۵)
 ئه دهب زیکرو فیکر دیتر چیت ته وئ!
 نه بی مه عسوومه وه لی مه حقووزه^(۶)
 ده فعی بو ده فعی ده کا ئیستیغفار
 توره ققیاتی که و چند له پیداس^(۷)
 هه موو ((لایسأل عما یفعل)) ن
 بوچ وه بی جیهت خو م بکه م من کهر^(۸)

- ۱- نه شود: نه بوو. واته پاش تاقیکردنه وه ئه گهر ئه وه ی تو ویستت نه هاته دی ئه و
 داماره خو خالیقی زهوی و ناسمان نییه، ئه و تاوانی چیه که تو به خوای بزانیته ..؟
 ۲- نه شود: ئه وا گریمان نه ی توانی مانگ له ت بکا چاری چیه تا ببیته پیغه مبه ر ..؟
 واته وه لی نه خوایه و نه پیغه مبه ره.
 ۳- واته ئه ولیا به هوئ خوایه رستی یان بوونه ته جیلوه گاهی هیزو به ره که تی خوا.
 ۴- سه ممی قاتیله: زه هری کوشنده.
 ۵- نابینی: له چاپه که دا (ناوینی): واته ئیشی وه لی ئه وه یه کووره ی ئابین گرم بکات و
 دلانی ره ق نه رم بکات.
 ۶- جیاوازی نیوان نه بی و وه لی ئه وه یه ئه نبیا مه عسوومن له گوناوه، به لام ئه ولیا مه عسووم
 نین ته نها پاریزاون.
 ۷- واته ئه م نزم بوونه وه حیکمه تی تییا به تاهه ست به ناته واوی خوئ بکات.
 ۸- وه بی جیهت: بی سه به ب: واته: ئه گهر شتیکی ناره و له وه لی پووبدات نابیت یه کسه ر
 ره خنه ی ئی بگریته.

لَوْ خُذَ اِجْرِي لِيَا تَا بِي خُدَا س
تَدِيرِي بُوِي تَا بِي مَغْسَبِي
نَا بِي نِي لَه قِيَه مُطْلَقِي

سَمِ قَاتِلِي اِسْتَحْيَا نِيَا
حَيَّة دَلِي لَه بَرْدَرِي تَرِي مِ كَرْدِي
اَدَبِي كَرِي كَرْدِي تَرِي حَيَّة تَوِي
نِي مَعْصُومِي دَلِي مَحْفُوظِي

دَفْعِي بُو دَفْعِي دَكَا اِسْتَعْفَا ر
بَرِيَا نِي كُو حَيَّة لَه پِي دَا س
بِمَوْلَا اِسْتَعْلَا عَمَا يَفْعَلُنْ

بُو جِي دَلِي حَيَّة خُو مِ كَرْمِي
مَدَا

لَشَّ خَالِقِ الْاَرْضِ وَالسَّمَا س
لَشَّ مَعْجَرَةٍ وَا نَشَقِ الْقَمَرِ
اَوَّلِيَا سَحَابِ مَطْفِئَاتِ نَفْسِ

بِمَسْئَلِي كَلِمِي رُو حَا نِيَا ن
نَا بِي كُو رُو دِي حَيَّة كَرْمِي
اِحْيَا يَجَاعَاتِي سَا بَرِي شِي
اَم تَقْرِي زِي تَه اَلْبَتُّ مَلْحُوظِي

تَقْدِيرِ اِحْيَا اَرِي لِيَه وَا وَا يَا ر
اَوْتَرِي لِيَجِي حَيَّة تِي دَا س
فَعْلَا دَوَلَا كَرْتِي بِي خَلَلُنْ

فَوْضَا رِي لِي يَا نِ صَا دَرِي مَسْ كَر

مفسر کے کہتے ہیں کہ ہرگز نہ ان کو وصال نہ ہوگا اور نہ ان کو روغ
محفوظ رہنے کی گنجائش ہے کہ ان کو ان کی زندگی میں ہی
کسی کی طرف سے کوئی نقصان نہ پہنچے اور نہ ہی

- تەئۈيلى دەكەم ئەگەر تۈانيم
مورىد بىو قالى بى تاقت نەوى
كەسەبرت نەبوو بزىن وەتاقى
وہمى بى نالەت جلەو بەرداگە
ئەگەر نە، دەى بوو تەئسىرى جەلى
ئاخەير ئەم شەخسە ئەگەر وەلىيە
مەكرو كەيدى زۆر قسەى لوقو و لەق
كۆتەرەى دارى پىوہى دار نىيەى
- ياحەملى دەكەم ئەسەر نەزانيم^(۱)
ياحالىت دەكەن ياخالى دەوى^(۲)
مىھمانى خوانى [ھذا فراق] ى^(۳)
وہزەبراند ئەھل، تەئسىر نەماگە^(۴)
منى بەتاقى دەكرد بەوہلى^(۵)
بزانى لەدل فلان دا چىيە ؟
لابەكەر نىيەى گوى بکہ لەحەق^(۶)
لەبەردو چەخماخ گلەيى دەكەى؟!^(۷)

۱- واتە تابتوانم تەئۈيلى دەكەم يان دەئيم من نايزانم.

۲- تۆ ئەگەر مورىدى ئەو وەلىيەى بى نارام مەبە تاخوى حالىت دەكا يان بوخوت لەو شتە خالى دەبىت.

۳- وەتاقى: بەتەحقيق: ئاماژە بەچىرۆكى حەزەرەتى موسا لەگەل حەزەرەتى خدردا كەئارامى نەگرت ئەوئيش پىى وت: ((ھزئا فراق بينى وبينك)).

۴- بى نال: ئەسپى بى نال. بەرداگە: بەرداۋە. بزىران: زەوى بەردەلان و سەخت، واتە بەوہمى خوت وادەزانى ئەھلى خوا نەماون بەلام وانىيە.

۵- تەواۋكەرى قسەى ئەوانىيە كەپەخنە دەگرن. دەئين: ئەگەر فلان وەلىيە ئەى بوچ من ناكات بەوہلى؟ يان بابزانىچ لەدئمايە. يان پرسىياري لى ئەكەم با وەلامم بداتەوہ.

۶- واتە واز لەوانە بىنەو وەرە گوى لەحەق بگرە.

۷- پىوہى دار: پووشوو. ماددەيەكى نەرمى وەك لۆكە وايە بو ئاگرکردنەوہ بەكاردىت، لەگەل بەردو ئەستى. واتە خەتا ھى خوتە تۆ كۆتەرە دارى تەپرى ئىتر بوچ گلەيى لەبەردو چەخماخ دەكەى؟

تَاوِیْلِی دَکْمِ اَکْرُ تَوَا سِیْمِ یَا حَمَلِی دَکْمِ اَسْرُ نَزَا سِیْمِ
 مَرِیْدِی بَی قَالِی بَیْجَلِ قَتُ نَوِی یَا حَالِی تَ دَکْنِ یَا حَالِی دَوِی
 کَمَ صَبْرَتِ بِنُوْرَا وَ تَا قِی مِھْمَانِی خَوَانِی پِلَا فِرَا بِنِی

سوالات

وَمِیْمِ بَی نَالَتِ جَلُوْرِدَا کَمَ وَ زَبْرَانِدَا اِبْرَا شِرْمَا کَمَ
 اَکْرَمَ دِیْمُو تَا شِرِبِ حَلِی مَتِی بِنَا قِی دَکْرَدِ بَوَا لَی
 یَا خَیْرَامِ شَخْصَ اَکْرَ وَ لَبِیَّہِ بَرَانِی لَدَلِ فِلَانِدَا جِیَّہِ
 سُوْءَالِی دَکْمِ اَسَانِ بَی یَا رَقِی جُوَابِی بَرَا رَاسِ بَی دُسْطَابِی
 مَر کَسِی دُورِ قَصَّہِ لَوْنِ لَوْنِ لَابَرِ کَرِ بِنِی کُوْرِ کَمَ لَہِ حَقِی

جواب سوالا بہ ترتیب

کُوْرَہِ دَارِی سُوْءِ دَارِ بِنِی لَہِ بَرُوْجِ خَاخِ کَلْبِی دَا کَمَ

ئەم گشت حیجابەو ئارەزووی تەئسیر
 خوسووس کەسێ حەق بەشی نەداوئ
 خەتم و غیشاوەی دانشی کەرد گوم
 نەختی خۆت بدە ئەو پۆشنایی
 عەبدو بەر مومکین کول توانایی
 ئەرچی هەویری ئینسانی کامیل
 مەزەرە بۆ وەسف جەلال و جەمال
 لاکین دەمێ بەست زوهوری هەیه
 ئیرادەو پەزای خۆی گشت وەبادە
 ئەر پێی نیشانداندا قەزڵ و پەحمەتە
 بۆی کیرواس چەند دوور دای لەدەماخی
 بەئێ چی بلیم؟! [الله قدیر]^(۱)
 مەزەهری طەردو قەهری خوداوئ
 [انذرتهم ام لم تنذرهم]^(۲)
 نەبی یو وەلی و دەعوای خوایی؟^(۳)
 عەبدو ((بکل الاشیاء)) دانایی^(۴)
 بەهەردوو دەسان شلیاگە کەش دل^(۵)
 مەتلەعی ئەنوار ئاسارەو ئەفعال
 دەمی سەلتەنەت قەبزی نەوبەیه
 ئیرادەی پەزای [ربّ العباد]^(۶)
 ئەر لێی پەنھان دا عەدل و حکمەتە
 زانینی وەنزیک دیت لێی بوو یاخی^(۷)

- ۱- واتە تۆ بەم هەموو گیروگرفتانهوه بهتەمای تەئسیر بێ ئەوه شتیکی دووره، بەلام خواش توانای زۆره لهوانهیه بهزهیی پیتا بێتەوه.
 - ۲- واتە ئەوانە ی دلێان پرە لەگومانی بەد ئەوانە باوەر پوناکاتە دلێان.
 - ۳- ئەو پۆشنایی: بەر پۆشنایی. واتە بۆت دەرئەکەوئ کە دەعوای خوایی لەنەبی و وەلی یەوه دوورن.
 - ۴- بەر مومکین: لەسەر هەموو مومکینیک. واتە عەبدو بەندە ی خوا ئەو کارە ی لەدەست نایە کە توانای بەسەر هەموو شتیکیدا هەبیت و هەموو شتیکی بزانی.
 - ۵- واتە: هەرچەند راستە هەویری وجودی وەلی بەهەر دوودەستی بەهیزی سیفەتی خوا شیلراوه، بەلام لەگەڵ ئەو هەموو تاییبەتمەندییانهدا ئەو وەلی یان دوو حالەتیان هەیه:
 - ۱- بەست: (بسط) لەم کاتەدا فتوحات و بەرەکەت بەسەریا ئەرژئ.
 - ۲- قەبز: (قبض) لەم کاتەدا شتەکانی ئی دەگیریتەوه.
 - ۳- وەبادە: بێ نرخە. فەوتاو.
 - ۷- لەدەست نووسە کەدا نووسراوه: (زانی لەنزیک) ناماژەیه بە چیرۆکی حەزرتی یەعقوب کە لەمیسەرەوه بۆنی کراسی (یوسف) ی کرد کە چی کە لەناو بیرە کەدا لەکەنعان مەستی پێ نەکرد. شاعیریکی فارسی ئەئێ:
- گەهێ بەر تارومی ئەعلا نشینەم
 گەهێ دەریوشتی پای خود نەبینەم

ام کثرت حجابہ آرزوی تاثیر
 مہی حی لمیم اللہ قد پر
 خصوص کسے خوش نشینی اوہی
 ضم غشاوہ دانشی کردہ کم
 سنجی خوت بنہ اور دشناہی
 عجبہ بر بیکر کل توانا ہے
 آری صی ہو پری انک کا بل
 سطرہ بووسف صلال جمال
 لکین مہی بسط طہوری ہمیہ
 ارادہ رضائی خوش کثرت و بارہ
 آری پے نشاندا فضل رحمتہ
 بوجی کروا حسن دور و اہلی دماغی
 مہی حی لمیم اللہ قد پر
 سطرہ قمر طہور خد اوہی
 اعفانہ ہفتہ امر لہ تندی دہم
 نبی ولی دعوائی خدا ہے
 عجبہ بیکل الاشیاء و انا ہے
 بہرہ و دستان شیا کہ کثرت
 نطیع انوار آثارہ و افعال
 دہم سلطنت قبضی نوہی ہے
 ارادہ رضائی رب العبادہ
 آری پے نہان و اعدال حکمتہ
 زانین و زنگ پے لے بویا ہے

جی ہوی

وهلیچ ناو دلێ تۆی نه بئ له بیر ^(۱)	نه بی خه بهری نه بوو له ناو بیر
موتابیق ناوئ جوواوی یه قین ^(۲)	سونالی [وما رب العالمین]
جوواوت ده شئ له پرسیمان وی ^(۳)	که تۆ سوئالت له ئاسمان وی
(لایعنی) سوئال بی مه عنی خیتاب ^(۴)	لابه له حوزوور ئه ربابی ئه لباب
نه فیی کهرامات ئه حراری ئه برار	ئینکاری ئه حوال ئه ولییای کیبار
[یودی الی سوء العاقبه]	به فهرموودهی چه ند شوهبی ثاقیبه
وارزقنا رضاک بهممتهم]	[اعلیهم ربی برمتهم]
واحشرنا طراً فی زمرتهم))	[امتنا علی محبتهم]
فیرقهی عه لی یه ی سه حبی کیرامه ^(۵)	خه یری ئه و زه وات (ذات الکرامة)
(خیر امة اخرجت للناس)	ئه وانه ن ئه وان چاکیان بناس
په زامه ندی حه ق سو حبه تی په سوول	ئه ده س ئه وان که وت ده ره جه ی قوبول

- ۱- وهلیچ: وهلیش. واته کاتیک پیغه مبه ریکی وه کو یه عقووب ئاگای له ناو بیر نه بیئت هیچ عه جه ب نییه ئه گهر وه لی نه زانی ناو دلێ تۆ چی تیا یه.
- ۲- ناوئ: نابئ. ئاماژه یه به نایه تی: (ومار ب العالمین) که فیرعه ون له مووسای پرسى ئه ویش وه سفه کانی بۆ باسکرد.
- ۳- پرسیمان: گوریس. وه لامی سونالی بی مانا نادریته وه.
- ۴- لایعنی سوئال: پرسى یاری بی سوود. بی مه عنی خیتاب: قسه ی بی ری و جئ.
- ۵- خه یری: چا کترین.

جَنِّي خُبْرِي سُبُوْلُهُ نَاوُ ^{بِرَّ} وَ لِيْجِ نَاوُ دَلِي تُوِي سُبِي لَه پَر نَكْرَه
 سُوَالِ مَا رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ^{مُطَابِقِ نَاوِي جُوَاوِي يَقِيْنِ}
 كَه تُوِي ~~سُبُوْلُهُ~~ لَه اَسْمَانِ يَسِي ^{جُوَاوِي وَ سُبِي لَه رِيْطَانِ دُوِي}
 لَانَه لَه حَضُوْرُ الرَّبِّ اَلْبَابِ ^{لَا يَعْنِي سُوَالِ بِي سَعْنِي حَطَابِ}
 اِنْكَارِ اَحْوَالِ اَوَّلِيَا يِ كِبَا ^{لَفِي كِرَامَاتِ اِحْسَرَارِ اَبْرَارِ}
 بِفَرْمُوْدَهٗ حِيْنَه شَهْبَانِيَه ^{بُوِي دَعْوَالِي سُوَالِ كَفَايَهٗ}
 اَعْلِيْهِمْ دَبِّيْ جِهَاتْنَهُمْ ^{وَادُوْفَا رِضَاكَ بِهَيْتَهُمْ}
 اِمْتِنَاعِي مَحَبَّتَهُمْ ^{وَ اِحْسَرْنَا طَرَفِي زَمْرَتَهُمْ}
 خَيْرًا وُ ذَوَاتِ ذَاتِ الْكِرَامِ ^{وَقَدْ عَلِيْهِ مَحَبَّ كِرَامِ فَرِيْتَهٗ غَمَّ اِمْتِنَاعِ}
 اَوَانِيْ اَدَاكِ چَا كِي اِنْ نَاشِ ^{خَيْرَاتِيْ اُخْرَجَتْ لِلنَّاسِ}
 اَدُوْا اِقْوَانِ كُوْتِ دَرَجِيْ قَبُوْلِ ^{رِضَا نَكِي حَقِي مَحَبَّتِ رَسُوْلِ}

اَرَادُوْا دُوْفُوْرَتَهُمْ اِدْوَانِ
 مَطَالِقِ عَدِيْ

له قورئانه دا مه دح و سه نایان چلونه شه خسی خودا سه نای کرد (تو واجتهدا کله م عدول) ^(۱) ولما جری منهم محامل بل کان للحق فی الحق علی الحق) ^(۲) له گول گه شتی دهشت سه حرای به هه شتدا ئه جری بو (مخطی ء) دووان بو موصیب نایباتیری ته عن ئه ربابی جینتهت ^(۳) یا کوفره ئه لبتهت یا فیسق و بیدعت ئیمان په نهانه و خاتیمه مه جهوول ^(۴) به ئی چووزانی ئیمانی نه برد ؟	بکه به چاوی دل ته ماشایان ئینسافت بوی نه زهر که ورد ورد دهزانی نه که ی ئه ره له حق عودوول (لیس لهم من احد معادل (وبهوی النفس اصلاً ما لتحق کوژیاگ و بکوژ وان له گول گه شتدا بوی ده بیته هه ریه که به قه ده ر نسیب جوننه ی ئیجتیهاد ئه سحابی جهننهت بوغزو شه تمیان سه ب ته عن و له عنته له عنی یه زیدیچ به حسی نه دهین توول پاسه ئه فعالی قه بیحی زور کرد
--	--

۱- عدول: یه کهم واته لادان. دووهم: مروقی راست.

۲- کوژیاگ: کوژراو. بکوژ: قاتل. واته ئه و شه په ی ناو سه حابه له سه ر شتی
دوونیا نه بووه که واته هه موویان له به هه شت دان. له چاپه که دا (بهوی).

۳- جوننه: قه لغان. جهننهت: به هه شت. جیننه: شیته. واته تیروتانه ی شیتهان
کار له قه لغانی ئیجتیهادی ئه و به هه شتی یانه ناکات.

۴- یه زیدیچ: "یه زید" یش. مه به ست یه زیدی کوری مه عاوییه یه، واته نابیته
له عنته له موسولمان بکریت، چونکه ئیمان شتیکی نهینی یه.

کلمه بجاوی دل تماشایان له قرآندا مدح تماشایان

النَّصَافَاتِ بُوبِ لَطْرُكِهِ وَرَدَّ وَجْهَهُ

دَازَانِیَ كَمَنْ أَرَادَهُ حَقَّ صُرُوفٍ

لَيْسَ لِنَفْسٍ مِنْ أَحَدٍ مُعَادِلٌ

وَمِنْ مَوَاقِفِ النَّفْسِ أَصْلًا مَا لِحَقِّقِ

كِرَائِيكَ بَكْرًا وَأَنْ تَكَلِّمَنَّ

بُوبِ وَبِئْسَ مَرْكَبٌ يَنْبَغِ

جَنَّةِ أَجْتَهَادِ أَصْحَابِ جَنَّةِ

بَعْضُ شَيْءٍ أَنْ تَبْغِ نَعْتِ

لَعْنِ زَيْدِ كَيْفَ تَجْمَعُ مِنْ طَوْلِ

رَأْسِ أَفْعَالٍ قَبِيحٍ زُرُورِ

بَلَى جُوزَانِي إِيْمَانِي سَبْرُ

عسر
بسته
مغنی
بیر
او
دارد
و
بصیب
باده
اجرای
افلا
ارباب
دوست

لَعْنُ

له په حمه تی حه ق په حیمی سه رمه د
 حوكم به له عنی خوسووسی بکه ی؟!
 سه د وهك من و تو تی دا زه لیله⁽¹⁾
 نه لافی ئیخلاس بو حوسه ین بده ین
 مه وسووف به وه سقی یه زید (بل یزید)⁽²⁾
 نوفور له سیفات حوسه ینی شه هید
 ته عنه له دینه نی یه ی باخه بهر؟
 باعیسی چاکه ی دونیا و عوقبا که
 به وان پارا و بوو نه م زه وی دیمه
 موجته هیدینی فوحوول نه وانن⁽³⁾
 مونکیر وان له زه م له قه دحیاندا

له عنه ت یانیهای طه ردیکی نه به د
 بی بوپهان ده خیل که ی جائیزبوو که ی
 نه ر قوبحی فیعلی زاهیر ده لیله
 نه له عنی یه زید بی حوججه ت بکه ین
 چه ند که س هه ن باغیز بو زاتی یه زید
 موحبیبین بو زات حوسه ینی شه هید
 ته عنه له نه سحاب سه ییدی سه روه ر
 ناخر نه م دینی ئیسلامی پاکه
 له وان وه هات گه یشته ئیمه
 روواتی ثوقات عودوول نه وانن
 خوداوو په سوول وان له مه دحیاندا

1- واته نه گه ر مه سه له ناشیرینی کردار بی ئیمه ش هه مانه. یا نیهانی : یانی.

2- بل یزید : به لکو زیاتره.

3- روواتی = رواة ثقة

لَعْنَتِ يٰ سَيِّئَاتِي لَمُرُوْبِي كَيْ اَبِهٖ لَهٗ رَحْمَتِ حُرِّ حَسِيْمٍ سَرْمَهٗ

پے بڑگانِ دُخِل کے جا رُبو کے حکمِ مَعْنِ حُصُوْسِی کے

اَرُقْحِ مَعْرِطِ ہر دَلِیْلَہٗ صَدُوْکِ مَبُوْتُوْمِی تَدَا وِلِیْدَہٗ

نہ لسن زید چھت بکین نہ لا وِ اِخْلَاصِ بُو حَسَنِیْنِ

حَسَنَ کَرَمِیْنِ مَعْرِطِ بُو دَرَّارِ زَیْدِ مَوْصُوْفِ بُو صَفِیْ بَدِیْلِ زَیْدِ

مُحَبِّیْنِ بُو ذَرَّتِ حَسَنِی شہید لَقُوْرَہٗ صِفَاتِ حَسَنِی شہید

طَعْنِ لَهٗ اَصْحَابِ سَیِّئَاتِہٖ سِرُوْرِ طَعْنِ لَهٗ دِیْنِہٖ رِیْنِہٖ بَا حَسَبِہٖ

اَحْرَامِ دِیْنِ اِسْلَامِ پَا کہ بَا عِثِّ حَا کہ دُنَا وِعُقْبَا کہ

بُو اَنْ اَبَا رَا وِلُو اَمِ زُوْرِ دِیْنِہٖ لُو اَنُوْہٗ مَاتِ کَشِیْتِہٗ اَمِیہٗ

مُحَبِّیْنِ حَسَنِیْنِ حَوْلِ اَوَانِ رُوَا تِ ثَقَاتِ عُدُوْلِ اَوَانِ

مِکْرُوَا لَهٗ دَمِ لَهٗ قَدِ حَا نَدَلِ خَدَا وِ رَسُوْلِ وَا لَهٗ مَدِ حَا نَدَلِ

طعنہ طعنہ داران

- توخوا بئی بلی پیم وه په نهانی
لابه عه قیده ناپه سه ندیده
کافییه بومان سوننهت و کیتاب
((افضل تلك الفرقة العظام [
بهر له نادم بیته وه لای فه رشه وه
بوی پاس مهرنه وهخت بۆت ناموشوکا
حه ققه خه لافهت ئه ربه عه ی ئه شراف
[ان كفی الأجماع وهو معتمد
ده گهل ئه میچه نییه له ئوسول
ئیجماعه وجوب مه نسووبی ئیمام
له سهر حه ق یا خو له سهر به رییه
مه زه بی ئه هلی حه قه به قه تعی
- قسه ی کام لایان وه پاس ده زانی ؟
((نعوذ بالله من ذي العقيدة))
[امسکوا اذا ذکر الأصحاب]
چواره ی له پینج هه زار سال ته مام^(۱)
ئه نوار بوون له لای پاسی عه رشه وه
ده ماخت حه دیس توفقاهه بۆکا^(۲)
(بأجماع الصَّحْبِ وبالاستخلاف)
لم یکن اجماعاً الا عن سنن^(۳)
ئیمامهت با (ظن) تیداوی مه عمول^(۴)
لاکین ئیختیلاف هه س (بین الأنام)^(۵)
ده لیلی سه معی یا خو عه قلییه
واجیبه له سهر خه لقی به سه معی^(۶)

- ۱- چواره ی: مه بهستی چوار یاره که ی پیغه مبه ره. له پینج: ئامازه یه به حه دیسیک
که له (طبری) دا هیه ده لیت: چه ند هه زار سال پیش ئه وه ی نادم دروست
بکریت ئه و چواره نوور بوون له لای عه رشه وه.
- ۲- توفقاهه: تفاح: سیو. گویا جبرئیل سیویکی به هه شتی گوشیه وه له هر
دلویه کی یه کیک له مانه دروست بووه.
- ۳- ان کفی: واته بۆ خه لافهتی ئه مانه ئیجماعی سه حابه هیه که ئه وهش به سه،
چونکه ئه وه سه نه دی هیه.
- ۴- واته دانانی خه لیفه مه سه له یه کی فه رع ی یه و به لگه ی گومانیشی هه بی کافییه.
- ۵- واته ئیجماع هیه که دانانی خه لیفه واجبه، به لام ئیختیلافی زانایان هیه داخوا
له سهر خوا پیویسته یان له سهر خه لک. حه ق - خوا. به رییه: خه لک.
- ۶- جه ماوهر له سهر ئه و رایهن که واجبه له سهر خه لق به ده لیلی بیستراو.

تَوَخُّدًا لِي بِي بِمِمْ وَبِنَا فِي قَصَّة كَام لَا يَان وَرَأْسًا فِي

لاہر عقیدہ ناپسندین نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ ذِي الْعُقَابِ كَيْ

كَافِيَهُ بُوَانُ سَتَّ كِنَاتِ اَمِكُو اِذَا ذَكَرُوا صَحَابَ

چوارہ لہ بیج ہزار سال تمام اَصْدُ تِلْكَ الْفِرَقَةِ الْعِظَامِ

برلہ مت فلائی فَرْشُوهُ اَلْوَارِثُونَ لَه لَامِي رَابِعُ عَشْرَةَ كَا

بوی رانس سزاو وحتت بوت آشدہ دماحت حدیث نقادہ بر کاف کا

حَقَّةٌ خِلَافَتِ اَرْبَعَةِ اَشْرَافِ بَا جَمَاعِ الصَّحْبِ وَبِالِاسْتِخْلَافِ

اِذَا كَفِيَ الْاَجْمَاعُ وَهُوَ مَعْتَمَدٌ لَمْ يَكُنْ اِجْمَاعٌ اِلَّا عَنِ سَنَنِ

وَكُلِّ اِسْجَافِيَةٍ لَه اَصْوَلٌ اِمَامَتِ بَانِيْنِ سَيِّدِ اُمَمٍ وَاوِي

اِجْمَاعُهُ وَجُوْبُ تَصَدُّقِ اِمَامٍ لَكِنْ اِحْتِلَافُ مَسْنَنِ الْاَنَامِ

لَه سَحْرٌ يَا خَوْلَه سُرِّيْرِيَةٍ وَاِلِل سَمْعِي يَا خَوْ غَطْلِيَةٍ كَا

مَدِيْرِيَةٍ مَرِيْحَةٍ بِ قَطْعِي وَاجِبَه لَه سَخْفِي بَسْمَعِي

خیر لایین

خهیر، لاجین له سهه ئهه گفتوگۆیه
 ئهه له سهه خودا واجبه وای کرد
 - ئهه ئیرادهی کرد خالیقی بیچوون
 عه قلت بو خودا ئهوه بوچ تیڕی
 یاکه سی و هکوه حه زه تهی عه لی
 به سه د چه ندانهی بو به کری سیددیق
 "ولا سیما" اسد الله" وئی
 ئهه که سهه چلۆن له که سهه ده ترسی
 بوچ ده گهل ئهه سی نهی کرد ده ست و برد
 خودای ته عالا ئه له به ت خودایه
 که سه ئیمام نه بوو بی ئهه به یه قین

یامه زه بهی من یا خیر ئی تو یه^(۱)
 وهه له سهه خه لقه به جی یان ئاورد
 ئیمام عه لی بی و خه لقی مانع بوون^(۲)
 نه توانی واجب خو ی به جی بی ئی
 ساحیب عیززه ت و ریفعه تی جه لی
 ساحیب عه شه ره ت وئی و شه و که ت به ته حقیق
 موجته هیدی و او له نه ص ئاگاوی
 یاله ته قلیدی گه سی ده پرسی^(۳)
 بوچی ده گه لی مه عاوییهی کرد^(۴)
 حه زه تهی عه لیچ (اسد الله) یه
 [کَرَمَ اللّٰهُ وَجْهَهُ] ئامین

۱- خهیر: یا خود. واته باواز له جیاوازی دوو بیرو باوه ره که بهینین.

۲- واته چون ده چیته عه قله وه خوا بییه وئی ئیمامی عه لی بیته خه لیفه و خه لک نه هیلن؟!

۳- ده پرسیت چون ده چیته می شه که وه پیاویکی وه ک ئیمامی عه لی خاوه ن مه نسه ب و خزم و که سه و کار شی ئی خوا و موجته هید ئاگا داری هه موو ده قه کان له ترسی خه لک نه وی ئی داوای حه قی خو ی بکات؟

۴- ئهه و سی: مه به ست: (ئه بو به کر - عمر - عثمان) ه.

حیراچین کہ سترام کفو کو یہ یا مذہب من یاصیرانی تو یہ
 ارلہ سر خدا واجبہ وای کرد ورلہ سر خلقہ بچیان اور و
 ارارادہ کرد خالق بچون امام علی بی خلقی مانع بون
 عقلت بو خدا او بوج سیری نتوانے واجب خوبی سچی سیری
 یاسی کو حضرت علی صاحب عت رفعت جلا
 بصد چندانہ بو بکر ^{رفعت عنہ} صاحب عشرت ہی شوکت تحقق
 ولا شیما ستہ وی مجتہد وا اولہ نص آکا وی
 اوگہ چلون کہ گس و ترسی یا لہ لقیہ کہے د برس
 بوج و کل او تہ نیکر دست بوجی دیکر معاویہ کرد
 خدای تعالیٰ آلت حدایہ حضرت علیج اسد اللہ
 کس نام نبو بے او بیقین کرم آتہ وجہ آ مین

بئ قسه بکهین له "افضلیة"
 چونکه دهلائیل (من الجانبین)
 خوسوس نیمامت جائیز وئو مهقبول
 بوچ؟ (افضلیة) ههروهکو عیسمهت
 بهلکو شرووتی سهرکاری ئیمام
 وهک تهجهیزی جهیش بو ئهمری جههاد
 ئیقامه ی خودود ئهخری سهدهقات
 قهتعی عیرقی رههط موتهنهججیسه
 حهقی مهزلوومان لهزالم سینئ
 موسلم حورپ عاقل بالغ وئو زهکه
 نهک موختهفی وئو یاخو مونتهزه
 ئه و به تهرتیبی خه لافهت نییه^(۱)
 (متعارض) ن به کام عه مهل کهین
 دهگه ن وجوودی "فاضل" و "مفضول"
 نی یه ن هیچ کامیان شهرتی ئیمامت
 قودرته له سهر ته نفیزی ئه حکام
 ئیقامه ی جومعه و جهامعات ئه عیاد
 سه ددی تغورو قهتعی نیزاعات
 موته غه للیبه و موته له سیسه^(۲)
 به زهبت و رهبت هیچ دانه مینئ
 سائیس وئو زاهیر مه رجیع بو به شه
 بیکیشتی دهگه ن عه دم سه ره سه^(۳)

۱- واته: گه وره یی له نیوان ئه م چوار که سه وه کو ته رتیبی خه لافه تیان نییه
 له وانیه سه ئی یه م له دووهم گه وره تربیت، چونکه دروسته فاضل دوا ی
 مفضول بکه وئو.

۲- واته: پیویسته ئیمام بتوانئ ریگرو پیاو خراپان ریشه کیشت بکا دزو جهرده
 نه هیئو.

۳- واته: نابیت ئیمام ون بیت یان چاوه پروان کراو بیئت و له گه ن نه بووا هاوشان
 بیئت.

خوا نه سلی عه لی خوا نه سلی عومه^(۱)
 وهك فیرقهی سه له ف سه فی سه ریره
 حوكمیان هه یه به نه فضه لییه ت^(۲)
 لولا سند لما حکموا
 وفوض الحق الی الحق وقل
 دای له ده ماخی بوئی (لایاتل)^(۳)
 ((وما طلعت له طلعت))^(۴)
 نویسییاگه له گست ناسمان
 نه وه سه بیی نه و سه بیی نیسلامه^(۵)
 نه کرم نه فزه له پایه ی نه عزمه
 به عده ز نبووه ت ته سدیقی سیدیق^(۶)

بهل قورپه شی وی پاکیزه سییه ر
 لاکین نه ئیممه فه حلی که سیره
 هه ر به ته رتیبی نه مری ئیمامه ت
 فاحکم ظاهراً بأنهم
 والزم دابهم بلا تعلل
 نه فزه ل نه و که سه ره وزه ی نه زه لی
 له نه و جی سه مای عالی نبووه ت
 نیسمی له گه ل نیسم گه وره ی نینس و جان
 نه وه که شوکری له سه ر نه نامه
 هه ر نه وه نه تقا و نه تقا و نه کره مه
 [ثانی اثنین] ده لی به ته حقیق

۱- واته: پیویسته ئیمام له قورپه ش بیئت، نیتر له نه وه ی عه لی یا عومه ربیئت نه وه هیهج
 فه رق ناکات.

۲- واته: رای زوربه ی زانایان نه وه یه که گه وره یی یان به پیی ته رتیبی خه لافه تیانه.

۳- نه مه نامازه یه به نایه تی ((ولایاتل اولوا الفضل منکم والسعة)) نه م نایه ته
 ده رباره ی نه بوبه کره اتوو و لیزه دا به خاوهن (فضل) ناوبراوه.

۴- نامازه یه به حه دیسی ((ما طلعت الشمس ولا غربت علی احد افضل من ابی بکر)).

۵- سه بیی: سب: جنیو پندان.

۶- ثانی اثنین: نامازه یه به نایه تی: ((ثانی اثنین انهما فی الغار اذ یقول لصاحبه
 لاتحزن ان الله معنا)). به عده ز: پاش.

عجب عالم وسیع و درندہ

زبان و دست و پایی

بل و شے بی باک سیر خواہ نسل علی خواہ نسل عمر

لکن ائمہ محل کسیر و کفرتہ سلف صوف سیرہ

بہر تیرتیب امر امانت

فاحکمر ظاہراً با قلم لولا سند لما حکموا

و الزم و عہم بلا نعلہ و فرض الحق الی الحق و قلہ

اصغر اول کہ روضہ آرزوئی

کہ اوج سماں عالی بیوت

اسی کل اسم گوڑہ ان خان

آوہ کہ شکر کی کہ سہ انامہ

ہر اوہ اتقی و اتقی اگر سہ

نائے امین دلے بہ تحقیق

بغداد نبوت تصدیق صدیق

- من له کوئی مه دحی سیددیقی له کوئی؟! (۱)
سه لای ((حیهل بعمر)) ده دین (۲)
یصافح الحق اولاً معه (۳)
سنن الرسول کذاک التوراة
هل غیره من وافق الآیات
به نایهت له بهر جبریل ئاوردن
ئهو ده بوو چه دیس ده لئی پووبه پوو
(ولو لم یکن شمساً ساریة
وجوودی وجوودی به حری خیضه م بوو
به س نییه خه بهر "یاخیر البشر"
فاروق مرد زولمهت داگرت خافیهین
شه بیهی دوو شه خس چه بیبی جه لیل
- هر خاسسهی ئه وه ته له فوز که ردن (۴)
به عدز پیغه مبهر ئه رنه بی ده بوو (۵)
خفاش این هو؟ این ساریة؟ (۶)
بووه له و توغیان نیلی حیکه م بوو (۷)
"لیبک الاسلام" بو مه وتی عومه ر (۸)
پئی ده وی ضیای چرای (ذی النورین) (۹)
[ختم النبیین] جه نابی جه لیل (۱۰)

- ۱- په حمه تی واپئ: په حمه تی خوای پئی. واته: که ی ئه م کاره له ووزه ی من دایه؟
۲- نامارژه یه به وته یه کی (ابن مسعود) که فه رموویه: ((اذا ذکر الصالحون فحیهل بعمر)).
۳- له پوژئی قیامهت دا بهرله هه موو هاوړیکانی به دیداری خوا شه ره فیاب ده بی.
۴- واته زورجار پیش ئه وه ی جبریل وه حیی بینیت ئیمامی عومه ر باسی ئه و شته ی کردووه.
۵- نامارژه یه به چه دیسی ((لوکان بعدی نبی لکان عمر)).
۶- خفاش: شه مشه مه کویره مه به سستی ئه وانیه که ئینکاری فه زلی ئه و ئه که ن، ئه لئ
ئه گه ر خاوه ن فه زل نه بوو چون ساریه له نه هاوه ند گوئی له قسه که ی ئه بوو
که فه رمووی: (یاساریة الجبل الجبل).
۷- واته حیکمهت له وه وه وه پووباری نیل هه لده قولاً نامارژه یه به وه ی که سالیکیان نیل
هه لئه سابوو کاغه زیکئی نووسی به و کاغه زه فه یه زانی کرد.
۸- ده لئین جبریل عه رزی پیغه مبه ری کرد: ((یاخیر البشر لیبک الاسلام لموت عمر)).
۹- خافقین: پوژمه لات و پوژئاوا.
۱۰- واته له دوکه س ده چوو یه که م پیغه مبه ر (د.خ) دووه م: چه زه تی ئیبراهیم.

ذکر صالحان رحمتی و اٰبی
 ذکر صالحان دختی مائتہ ہین
 ثانیہ افضلین منہ الاربعہ
 صل غیر ممن و افاقہ الہیات
 بآیت لہ بر جبریل آوردن
 آوہ بو حدیث دلے روبرو
 ولولہ بان شمسار بہ
 زجودی و جو در کج خضم بو
 آیت خیر یا خیر البشرہ
 فاروق مر دلمت و اکرت خافین
 شہر و شخص حب خیل
 ختم البیت جناب خیل
 من کوی مدح صدقہ لکوی
 صدای جہل بمسہ دین
 نصاف الخ اوق لا معہ
 سنن الرسول کذاک التورہ
 ہر خانتہ اوہ تلفظ کر دن
 بعد از بغیر ارنی د بو
 خفاش این ہوا این سار بہ
 بودہ لوطیان نیل حکم بو
 لیلۃ الاسلام بو موت عمر
 بے دوی ضیائی چراغی ذی التورین
 صدائے تبلیغی

من کوی مدح صدقہ لکوی

من کوی مدح صدقہ لکوی

زوج

نهر ده بوون تاچل بوی ده بوون بهیهك^(۱)
 وهو مرتین اشتری الجنان^(۲)
 منه الملائك طراً تستحي^(۳)
 ان يدخل النار وان يعذب^(۴)
 داخلو الجنة بغير حساب^(۵)
 لذا ما خلغ ذاك القميصا^(۶)
 ذا مرتبة اسنى شهيدا^(۷)
 پالده چارنییه وه لای ده رگاوه^(۸)
 قالعی بابی خهیهری عیدا
 ((من كنت مولاة مولاة علي))
 ان ردت الشمس لكي يصلني^(۹)

((زَوْجُ نَيْرِي اَوْجِ ذَا الْفَلَكِ))
 ((له كرتين ماعلى عثمان
 يده يد النبي الأبطحي
 ((سبعون الفا كل استوجب
 ((بشفاة من ذاك الجناب
 ((كان للقا النبي خميصا
 ((حتى لقي النبي سعيدا
 چرای [ذي النورين] نهوا كوژیاوه
 بابی مه دینهی عولوم و هودا
 چلون فهزلیکه و ازیح و جهلی
 و عن شأنه العلي يجلي

۱- ناماژهیه بهوهی که پیغه مبهر دوو کچی خووی لی ماره کردووه (رقیه - ام کلثوم)
 ههروهها فهرموویه: نه گهر چل کچم بوایه یهک له دواى یهک لیّم ماره ده کردی.

۲- کرتین: دوو جار. نه لاین پیغه مبهر دوو جار پیی فهرمووه: ((ماعلی عثمان ماعمل
 بعد هذه)) ههروهها دوو جار بهه شتی کریوه به کرینی بیری ناو له کاتی شه پری
 ته بووک دا.

۳- مه بهستی موبایه عه که ی پووداوی په یمانی حوده ییبیهیه.

۴- القميصا: کراسی خه لافهت.

۵- پالده: یالبده.

۶- نه لاین چاریکیان نیمامی عه لی نوئیژی عه سری دوا که وتبوو، پیغه مبهر دوعای
 بو کرد که پوژ بگه ریته وه تانویژه که ی نه چیت.

زَوْجِ بَرِّیْ اَوْجِ ذَا الْفَلَکِ

اَرْدَبُونِ تَاجِلِ بُویِ اِدَبُونِ بَرِّکِ

لَمَّا كَرَّمْتَنِ مَاعَا عَمَّتَنِ

وَهُوَ سَرَّ مَنِ اَسْتَرِي سَمِيكَ

بَلَّكَ بِدِ النَّبِيِّ لَمْ يَطْحِي

مِنْهُ لَمَّا لَطَّطُ كَتَّ سَمِي

سَعَتِنِ الْفَاكِلِ اِسْوَجِبِ

اَنْ يَدْخَلَ كِتَا زَوَانِ بَعْدِ

لِشَفَاعَتِهِ ذَاكَ الْجَنَابِ

دَاخِلِ لِحَبَّةِ بَغِي رَسِي

كَانَ لِلْفَاكِلِيِّ حَمِيصَا

لِذَا مَا خَلَعَ ذَاكَ الْفَهِيصَا

حَتَّى لَقِيَ النَّبِيَّ سَعِيْدَا

ذَامِرِيَّةِ اَسْتَى شَهِيْدَا

جَبْرِي ذِي النُّوْرِ اَوْ اَكْرِيْلُوَه

بَالِدَه جَارِيَه وَاِلَا اِيْ ذَرَا وَه

بَابِ يَهْ عُلُوْمِ بَدِي

قَالِبِ بَابِ حَبِيْرِ عِيْدِي

خُودِنِ نَضِيكِهِ وَاِضْحِ حَلِي

مَنْ كُنْتَ مَوْلَا مَوْلَا عَلِي

وَعَنْ شَاهِنِه لَعَالِي جَلِي

اَنْ رَدِيَتْ لِمَنْ عَلِي بَعْلِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نووری حه دهقهی عیرقان و وهفا^(۱)

ئهسهدی بییشهی نعوتی جهلال

حُبُّهُ عِنْوَانُ كِتَابِ الْمُؤْمِنِ

انت قَسِيمُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ

حتى يُرَقَّنَ لَهُ الْجَوَازَا

وباینها قلباً ثلاثا

غاصت نفسهُ فی بحرِ الشُّهُودِ^(۲)

مورادی قازی بو مورادی بوو^(۳)

[فَكَرَّمُ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ]

دییاره له فهرعی نهورو سه مهردا^(۴)

ئهولا تاج له ولا ئهم لا عهلی بوو^(۵)

نهوری حه دیقیه گولشهنی سهفا

که وکه بی بروج ئه وسافی جهمال

أخ حَبِيبِ الرَّبِّ الْمُهِمِّنِ

خُصَّ بِهِ مِنْ حَضْرَةِ الْمُخْتَارِ

ما أَحَدٌ عَنِ الصَّرَاطِ جَازَا

اجتثَّ مِنَ الدُّنْيَا اجْتِثَاثَا

جَادَ بِالْوُجُودِ فِي الرَّبِّ الْمَعْبُودِ

مورادی موراد ره بی هادی بوو

اسلم وجهه لما جبهه

هه رچی په نهان کرد حهق له شه جهردا

ئهولاد که ئه ولاو فهزلی جهلی بوو

۱- نهور: گولآلهی درهخت له سه رهتای بهر گرتنیدا. حه دهقه: گلینهی چاو.

۲- واته: گیانی خوئی له پیئاوی خوادا به خشی و له ده ریای بی بنی (شهود) دا نوقوم ببوو.

۳- لهم بهیته دا چوار جار وشهی موراد هاتوو هه کهم و دووهم واته مه بهست، ده لیت: مورادو مه بهستی ئه و مورادو مه بهستی خوابوو. سئیه م: مه بهست ئه و که سه یه ئیمامی عهلی شه هید کرد که ناوی (عبدالرحمن بن ملجم المرادی) بوو. واته ئه و تاوانباره ناره زووی ئیمامی به جئ هیئا که شه هادهت بوو.

۴- واته: ئه و پایه بهرزی یه ی که خوا له (عهلی و فاطمه) دا شار دبووی هه، هه مووی له مناله کانیا نداده رکوت که (حسن و حسین) بوون.

۵- ئه و منالانه سه ریکیان پیغه مبه ر بوو، سه ره که ی تریان علی بوو. سه یری ئهم هه موو سه نعه ته ئه ده بییه بکه؟

نُورِ حَقِّهِ كَلَّمَن صَفَا نُورِ حَقِّهِ كَلَّمَن صَفَا
 لَوْ كَبُرُوحٌ أَوْصَابِ جَال لَوْ كَبُرُوحٌ أَوْصَابِ جَال
 أَخْ حَبِيبِ ابِّ الْبُهَيْنِ أَخْ حَبِيبِ ابِّ الْبُهَيْنِ
 خَسَّ بِرَمِيْنِ خَضِرِ الْاِخْتَادِ خَسَّ بِرَمِيْنِ خَضِرِ الْاِخْتَادِ
 مَا أَحْدَعَنِ الصِّرَاطِ جَا زَا مَا أَحْدَعَنِ الصِّرَاطِ جَا زَا
 اجْتَنَيْتَنِي الدُّنْيَا اجْتِنَا ثَا اجْتَنَيْتَنِي الدُّنْيَا اجْتِنَا ثَا
 جَادَ بِالْجُودِ فِي الْوَيْلِ الْعَبُودِ جَادَ بِالْجُودِ فِي الْوَيْلِ الْعَبُودِ
 سُرَادِي سُرَادِي رَبِّ مَا دِي بُو سُرَادِي سُرَادِي رَبِّ مَا دِي بُو
 اسَلَّوَجْهَهُ لِمَا جَبِيَهُهُ اسَلَّوَجْهَهُ لِمَا جَبِيَهُهُ
 هَرَجَمِ نَهْنَانِ كَرُوْحٍ لَه شَجَرِ وَا هَرَجَمِ نَهْنَانِ كَرُوْحٍ لَه شَجَرِ وَا
 اَوْلَاوَكِه اَوْلَى وَفَضِيْعِي اَوْلَاوَكِه اَوْلَى وَفَضِيْعِي
 اَوْلَاوَا جَلُوْلَا اَمَلَا عِي بُو اَوْلَاوَا جَلُوْلَا اَمَلَا عِي بُو

بِسْمِ رَبِّكَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَاَصَتْ بِنَفْسِهِ فِي خَيْرِ الشُّهُودِ
 عِيْرُ حَبِيْبِيْنَ بِسْمِ رَبِّكَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سُرَادِي سُرَادِي رَبِّ مَا دِي بُو

نوازنی

ئاینه که ی ساف چه سەن و حوسەین
 زوان کام که لام؟ خامه کام ته حریر؟
 له نه خشی و به خشی مه رته بهی شاهی^(۱)
 (احیاهم احیاه الله آمین)^(۲)
 فرمان فرما بوو وەسەر ئەر و اح دا^(۳)
 (تمّ الخلافة بعدی ثلاثون)
 بورجی سهیری میهر سهییدی جهلیل^(۴)
 فیدای پنی دەویست چلۆن؟ حوسەین ته ور
 من به دەل نهیکه ی وەختی خوئی ده خیل
 دەدوت به دەل بوئی نه کیره ی لی هات
 و فدیناه بذبح عظیم^(۵)

ئواندی ئەو ساف که مالی ئەسڵەین
 ئەخلاقی حەسەن نایه ته ته قریر
 له وردهی هیممهت ئەو ئەرناگاهی
 ئیسلاحی حەسەن (بین المؤمنین)
 گوزەشت له شاهی وەسەر ئەشباح دا
 بو موددهی شەش مانگ ئەو ساحیب فتون
 قوربانی که عبهی وەفا ئیسماعیل
 به قای لازم بوو تاته مام بئی دەور
 پووچی حوسەین هات فرمووی های خهلیل
 چون نیسبەت به فەزل مه عریفه ی ئەوزات
 [قال واصفاً حضرة العليم

- ۱- نه خشی و به خشی: بهرق و بریسکه ی پاشایه تی و خهلیقایه تی.
- ۲- نامارزه به وه دهکات که ئیمامی حەسەن له پیناوی پاراستنی خوینی موسولمانان وازی له خهلافهت هیئا بو مه عاویه.
- ۳- واته حەسەن وازی له وه هیئا که بیته گوره به سەر تارماییه کاندای، بویه خوا کردی به سەر کرده ی جیهانی گیانه نه مرهکان.
- ۴- واته: ئەو ئیسماعیله ی که خوئی کرد به قوربانی و ئەو که سه ی که هوئی مانه وه خوئی پیغه مبه ربوو دەبوو سەر نه بپرئی تا دەوره که ته و او بئی. به لام پیویستی به فیدا بوو حوسەین بوو به و فیدایه.
- ۵- نامارزه به یاسایه کی زمانی عه ربه ی ئەویش ئەو هیه که وشه ی (ذبح) نه کیره یه و نابیته به دەل بو ئیسماعیل که مه عریفه یه، به لام ئەوه تا به وشه ی (عظیم) ته وسیف کراوه تاکه میک له و نه کیره یه کی کم بکاته وه.

نُوْلُنْدِي اَوْصَالِ صَلْتِي	اَيْنِهْ كِه صَافِ حَسِينِ
اَخْلَاقِ حَسَنِ نَابِيَهْ تَقْسِيْرِ	زَوَا كَامِ كَلَامِ فَاوَمِهْ كَامِ سَحْرِ
لَهْ وَرْدَهْ اِيْمَتِ اَوْ اَرَا كَا بِي	نَاخَشِي وَنَخَشِي مَرْتَبَهْ شَهِي
اِصْلَاحِ حَسَنِ بِيْتِ الْمُوْمِنِيْنَ	اِحْبَاهُوْ اِحْبَاةِ اللّٰهِ اَهِيْنَ
كِه نَشَلِيْ شَهِي وَسَرَّ اَشْبَاهِ اَهْدَا	فَرْمَانِ فَرْمَانُوْ وَسَرَّ اَرْوَاهْدَا
بُوْمَدَهْ شَشْ مَا نَكْ اَوْ صَبِ زُوْنِ	مَمَّ كَخْلَافِهْ بَعْدِي نَلَا تُوْنِ
وَرَبَانِيْ كَعْبَهْ وَفَا اِسْمَاعِيْلِيْ	رُبْحِ سِيْرِهْ سِيْرِيْ جَلِيْلِيْ
تَقَايِ لَازِمِ بُوْتَا تَا مَمَّ بِي دُوْرِ	فَدَايِ بِي دَوْلِيْتِ چَلُوْنِ حِيْنِ بُوْرِ
رُوْحِ حَسَنِ بَاكْتِ وَرِيُوِيْ كِي خِيْلِي	مَنْبَدَلِ يَكِي وَخِيْخُوِيْ رُخِيْلِي
چُوْنِ نَسَبِ بَفَضْلِ مَعْرُوْفِ اَوْ دُوْرِ	دُوْوَتِ بَدَلِ بُوِي سَكْرَهْ لِي نَاكْتِ
فَالِ وَاِصْفَا حَضْرَةِ الْعَالِمِيْنَ	وَفَدَايِيْ بِيْدِيْ عَظِيْمِيْ

- په ز نه رچی چه رای په وزه ی نه عیم بی
 نه لبت نه و زه بجه حوسه ین بوو پاسه
 گوزه شتی زامیر باتین هاته به ین
 که شه ره فناک بوون (مقدمتین)
 بو پاکی عیتره ت مورید نه ک مه رید
 غه یری زاتی حق [جل تقدس]
 خو سه رکاری حق (باری البریه)
 په س له لای فامین هه رکه سی که سه
 نه وانه ت له بهر چاکه گه رکه
 ناشی ویجدانت نه وه نه زانی
 هه س نه م مه سه له که س له بهری وی
- ده شتی بوچ لایق وه سفی عه زیم بی؟^(۱)
 نه سفیا هه رچی ده فه رموون پاسه
 نه و خاسه ی حه سه ن نه م خاسه ی حوسه ین^(۲)
 حاجه ت هه س باسی نه تیجه بکه ین؟^(۳)
 (هل یرید غیر انما یرید)؟^(۴)
 سیوای پیغه مبه ر بوزورگته ری هه س ؟
 له ره بتو نیسه بت فرزه ند به ری یه
 وتت نه ولادی پیغه مبه ر به سه^(۵)
 مه عره که ی ناوی نه و موشته ره که
 نیسه بتی خاسه ی پیغه مبه ر کوانی
 فه رع ی بی عه مه ل له به ش به ری وی؟^(۶)

- ۱- په ز: مه ر. چه رای په وزه ز: له به هه شت دا له وه پابیت. واته: هه ر چه ند نه و مه ره
 له به هه شتیش دا له وه پابیت به لام نه گه ر مه به ست (حسین) نه بوایه چون به وشه ی (عظیم)
 ته وسیف ده کرا؟
- ۲- واته حه سه ن وازی له پاشایه تی و حوکمداری هیئا حسینیش وازی له گیانی هیئا نه ویان
 زامیر نه میان باتین.
- ۳- مقدمتین: ناماژه به زار او هیه کی عیلمی (منطق) ده کات کاتیک دوو (مقدمه) راست بن بی
 گومان نه نجام راست ده ره چی ت، لی ره مه به ستی پیغه مبه رو نیمامی عه لی یه، چونکه نه م
 سه ییدانه ده چنه وه سه ر نه و دووانه.
- ۴- مورید: دوست. مه رید: شه یتان. هل یرید غیر انما: ناماژه یه به نایه تی ((انما یرید الله
 لیذهب عنکم الرجس (هل البیت)).
- ۵- واته گه وره ترین که س له کائینات دوا ی خوا پیغه مبه ره، خوا نه ولادی نییه، به لام نه و
 هیه تی که واته نه بیت ری زیان بگیری ت.
- ۶- ناماژه بو مه سه له یه کی (فرائض) ده کات ده لیت: نایا دابه شکر دنی میرات له سه ر نه ساسی
 چاکه و خراپه یه؟ دیاره نه.

بزارِ حیرتِ امانی روضہ نعیم ہے
 دسجہ بوج لائق وصفِ حطیم ہے
 البتہ اود سچہ حسین بوسہ ہے
 اصفا ہر خیر و ذریعہ و سہ ہے
 کہ شہ ظہر باطن کا تر ہاں ہے
 او فاضلہ حسن ام فاضلہ حسین
 کہ شرفا ک بون نقہ مشین
 حاجت بخش تہہ کین
 بویا کے حضرت مرید ک مرید
 بیوا پیغمبر زکری پس
 غیر ذلک حق جل تقدس
 خوش کار حق باری البر
 کہ رطبت و زند بر تہ
 پس لای فایں ہر کتہ
 وقت اولاد پیغمبر تہ
 او انت لہ بر جا کہ کر کہ
 معرکہ ناوی او مشہ کہ
 ناشی وجدانت امہ نزا نے
 نسبت فاضلہ پیغمبر کو را نے
 ہر امی شہ کس لہری وی
 فرغے عمل لہ لہن لہری وی

ربلاضی

(رب لا احصي ثناءً عليك

له سهر زمان شوكرى تو بى حيسابه

فرمانيان وهدهس سه قيرى دين دا

چ موجته ميدين نه سحابى نه قوال

وهكو مه شاخ هه موو ته پرائيق

باوه پمان هه يه ته سديعيان كيشا

درنغيان نه كرد له شهرع وه له وهرع

كول نه هلى كه مال به ته كميل خهريك

به وان ئيحيا بوو نه سلى فهرع و دين

له نه سلى ديندا دو كه سن مه شهوور

له فهرعى ديندا هه ر چهار ئيمام

البدء والعود منك واليك)

بوئه م نه بى يه و نال و نه سحابه

وه تابعين داو موجته ميدين دا^(١)

چ موجته ميدين نه ربابى نه حوال

(جزاهم الله باجر لائق)

له پرى دينه دا گشت سهريان ئيشا^(٢)

چه زاهيرى شهرع چه باتينى شهرع

كول ساحيب سلوك مه شغوولى ته سليك

(احياهم الله رب العالمين)

شيخى نه شعهرى و شيخ نه بوو مه نسوور^(٣)

مه شهوورن له بهين ته مام خاس و عام

١- وهدهس دا يانه دهست سه قيرى دين. وه تابعين: دا يانه دهست تابعين.

٢- ته سديعيان: واته خويان ماندوو كرد.

٣- شيخى نه شعهرى: ناوى على كورى ئيسماعيله، سالى ٢٧٠ ك له به صره

له دايك بووه و ٣٢٤ ك له به غدا كوچى دوايى كردوو.

شيخ نه بوو مه نسوور: ناوى محمد كورى محمد، له گه په كى ماتوريدى شارى

سه مه رقه ند سالى (٣٣٣) له دايك بووه و هه ر له وئيش وه فاتی كردوو.

رَبِّكَ أَحْسَنُ نَسَاءٍ عَلَيْكَ أَلْبَسَهُ الْعُودُ رِيْقًا إِلَيْكَ
 له سمان چکر توبے صاحبہ بولام نبیہ آل اصحابہ ^{فرستہ}
 فرمایان و دس سحر دین دا و ما بعین او مجتہدین دا ^{تصانہ جیدہ}
 چه مجتہدین اصحاب اقوال چه مجتہدین ارباب احوال
 و گوشت شیخ ہمو طہ این خواہم اللہ باجر لا یبق
 باورمان ایہ تصدیق کیٹ آری دین اکت سیران کیٹ
 در بیان کند له شرع کدر شرع چہ فی ہر شرع چه باطن شرع
 کل اہل کمال بہ تکمیل خیرا کل صاحب سب کو مشغول تسلیک
 بوان اجنا بو اصل فرج دین احیاء اللہ رب العالمین
 له اصل دین دا دو گن مشہور شیخ اشعری شیخ ابی منصور
 لفرج دین ہر جا راما م مشہورن کہ ہن تمام خاص عام

ئیمامی ئەعزەم ئەووەل سەرمەزەب
 بەئیمامی حەدیس سەبیدی سەرور
 سۆیەمین مالیک فەزلی ئەکەمە
 چونکە مەزەبیان مودووەن بووگە
 ئەر نەلەسایەیی (سید البشر)
 ئەرچی ئیختیلاف ئوممەت رەحمەتە
 [طریقة القوم کل منها حق]
 وەک موحتەمیدین زامیر ئیجتیهاد
 چی بۆ موحتەمید هەس بەر موقەللید
 ئەرچی ئەهلی حەق فەرموو گیانە
 لاکین بزانه هیچ شووبهەیی نییه

دووهم شافیعی قورەشی نەسەب^(۱)
 عالەم بەعیلمی ئەو بوو مونهووهر
 چەهارەم ئەحمەد نەجلی حەنبەلە
 تەقلید هەر بۆرپی لای ئەوان چووگە
 موحتەمید زۆرن هەموو پەر هونەر
 تەقلیدی غەیری ئەوان زەحمەتە
 کول عەینی شەرەن بەل لوببی موتەلق
 سابیتە تاقی بۆ شیخی ئیرشاد
 لەسەر مورید هەس نەسبەت بەمورشید
 ئەسبابی عیلمی مەخلووق سییانە^(۲)
 ئەو بەنەسبەت عاممەیی خەلقىیە

۱- ئیمامی: ناوی نعمان کورپی ثابت، لەشاری کووفە سالی ۸۰ کۆچی لەدایک
 بوو، لە ۱۵۰ کۆچی لەبەغدا وەفاتی کردوو.

شافیعی: ناوی محمد کورپی ئیدریس، لەشاری غەزە سالی ۱۵۰ کۆچی لەدایک
 بوو، سالی ۲۰۴ کۆچی لەمیسر وەفاتی کردوو.

۲- سۆ شتەکان بریتین لە:

ا/ پینچ هیژە هەستکارەکه [لامسە - شامە - سامعە - ذائقة - باصرە] .

ب/ خەبەری پیغەمبەران.

ج/ عەقل بەهەموو جوۆرەکانیەو: [بدیهیات... عیلمی استدلالی] .

دوم شافعی قسه شی نسب	امام اعظم اول سرمدیست
عالم علم او بود سنه ز	با کمالی حدیث سید سوره
چهارم احمد بن محمد حنبله	سیدین مالک فضل اکمله
تقیه زید بن ابی اوان چون که	چونکه مذہب سادات مدون بود که
مجتهد زید بن ابی اوان	ارنه که سید البشر است
تقیه غیر اوان رحمت	ارچهر اختلاف است رحمت
کل عین بشرین ملک سلطان	طریقت کل بنی حواء
نایب تاجی بوشیخ ارشاد	و ک مجتهدین فی بہ اجتهاد
لہ سرمدیست نسبت بر شاد	چی بو مجتہد من بر نقلہ
اسباعی مملوک سیدانہ	ارچهر ابرحق و مؤکبانہ
اوه پیرت عامہ خلقیہ	لیکن زادنہ بیچ شبہ

تصویر

نیلزامی غهیری پی ناتوانی ^(۱)	((خصوصا)) نیلهام مهروهك ووجدانی
بده به حه دیس [الهمنی] دل ^(۲)	ئهگه نه، عیلمی پی دهوی حاسیل
جامی "استفتت عن قلبك" بوین ^(۳)	(قلب المؤمن عرش الله) بخوین
((خذ طریقهم اذ فيه شفا)) ^(۴)	حوججه ته له لای ئه سحابی سه فا
من عليه جناب ذي المن [(ولا سيما طريقة من
بأدب الشرع فيه دابوا))	((بأنهم قد تادبوا
لمن طاب من طيبه طابه)) ^(۵)	((دابهم للشيخ داب الصحابة
((وراء كل مسلم بخاري)) ^(۶)	ته به عه میشکات میسباحی باری
سه رکاری عالی شاهی نه قشبه ند	ئوه یسی به نه قش بی نه قشی په یوه ند
افاض علی المؤمنین بره)) ^(۷)	((قدس الله تعالى سره
ئه حلاو ئه جمهل و ئه جهللو ئه جل ^(۸)	ته ریقی ئه نفهس ئه قدسهس و ئه علا

- ۱- نیلهام: که وتنه دل. واته ئه م جوړه زانینه جوړیکي تایبه تی یه، ناتوانی وهك هویه کانی تر خه لکیان پی رازی بکهیت.
- ۲- نامازه به حه دیسی: (الهمنی ربی).
- ۳- قلب: ئه مهش نامازه یه به حه دیسی: ((قلب المؤمن عرش الرحمن) مهروهها (استفتت قلبك)).
- ۴- حوججه ته: به لگه یه.
- ۵- طابه: مه دینه ی مونه ووه ره.
- ۶- ته به عه: دواکه وتوو. میشکاتی باری: تاقیکي وا که چرایه کی خوای تیایه، چرایه که دواکه وتوو ئه هلی حه دیسی موسلم و بوخارین.
- ۷- واته زاتیکه پایه ی وهك وهیسی قهره نی یه، که نه خشی ئه و بی نه خشی یه، ئه وهش بوته نه خشی بو ی و به شاهی نه قشبه ند ناسراوه.
- ۸- ته ریقی: واته ته ریقی شاهی نه قشبه ند. وشه کانی تر هه موویان له وه سفی ته ریقی ته که دا فهرموونی.

خُصُوصًا الْحَيَاتِ مَبْرُوكَةٍ وَجَدَ اِنِّي

الْاِزَامِ خَيْرِي يَ نَا تُوْرَ اِنِّي

اَكْرَمَ عِلْمٍ يَ دَوِي خَا صِلْ

بَدْرٌ سَجْدَتِ الْهَمِي دَل

قَلْبُ الْعَوْنِ عَرَشَتَهُ سَجُوْرُنْ

جَاوِدَ اسْتَفْتِ عَنْهُ فَلَيْدُ بَدْرِي

حَجَّةٌ لَهْ لَا يِ اَصْحَابِ صَفَا

خَدَطَ بِقَهْمٍ اِذْ فَرَسْنَا

وَلَا سَيَّاطِرُ بَقِيَّةٍ مَتْنِ

مَنْ عَلَيْهِ جَنَابٌ دِي كَلْبِ

بَا نَهْمٌ قَدْ تَأَدَّ بُوَا

بَادِبُ الشَّرْعِ فِيهِ دَا بُوَا

دَا بِيْرٌ لِلشَّيْخِ دَا بِ الصَّحَابِ

لِي طَارِبِي طَبِي طَابِي

تَبِعَ شِكَاةَ رِيْحَانِ بَارِي

وَمَا وُكِّلَ مَسْمُ بِيْحَارِي

اَوْ يَبِي نَقَشِ نَقَشِ سُوْبِي

سِرْكَارِ كَمَا نَقَشِ

قَدْ سَرَّ اللهُ مَعَا سِيَّةَ

اِفَا ضَعَلَ الْمُوْسَابِي

طَرِيْقِ الْفَسْ اَتَسَّ اَعَا

اَعْلَى وَاجِدَ اَحْبَرِ اَجْعَا

بَدْرِي

تَلَقْنَا

عَلَفْنَا لِلنَّوَا

بَدْرِي

- ئه نفه و ئه رفه ع ئه فسه ل و ئه قه رب
ابن حجر به رد ده دا پیتته دا^(۱)
چونکه نیسه به ت و حا لی سیددیقه^(۲)
(افضل النسب افضل الأحوال))
(في الفيض العام من خير الأنام))
كلهم مرید)) خه لیفه ی ئه ووه ل
علی كلهم له اتباع))
ومن نوره كل ملتمس))
هه ریه ك له جئ ی خو ی [كل من الوصفین))^(۳)
له شو هو دی شه رع شه ریفدا غه رقه^(۴)
روتبه ی سیددیقین شو هه دا ببین
- ئه طه هرو ئه نوهر ئه طیه ب و ئه نسه ب
مه كتووبات نه گری ئه ر له گویتته دا
بوچ ئه م ته ریه هه س به م ته ریه
نیسه به ت و حا له ت ((افضل الأمثال))
ئه رچی شه ریه کی ئه سحابی کیرام
(لكن في الفيض الخاص المحول
(وهو ظاهراً باطناً مطاع
(ومن ناره كل مقتبس
ته سدیق به رزه خه (بين الطرفين)
روتبه ی فارووقی مائیل به فه رقه
ئه گه ر ده ببینی ((بعد النبیین))

- ۱- مه كتووبات: ناوی كتیبیكه كه ئیمامی ره ببانی له مه دحی ریباری
نه قشه ندییا دا ی ناوه. ابن حجر: زاناییکی گه وره ی ئیسلامه كه پشتگیری
ئه و كتیبه ی كردووه و ئی پازی بووه.
۲- واته هو ی چاکی ئه م ته ریه ته ئه ویه كه ئه مه ته ریه ته ی ئه بو به کری سدیقه.
۳- به رزه خ: شوینی نیوان به هه شت و دوزه خ. واته ئه بو به کر به رزه خ بوو بو نوری
نوبووه ت و نووری ویلیه ت.
۴- واته كه هه زه ته ی عومه ر بوو به خه لیفه جیاوازی په یدابوو له نیوان ئه و دوو
نوورده دا ئه و زورتر گرنگی ئه دا به حوكمی زا هیری شه ریه ت.

أظهر النور الطيب النسيب انفع ارفع افضل اقرب
 مكتوبات كثرى ارله كويتا ابن حجر برد دوا پيدا
 بوج ام طريقه همس م طريقه چونك نيت و حال صد يقه
 نيت خالت افضل الاث ل افضل النيب افضل الاحوال
 ارجه شريكين اصحاب كرام في الفيض العام ضم خير الانام
 لكن في الفيض اسخاص المحو ل كلهم يد خليفه اول
 وهو مبر اباطنا مطاع على كلهم له ايتاخ
 و خير ناره كل مستقيس ومنه نوره كل نلتيس
 تصه ش برزخه باق للطرفين هر كيد له عني خوشي كلينه الوصفين
 ربه فاروقه نائمه بفرقه له شهود شرع شرفه اغرقه
 اركو چيني بعد از نيبين ربه صد يقين شهدا بيان

مكتوبات

- موددهی سنیه میچ تانه کسه ری چوو
 نمجار نواندی که منی گوشه ی عهین
 چون له چاره مدا جئی گرت خور دوستوور
 ویلایهت په رده ی نه کرد ریعا یهت
 زاهیر بوو ته ریق سیددیقی وهک خوی
 سیلسیله ی ریجال نه م شیمه ی پا که
 قهف قهف مات وهک پم تاشیری هیندی
 هه رکهس خهسته ی زه هر گهسته ی هه و ابوو
 له فیزی قه دیم لوتفی ره بانی
 خه بیس له ته ییب به و کریا ته میز
 موحتاج به نه لفتی نه رنه وی عاتی
- ویلایهت هه ر بهرگ نوبووه تی بوو^(۱)
 مه رته به ی سنیه م بووبه (ذی النورین)^(۲)
 بی په رده عالم کرد به ده ریای نوور^(۳)
 بووه ناو نریا (باب الولایات)
 عالی و پر مه غزه بوچی پووچ ده که ی ؟
 لایق به گه رده ن شیر ی بی با که
 (قد قد کل لی عندی)^(۴)
 فاروقی تریاک بوئه و ده و ابوو^(۵)
 بووبه موجه دید بو نه لفی سانی^(۶)
 (قدس الله سره العزین)
 نه ر عه شهراتی نه گه ر میئاتی^(۷)

- ۱- سنیه میچ: مه بهستی خه لیفه ی سنیه م چه زه تی عوسمانه.
 ۲- واته له به شیکی تری خه لافه تی عوسماندا دوو نووری نوبووه ت و ویلایهت
 ده رکه وتن.
 ۳- خور ده ستوور: وهک خور. واته له سه رده می نیمامی علی دا دنیا هه موو به نووری
 ویلایهت داگیرا.. چه زه تی عه لی ناونرا (باب الولایه).
 ۴- شیر ی هیندی: مه به ست نیمامی ره بانی یه ۹۷۱ - ۱۰۳۴ ک. قد: به راستی. قد:
 دووله تی کرد. قد: بالآ. لی: هه مه. عندی: لامه واته کاروباری نهینی و پووچی.
 ۵- واته هه رکهس خهسته ی ژاری ماری نه فسی نه ماره بوایه نه م بووی ده بوو
 به ده رمان و چاکی ده کرده وه.
 ۶- نه لفی سانی: هه زاره ی دووهم.
 ۷- واته نه گه ر خووت به گه وره بزانی نه وه بزانه هه ر پایه یه کت هه بی موحتاجی به
 مورشید که تازه که ره وه ی هه زاره ی دووهمه.

مده بیچ تا کتری چو ولایت هرگز نبوتی بو
 عمار نو اندی کمی کوشه عین مرتبه سیم بو بدی النورین
 چون نه چارده اسی کر خور دستور بے پزده عالم کرد بجزای نوز
 ولایت پرده کند بر غایت بویه ناوزیا باب الولات
 طاهر بو طریق صیتی و کخومی عالی بر سغزه بوجی پوج دکئی
 سده رجال ام شیه با کله لایق کردن شیر بے با کله
 قف قف نکات دک عم تا شیری قد قد قد کل لے عینی
 هر خسسته زهر گسته هوی بو فاروقی زریاک بو اودوا بو
 له فیض قدیم لطیف ربانی بونه مجده بو الف ثانی
 جنب له طیب بو کربا تمینه قدس الله سره العنهما
 محتاج به الفیت ارنوی غایب ارضه ای اکر میا تے

هرگز دعو
 ۳۸

(منبع الأنهار) مه زرهه عی عیباد^(۱)
 غه وس و شاهباز ساحیب جه ناحهین^(۲)
 باره گای جه لال شیخی جه یلانی
 اولاه الاله آلاه آمین^(۳)
 ته مام له خزمهت نه ودا دهوی جه م
 وه کیلی (ذو رای) سائی بی نه وه
 ته سلیم به سه رکار موجه دید دهوی
 چارنی یه ده شی به وته شه بوس که ی
 له نایب غایب نه لبهت خایبیه
 (رضی الله الهادی عنها)^(۴)
 (لمطلعها الف تحیه)^(۵)

نه گه رچی دیجله ی به غدادی ئیرشاد
 مه ئوای نیسه به تهین بن شهینی سیبتهین
 مه رجیعی فوتوح پهیدا و نیهانی
 (الله ارضاه بالرضا المبین
 فیووزات یه کسه ر ئه زوره ئه رکه م
 لاکین موجه دید نائی بی نه وه
 هه رچی که وتمان جه م بووگه له وی
 له سه ر هه ر شیمه و شیوه یه که هه ی
 چونکه وه کیلی نه وه و نایبیه
 بابیننه سیوره ئه م هه ردوو هوما
 شوعله ی نه و نیسه بهت موجه دید یه

- ۱- مهولهوی دهیه ویت وه لای نه وه بداته وه که چون ئیمامی ره بانی بوته مه رجیع له کاتی کدا که ده بیت دوا ی گه یلانی به وه کالهت بیت؟ دیجله ی: مه بهستی هه زره تی غه وسه.
- ۲- سبتهین: واته هه سه ن و حوسهین. مه شهووره هه زره تی غه وس له دایکه وه نه چیته وه سه ر حوسهین و له با و کیشه وه ده چیته وه سه ر هه سه ن.
- ۳- الاله: نعه واته چاکه کانی خوا.
- ۴- سیوره: سیبه ر. دووهوما که: غه وس و ره بانی مه بهسته.
- ۵- مهولهوی لیره وه دیته سه ر باسی شیخه که ی خوی که پایه بهرز (شیخ عثمان سراج الدین) ه ۱۱۹۵ - ۱۲۸۳ کوچی، ئیستا مه رقه ده که ی له شاروچکه ی ته ویله ی سه ر به پاریزگای سلیمانی کوردستانی عیرا که.

سه‌ره‌یانی کرد بلوور نهو بلوور^(۱)
 شاره‌زای سارای نه‌تواری هه‌فته^(۲)
 مه‌نزلگه‌ی سه‌ره‌رز سه‌ر مه‌له‌کووتی^(۳)
 پی‌ی هه‌ردی به‌قا یا‌تاخگه‌ کردگ^(۴)
 سی‌راوی سه‌راو لاهووتی ماوا^(۵)
 وه‌سیله‌ی وثقای فه‌زیله‌ی وسوول
 واریسی حائیز حه‌یای (ذی النورین)
 دل وه‌ده‌س ته‌سلیم وه‌سقی ره‌زاوه
 سه‌رمایه‌ی ره‌واج کالای حه‌قیقه‌ت
 مِنْهُ اسْتَضَى قَلْبُ التَّقْلَيْنِ
 نه‌مانی زه‌مان نه‌وان و نه‌مان^(۶)

بو ده‌فعی زولمه‌ت له‌نزیک و دوور
 تادای له‌بلوور (ادن) شنه‌فته
 پیری پاک له‌گه‌رد خاکی ناسووتی
 له‌شه‌و هه‌وارگه‌ی فه‌نا بگردگ
 دل به‌نه‌وای به‌زم جه‌به‌روت ناوا
 پی له‌ده‌ره‌جه‌ی ره‌فیعیه‌ی قبوول
 واسیتیه‌ی رینگه‌ی به‌ینی عیلم و عه‌ین
 چاوپریگه‌ی حوکم نه‌مری قه‌زاوه
 سیراجی وه‌هه‌اج شه‌رع و ته‌ریقه‌ت
 [نوره‌ الساری ملا‌ الکونین
 قوتبی زه‌مان و زه‌مانی نه‌مان

۱- سه‌ره‌یانی کرد: گه‌یشته‌ لایان. بلوور نهو بلوور: جام بو‌جام شیشه‌ بو‌ شیشه‌. واته‌ ده‌ست به‌ده‌ست.

۲- واته: نهو نووره‌ ده‌ست به‌ده‌ست هات تادای له‌شیشه‌ی دلی نهو پیره‌مان که‌به‌روحانیه‌ت ناوازی [ادن منی] بیست. نهو پیره‌ شاره‌زای هه‌رحه‌وت ته‌وه‌ره‌که‌یه‌ له‌ته‌سه‌ووف دا باوه ((ورع - زهد - صبر - توکل - جوع - عزله - قناعه)).

۳- ناسووتی: دنیا‌یی. گه‌رد: تۆز. مه‌له‌کووتی: جیهانی بالآ.

۴- واته نهو پیره‌ فه‌نای به‌جی هیشتوو له‌پایه‌ی به‌قادا ماوه‌ته‌وه. شه‌و هه‌وارگه: شوینی حه‌سانه‌وه‌ی شه‌و. بگردگ: تیپه‌رکرد. پی‌ی هه‌رد: دامینه‌ی کیو. یا‌تاخگه‌ کردگ: به‌مه‌نزل کرد.

۵- جه‌به‌روت: ده‌ست رویشتن. ناوا: ناوه‌دان. سی‌راو: تی‌راو. سه‌راو.

۶- نهو زاته‌ گه‌وره‌یه‌ قوتبی زه‌مانه‌ به‌هوی نهو ته‌ربییه‌وه‌ که‌نه‌ی کا ناسایشی هه‌ردوو جیهانی بو‌په‌یره‌وانی مسوگه‌ر کردوو، هوی هیمنی و ناسایشی هه‌میشه‌یی یان جاچ (جن) چ (انس). نه‌مان: هیمنی. نه‌وان: جن. نه‌مان: ئینس. له‌نوسخه‌ی چاپه‌که‌ نووسراوه: نه‌مانی نه‌وانی نه‌وان و نه‌مان.

بود فتحِ ظلمتِ لہ زنگِ دور
 تا دای نہ بلور اوانِ ششہ
 سپر بک لہ کرد خاکِ ناسوتے
 نہ شو ہوا کہ فن بکر دگ
 دل بھای بزمِ جبروتِ آوا
 بے لہ درجہ رفیعہ قبول
 واسطہ رکبہ بپن علمِ عین
 جاو بر کبہ حکم امر قفا وہ
 سراج و تاج شرح طہقت
 نوزہ السادی بکلاء الکواہن
 قطب زمانِ ضمانِ امان

سر بانی کرد بلور او بلور
 شہ زای ساری احوارِ ششہ
 منز لکہ سر بزمِ سر ملکوتے
 بے بزدقا یا ناخکہ کرد گ
 سپر و سزاو لہ ہوتے ماوا
 وسپدہ ثقافی ضیلہ قبول
 وارثِ خائز جانی ذی النور
 دل دستِ سلیم وصفِ ضاوه
 سرمایہ رواج کالائی حقیقت
 منہ استغنی قلب الفلہن
 امان زمانِ اوانِ امان

مہ ولہ وی
 مہ ولہ وی
 مہ ولہ وی

تیر ئه ندهر که مان پیری ما عوسمان^(۱)
 (روح الله روحه آمین)^(۲)
 نیشانهی حوسنی خاتیمه مانه
 یهومی ناخریچ ئه سلی پینجه مین^(۳)
 (دار الجزا) یه نه شنه ی ئوخره وی
 عه لاماتی هه ن ده شی یه ک یه ک بی
 ناخیر پیغه مبه ر ناخیر زه مان بوو
 سه رزه مین ده کا پر عه دل و مه ئمه ن
 چون تابعه بو سه ییدی موختار
 (قد یقتدی والمهدی امام)^(۴)
 تابعه و هه رشه ر ع خو مانه باقی

دائیم پووبه پرووی نیشان بی گومان
 بی ته لوین له بورج ته مکین دا مه کین
 ناخرهات به زیکر ئه م بوزورگانه
 (حمدا له) به و یاد ده روت به ئه مین
 (دار العمل) ه نه شنه ی ئوله وی
 نه و به ی ئه و پووی نه و به ی ئه میچ تی
 -یه کیکیان به عسی نه بی خو مان بوو
 خوروو جی مه هدی له وه لدی حه سه ن
 حه زه تی عیسا هه م ده ییته خو ار
 (اظهاراً لذا) بو خه واس و عام
 ئه ر به عده ز چه ندی لیان بوو تاقی

- ۱- تیر ئه ندهر که مانی: ته عبیریکی فارسی یه واته تیری له که وان دایه مه به ست
 ئاماده یی یه تی. واته: پیره که م که هه میشه تیری ئاماده ی خسته که وان ه وه
 پووبه پرووی نیشانه یه تی که دلی موریدانیه تی، ناوی عثمانه و ده یه وی دلی
 موریده کانی پاک بکاته وه.
- ۲- بی ته لوین: به یه ک په نگی و نه گوپان. مه کین: دامه زراوه. واته: به یه ک په نگی
 له قه لای به خته وه ری دا دامه زراوه.
- ۳- سوپاس بوخوا به یادی ئه و زاتانه وه ترسی پوژی دوایی به ئه مینی
 به سه رماندا ده روات.
- ۴- اظهاراً لذا: واته کاتیک که عیسا دیته خو ار، چونکه تابعی دینی محمه
 له بهر ئه وه نویت له دوای مه هدی یه وه ده کات.
- ۵- ئه ربه عده ز: دوای ئه وه. تاقی: به ته حقیق.

دائم روبروی نشان بے کمان
 سیر اندر کمان پیر ما عین
 بے تمویں کہ رُج مکین ڈاکین
 مَرَوَّحَ اللہ مَرُوَّحًا آ مہین
 آخریات بذكر آم بزرگانہ
 نشانہ حسن خاتمہ مانہ

دار العظمیٰ شاہ
 اولیٰ ہی در سحر ایہ نشانہ اخروی
 نوبہ اور روپے نوبہ اصیج
 علامتہ ہن یک دشنے بے

لیکین بعث نبی خومان بو
 آخر پیغمبر آخر زمان بو
 حزیج عہدی کہ دلہ حسن
 سر زمین دکا پر عدل مائیں

حضرت عیسیٰ ہم ذبیحہ خوار
 چون تابعہ بوسیتہ حصار
 اظہار آلین ابو خوارص عام
 قد یقصدی و لم یصدی طام

اربعہ از چندی لے یاک بو تاتے
 تابعہ ہر شرع خومانہ باتے

بنا بر تقیم

بىنا بەر تەقدىم فازىل لەمەنزول

"مامكن" لەلاي ئەمالى كەمال

خورجى دەججال مەسىحى ئەعوور

-يەئجووج و مەئجووج ھەم (دابة الارض)

لەمەغرىبەو ھەلاتنى خور

يەك لەلاي مەغرىب لەلاي مەشرىق يەك

ئارىئ لەيەمەن ھەم دەبىتتە دەر

عەلامات زورن قەسى لى ئا كەين

كەمردىن دىتر نامىنئ مەجال

مردگ باز رووحى پىيا دىتتەو

بەد راکشىاگە وەك دەفنى دەكەي

بارى يارىدەر غەيرى توى نىيە

(ما في قلبكم وما في فيكم)

عيسا ئىمام بى جەمەي كە مەقبوول^(۱)

يەقەن چاكتەرە ئىعمال لەئىھمال

تىت بەدنىادا بەسوارىي كەر

دوخان تى دنيا دەگرى توول و عەرز

سى خوسوف دەبن بابت بى خەبەر

يەك لەجزىرەي عەرەبدا بى شەك

خەلقى دەپىچئ بو تەرەف مەحشەر^(۲)

بەيان ئەحوال بەرزەخ بىتتە بەين^(۳)

نەوبەي مونكەر و نەكەرە و سوئال

(كما في الدنيا) وا دەويتتەو^(۴)

چاك تىتتە سەرچۆك زەرىف لەسەرخوى^(۵)

دەلئىن رەببەت كىس؟ دىنى تو چىيە؟^(۶)

(في هذا الرجل المبعوث فيكم)

۱- واتە بەپىي عادەتى كە دەبىت فاضل پىش مفضول بکەوئ عيسا دەبىتتە

ئىمام، چونكە ئەو پىغەمبەر بوو گەورەترە. جەمەي كە: واتە كۆكردنەو ھى ھەردوپايەتەكەيە.

۲- ئارىئ: ئاگرىك.

۳- بەرزەخ: نىوانى دنيا و قىامەت.

۴- مردگ: مردوو. باز: دووبارە. دەويتتەو: دەبىتتەو.

۵- بەد: خراب. راکشىاگە: راکشاو.

۶- بارى: خوا. واتە: ئەي خواي گەورە لەو كاتەدا كى ھەيە بىجگە لەتو

كە فرىامان بکەوئت.

حوسنی خاتیمه مه جهوهله بگری
 ته ماشای (کما تموتون) بکهی
 وهک سوئال ته عزیزب فیرقهی کافرین
 ته نعیمی موتیع له گوردادا دهوی
 ته عزیزب و ته نعیم له حهق لامه ده
 له لای ئه هلی حهق پاسه تاقی یه
 و ایزان ئه سهح خه بهری داوی
 قول له ئه مری پوچ هه ل نه که ی بی بهس
 ئه ر له ئه دیله ی سه معی گوئی بکهی
 ئه شرآت و ئومور به رزه خی سابیق
 ئیمکانیان شکی تیدا نه ماگه
 سه له ف باوه ریان بووگه به هه موو
 ئه ر ئوموری یه وم ناخیر ده که ی یاد

واوه یلا له حال هاها لانه دری^(۱)
 ده لئی چلوئن بووی وا جاوده ده ی^(۲)
 ته عزیزبی به عزئی عاسی موئمنین
 گشت حه قن ئیمان (بالغیب) ی ته وی
 پیکه وه له سه ر پوچ و جه سه ده
 پوچ به عدز مه وتی به دن باقی یه
 وهک عه جبی زه نه ب فه نای بوئاوی^(۳)
 ((قل الروح من امر ربي)) بهس^(۴)
 له قی ده لیلان هه موو ده که ی په ی
 واقیعاتی یه وم ناخیری لاحیق
 به وقووع سادیق خه بهری داگه
 ((فلنقتدین نحن بهم))
 ((رم تفصیله فمنا المعاد))

- ۱- واته: مادام ناخر خیری کهس مه علووم نییه چاک وایه بوخوت بگریت، نه گهر کهسیک وه لامی بههاها ولا ادری بیئت واته بلئی نازانم، نه وه هاوار بوئی، چونکه توشی سزا ده بی.
- ۲- ته ماشای.. ناماژه یه به حه دیسی پیغه مبه ر که فه رموویه تی: (کما تحیون تموتون وکما تموتون تبعثون)
- ۳- عجبی زه نه ب: سه ری کلینچکه له ناخر زنجیره ی برپرهی پشت و امه شهووره نه مه نارزیت و ده مینیتته وه.
- ۴- قول: قاچ واته: نه که ی و ایزانی گیان بریتی یه له خوین یان شتی تر باستر وایه بلئی گیان و حه قیقته تی هه رخوا ئه ی زانیت.

بیت اور کاورتف در ان کلامه
حاکم است توفیق از ان حال
سناه جزا

واو یلا له خال ما کا لا اوری
دلین چلون نوی و اجوا ووی
تغی بعضی عاصی نوی
گشت حقن ایمان لغی نوی
یکوه له سر روح حده
روح تغیر از موت بدن باقیه
و کعبه بنیانی بونادی
قل الروح من امر ربی بس
لقی دلدان بمو دکے ہے
واقعات تویم آخری لاجن
تووع صادق خبری واکه
فلنضدین نحن بعد سغیبه
مرم فصلها فها العا

حس ختمه جموده کبری
تاشانی کلماتی کئی
و کرسول تغیرت کاورتف
تغیم نطیع له کوروا ووی
تغیر تغیرت کوروا ووی
که لای اهل حق است باقیه
و ابران اصح خبری و اوی
قل له امر روح الی بی بس
آرله اوله سمعی کوی
اشراک امور برزخنا بنی
اسکانیان شکستد انما که
سلف ما قریان تو که به پیمو
آر امور یوم آخر دکے یا و

بیت از ان کلامه
ان کلامه از ان کلامه
ان کلامه از ان کلامه

- موراد نه مه عاد پووحانی یه یه
ئيجادی نه جزای نه سلی یه یه نه جسام
یاخیر له دواى ته فه پوقیان
جه معی دووباره و به هم ضه م کردن
وه ها شهر عو عورف نه گهر هه لکه ون
زهید نه ر ئیمسالیچ زهید نییه چی یه؟
ته شه خوسلیکی جگیچ دهوینن
شیعه یی وتی خو یه قینی یه
به دهنی تره (خالق العباد)
وتم: لاشه ی کیس بولای نه جه ف چوو
(منها المجازة) حیساب و کیتاب
- بهل موراد مه عاد جیسمانی یه یه^(۱)
دووباره ((بعد الأفنا و الأعدام))
په ریشانی یان ته مه زوقی یان
وهک نه وهل نه پواح پیدایا ئوردن^(۲)
پییاندا بلین نه مانه نه ون^(۳)
گشت کهس ده زانی پارینه نییه^(۴)
حه قی پارچی هه ر لی ده سینن
له لمان مه عاد جیسمانی نی یه
دهیکاته وه وهک نه وهل جار ئیجاد
به و بوی خوشه وه؟ خوشی مه بهووت بوو^(۵)
نه ر ده که ی ته له ب حیکمه تی حیساب

۱- واته مه بهست له مه عاد گه رانه وه ی پووحانی نییه، به لکو مه عاد جیسمانی یه.

۲- به هم ضه م کرد: خستنه پال یهک.

۳- واته ئینسانلیکی وا پهیدا نه بیته وه که به شهر عو عورف بلین نه مه فلان کهسه که له دنیا دا بووه. هه لکه ون پییاندا: لووتیان بته قی به لووتیان وه.

۴- ئیمسالیچ: نه مسالیش. جگیچ: جیاش. دهوینن: ده بینن. پارچی: پاریشی. مهولهوی لیروه وه لامی ره خنه ی نه و که سانه نه داته وه که ده لین نه وه ی که دروست ده کریته وه هه مان کهس نییه له وه لام دا ده لی: تو نه گهر سالی پار قه رزیکت دابی به یه کی و نه مسال داوا ی بکه یته وه کاریکی په وایه، هه رچه ند نه و پی او ه گورانیشی به سه ردا هاتووه، واته گورانی له ش نابیته هوی گورانی شه خس. پارینه: گویره که.

۵- شیعه پی یان وایه مه عاد جیسمانی نییه به لکو وینه ی له شه پی شو وه که دروست ده کاته وه، جاکه واییت چ پیویست مردوو به بونی عه تره وه برییت بو نه جه ف؟ مه بهووت: بی دهنگ.

مراونہ سعاد رونی نیتہ نیتہ
بل براد سعاد جہما نیتہ نیتہ

اچا و اجرائی اصدیہ رجا م
دوبارہ بعب اللہ فنا والا علمم

یا خیر لہ و وائی تفر بیان
پر بیان تفر بیان

جمع دوبارہ بہم ضم کردن
و کذل زواج پیدا آوردن

و کا شرح عرف اگر ہلکون
پیاندا بلین امانہ اون

زید اراں لچ زیدنیہ جہ
گشت گس زانی پارنہ نیتہ

تختیہ چکچ دو پن
حق پارچی ہرے دستین

شعہ و تے خو یقینیہ
کہ لاماں سعاد جہما نیتہ

بہ نے ترہ خالیق العباد
دیکھتہ و کذل عا ر اچا ر

و تم لہ نشہ کس بولای کتب جو
بولوبی خوشہ خوشی سہوت بو

سہا لجا زات حساب کتاب
ارد کے لطیف کتب حساب

صفت

فهزلی مۆتته قین فه زیحهی عوصات^(۱)
 بۆ تهئه سسوف و چه سره تی ئه مان
 لایغرب عنه مثقال ذرة]
 جارئ نه و به تی صیراته بیزان
 (احد من السيف ادق من الشعر)
 نموونهی ریگه ی شه رع ی ئه نوهره
 وابهم دا ده پۆی به ودا یچ واده پۆی^(۲)
 مومکینه (بالذات) قودرته له ماله^(۳)
 چاکان و پاکان په کیان ناکه وئ
 ته ناف بازی چاک ریگه ی چه ق ئه ون
 تا ناخر ده پۆن شادو موسته ریخ

تا بزانن گشت ئه هلی عه ره صات
 ته تمیم بئ له بۆ مه سه پره ی ئه وان
 وه رنه [عالم الأشيا بالمره
] ومنها الصراط وكذا الميزان]
 جیسری که به سه ر دۆزه خدا تاسه ر
 بۆ ته مامی خه لق یه کسه ر مه عبه ره
 توولی پئ نه ده ین دیتر گفنگۆی
 گوزه ر به عاده ت ئه رچی مه حاله
 ناخر بۆ ته عزیب نا پاکان ده وئ
 ته ناف باز ئیسته که س بۆچ ناکه ون
 (فمنهم كالبرق ومنهم كالريخ)

۱- ئه هلی عه ره صات: خه لکی ده شتی مه حشه ر. عوصات: تا وانباران.

۲- به ودا یچ: به وئشدا.

۳- واته: ئه گه رچی په رینه وه به سه ر پر دیکی وادا به عاده ت مه حاله، به لام خۆی
 له خۆی دا مومکینه و توانای خوا هه ر له جئ ی خۆیه تی.

تأثران گشت اهل عرصات فضل سقین فصیح عبات

تیمیم بپوشش او ان بود آشف حسرت امان

دوره عالم الاشیا با لره لا یزیر عنه مثقال ذره

و مینا الصراط و کذا الیزان جاری نوبت صراطه پیران

جبه کلمه و سر زخا امانه احد سبک کجا دین شعر

بود کامی خلق کسیر تعبیه نمونه ریکه شرح آلوده

لمولے پی ندین دستر کفکونی و ابدا درومی بود ایچ وادری

که ز بعاتت ارچه صحانه ممکنه بالذات قدرت له ماله

آخر بو تعبیت ناپاکان دوی چاکان پاکان پیکان ناگوی

طن زبان است که برنج ناگون طی زبان چاکه ریکه حق اون

فیند کاکورق و صنیم کاکورج نا آخر درون شاد سترج

الله

اما المیزان فله لسان

يعرف به مقدار الأعمال

فلا تبحث عن كفيته

وقيل يوزن صحف العمل

حه سەنات بە جیسم پاک و نوورانی

(وعلى هذا بلا قيل و قال)

سوئال له حیکمەت بەکەى بۆ جواب

وايان فرمووگه میزانی عوقبا

دەرپۆت له وهختی کیشانهی کردار

(منها سؤال الرب المهيمن

یهکئ تریچ ههوز مه دحی عه رزو تووئ

وكفتان وله ساقان

فوض امره الى ذي الجلال

على ما يريد صدقن به

به ولى قول قد يجعل))

سه یینات بە جیسم بە دو زولمانی

مه دفوعه شوپهه ی ئه هلی ئیعتیزال^(۱)

(حساب الحكمة كما في الحساب)^(۲)

عه كسه به نيسبت تهرزوى دنيا^(۳)

لاى سهنگى بۆ ژوور لای سه بوك بۆ خوار

حين ما يدني عبده المؤمن

ته له ب كه له قهول هه زره تی په سوول

۱- ئه هلی ئیعتیزال: واته گرۆی "معتزله" كه وتوو یانه كرده وه كه لكی وه زن و

كیشانهی پێوه نییه.

۲- واته: ئه گه ر پیرسیت حیکمەت له م کیشانه چیه؟ ئه ئین: هه مان حیکمەته

له باسی حیساب و کیتابدا باس مان کرد.

۳- زانایان ده ئین: ئه م تهرزوه به پێچه وانه ی تهرزوى دنيا یه.

اَمَّا الْبِرَّانَ فَلَا لِيَا ت
 تَعْرِفُ بِهِ مَطْلًا وَلَا عَمَالَ
 فَلَا تُبَحِّثْ عَنْ كَيْفِيَّتِهِ
 وَقَبْلِ بَعْدِ مِنْ صَحْفِ الْعَمَلِ
 حَسَاتِ حَيْثُ يَأْكُ نُورَانِي
 وَعَلَىٰ هَذَا بِلَا قَبْلِ قَالِ
 سُؤَالَ لَمْ يَكُنْ كَمَا بَرَّجَوَابِ
 وَأَيَّانَ وَرَسُو كَمَا مِيرَانِ عَقْبِ
 وَرَسُو كَمَا وَخْتِي كَمَا كَرْدَارِ
 سَنِيَا سُؤَالَ الرَّبِّ لَمْ يَهِينِ
 كَمَا تَرِيحِ حَوْضِ مَدْحِ عَرْضِ طُولِ

وَكَفَّانِ قَالَهُ سَائِفَانِ
 فَوَضَّحَ مَرَّةً إِلَىٰ كَيْفِ الْجَلَالِ
 عَلَىٰ مَا أُرِيدَ صِدْقًا بِهِ
 بِهِ فَلَمَّا قَوْلِ فَدَا جَبَلِ
 سَيَاتِ بِجِسْمِ بَدْوِ خَلَا
 مَدْفُوعَةً شَبَّهَ أَهْلَ ارْتِعَالِ
 حَسَابِ كَمَا كَانَ حَسَابِ
 عِلْمِ سَبَّحَ رَسُو كَمَا دِينِ
 لَامِي سَنِيَا بُو تُورِ لَامِي سَبَّحَ خَوَارِ
 حَابِ قِيَامِ فِي عِبَادَةِ كَمَا
 طَلَبَ كَمَا قَوْلِ حَزْبِ رَسُو لِ

این بیت را در شرح
 تفسیر قرآنی
 در جلد اول
 شرح تفسیر قرآنی
 در جلد اول
 شرح تفسیر قرآنی
 در جلد اول

خداوند عزوجل

[ومن تلکم الجنة والنار]

مهخلووقن ئەلئان خوۆت مهکه نادان

هیچ مهبه وهتەنگ تیری کهسهوه

نهسیکی سهریچ هیچ نییه دیار

-حەق واتە دەسی هیچ لی نهدری

بهههشت و دۆزهخ مهروهک ئەهلیمان

(منها الشفاعة وتستبان)

من الانبياء من المؤمنین

لهوسەر وهختی سهخت ههشرو داروگیر

-ئەنبیای عیزام پیش و پهس یهکسهەر

-هەر زهلهزهیه و وهلههلی وهی وهی

ئەو لهبۆ ئەپرار ئەم لهبۆ فوججار

وهبی زهروورەت لهزاهیر لادان

(اعدت) قهڵخان وابه دهسهوه^(۱)

لهبۆ تهعینی جئی جهننهت و نار

تهسلیم بهحهزرت عیلمی حەق کرئ

[باقیتان ولا تفتیان]

لمن اذن له الرحمان

رزقنا الله منها اجمعین

پیر وهسه مندال مندال دهوی پیر^(۲)کهس بۆی دەس نادا پی بنیته ئەوبەر^(۳)

نهفسی نهفسی یه ههکهسی بۆخوی

۱- تیری کهسهوه: واته رهخنهی ئەو کهسانه ی که دهلین: بهههشت و جهههننه

لهمه دوا دروست دهکرین، بهلام نایهتی: [اعدت للمتقين] و نایهتی (اعدت

للكافرين) بهلگه ن لهسهر ئەوه کهئیستا نامادهن.

۲- وهسه: وهک ئەوهیه. دهوی: دهبیئت. لهسهر وهخت: لهوکاته دا. دارو گیر:

بگهرو بهرده.

۳- پیش و پهس: بهرو دوا.

وَمِنَ اللَّيْلِ لَنُجَنِّدَنَّهَا وَأَلْبَسْنَا
 أَوْلَادَهُمْ لِبَنَاتِكُمْ لَكُنَّ يُكْفَىٰ

مخلوقن الان خوت مکه نادان
 ولے ضرورت لے ظاہر لا دان

مَنْ يَرْجُ سِوَاكَ وَيُكْفِّرُ بِكَ
 أَعَدَّتْ قَلْبِي وَأَبَدَ سَعْدِي

تسک صریح ہیج نیہ دیار
 لبوتین چی خبت و نار

حَسْرَتُهُ وَسُجُودِي لِي نَدْرِي
 تَسْمِيحَتُكَ عَلَيَّ عِلْمِي كَرِي

بِإِقْتِنَانٍ وَلَا تَقْيَانٍ
 تَجْتَنُّهُ نَارُ جَهَنَّمَ كَرِي

مِنْهَا لَسْنَا وَتَبَانٍ
 لِيَنَّ أَذِينَ لَهُ أَكْرَهْتُمْ

مِنَ الدُّنْيَا وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرًا أَجْمَعِينَ

گوسر و خت سخت حشر وار د کیر
 پیروتہ من ال نال دوی پیر

آجی ای عیلم پیشین مگر
 کونوی و سن ناداپہ نپتہ روبر

ہر زلزلہ یہ ولولہ وی وی
 نفسی یہ ہر کسی بوخوی

مگر
 غلام
 بن
 ہوا
 دماغ
 غلام
 بن
 ہوا

تاج پیر

((سهر نه ندهر سوچود دل نه ندهر شوهد))

اشفع تشفع سل تعط یرفع))

نه وهه (امتی امتی) دهلی

موئمین و کافر ته مام خاس و عام

ته خفیفی سهختی نه وپوژو ته هویل

بو زیادی و پرفع دهره جهی جهنات

مه قامی مه حمود نه عزم یانی وا

نه ذانی ئین شه فاعهت دهری^(۱)

وکل شیخ لشیعته))

(هاکذا) ته سدیق واجیبه ته حقیق

نوگهی ره حمهتی حهق ته عالیی^(۲)

تاساحیب روتبهی مه قامی مه حمود

(یسع ارفع راسک قل تسمع

دیته نه و دیار چلون خور هلی

[یشفع یشفع فی کل الأنام]

بو کافر بو فهسل قه زابه ته عجیل

بو موئمین له بو پرفعی سه یینات

په حمهت بو هه موو عالم یانی وا

له ووا جلّه و موره خهس دهری

(کل نبی لامته

برا بو برا سدیق بو سدیق

وهختی دهست بریا له هه موو لایی

۱- نه ذانی: بانگ نه دهری.

۲- نوگهی: نو بهی.

سر اندر سجود دل اندر شجور	نامہ بیستہ تمام محمود
اشفع اشفع سل تعطی برفح	بشفع ارفع راسک فل اشفع
اوبراشتی اشتی دے	دیتہ او دیا رچون خور ہے
مؤمن کافر مت نام خاص عام	بشفع بشفع فی کل لانا م
تخف سخی اوروزو تہو مل	بواک و بوفل قبا بہ تعیل
بویاری رفح درجہ حیات	بوسہ من لبوعفو سیات
سقام محمود اعظمی مانے ورا	رحمت بومو عالم مانے ورا
اذان اذان شفاعت دوری	لودوا جلومرخص داری
کل شیخ اشبعیہ	کل شیخ لا مشیہ
بکذا نقی وارجیہ شحی	برا بوبراصد بوق بوسد بوق
نوکہ حبش تالی ہے	وختی دسین لہم لہ ہے

بۆ کهبیره وهک سهغیره مهقبوول
 دهپۆنه بهههشت (فنع المآب)
 جومهوور دهقهرموون (فی النار) خالیده^(۱)
 خالید (فی الجنة) و پوتبهی پهقیعه
 یاعهفوو بکری و بهجهننهت بیری^(۲)
 مهوید بی بۆ فهیز سووری و مهعهوی
 (فنع المولی رب العالمین)^(۳)
 گهوره عهفوکا هیچ نه دا عهزاب
 بابی تهوبه ییج بی [لمن؟ من یشا]
 ههروهکو کاسب گونای سهغیره^(۴)
 یاخیر داخل وی بهکوفرو حیرمان

پهجاو شهفاعهت چهزهرتی پهسوول
 -زۆر کهس ههن وهبی حیساب و عیقاب
 کافر موبالیغ ئه موعانیده
 موئمین ئه فاسق نهگهر موتیعه
 فاسق کهی؟ ئهوسا عهزاب بدری
 ((واما الأطفال)) دهئیت نهوهوی
 سهحیح بهههشتین تیفلی موشریکین
 مومکینه لهسه سهغیره عیقاب
 (یغفر دون شرک من ذنب نشا)
 [عندنا] کاسب گونای کهبیره
 ناوی بهخاریج لهوهسفی ئیمان

- ۱- کافر: واته بی ئیمان، چ ئهوانهی ههولی زۆریان داوه بۆ دۆزینهوهی ری ی راست چ ئهوانهی سهرکهشن، جیگایان دۆزهخه تا ههتا ههتایه.
- ۲- فاسق کهی؟: واته بهنیهبتهت فاسق ئهوکاته ئهچیته بهههشتهوه کهیان به گویرهی تاوانهکانی عهزاب بدری یان عهفوو بکریت.
- ۳- منالی کافران ههموویان دهچنه بهههشت، چونکه پیش تهکلیف مردوون.
- ۴- عندنا: لای ئیمه واته ئههلی سوننهت و جهماعهت، بهلام لای گروههکانی تر وانیه.

رجاوشفاعت حضرت رسول
 بد کبروک صغیر مقبول
 زوکس من صوبے جا بقیاب
 درونہ بخت نعم الماب
 کافر باغ ار معا بندہ
 جمہور دفرمون فی النہ خالہ
 سوسن فارس اکر استطیعہ
 خالہ فی سجنہ درتہ رفیعہ
 فاسق کے اوٹا عذاب بدری
 یا عفو بدری بخت سیری
 واما اللطفال دلپت نوزی
 سوروی بو فیض صوری مغوی
 صحیح ہشتین فضل شریکین
 وغسم المولے رب العالمین
 مکانہ نہ سہ صغیر حقیاب
 کورہ عفو کا ہیج مذا عذاب
 بغیر دون نیرک مجر ذبث
 با بے توجی بے لین منہ بشا
 عندنا کارب کنی کبرہ
 بروکو کارب کنی صغیرہ
 ناوی شجارج نہ وہف کان
 یا خیر داخل وی بہ کفر حرام

مگر فرمایا کہ آیت جابحیہ سے روایت ہے کہ جو کس نے اپنے گناہوں کو چھوڑ دیا تو اللہ تعالیٰ اس کو سزا دے گا۔
 اور اللہ تعالیٰ نے فرمایا کہ جو کس نے اپنے گناہوں کو چھوڑ دیا تو اللہ تعالیٰ اس کو سزا دے گا۔
 اور اللہ تعالیٰ نے فرمایا کہ جو کس نے اپنے گناہوں کو چھوڑ دیا تو اللہ تعالیٰ اس کو سزا دے گا۔

نہ ہند

- له جه هه ننه مدا ناوی موخلله د

- نه سلیکی مه خوف زۆر خه ته رناکه

- بی ئه مه ده لیل شهرعیت بی ده ستگیر

ئه ر (بر) ئه ر (فاجر) فه رق مه که هه موو

(لله) لیباس نه هی له مونکه ر

که چاوت پی که وت مونکه ریکی کرد

به ده س به زوبان یا خو به جه نان

(والله ستار لا تجسسوا

ته فره ی ئه م ته وه ی واجیبه تاکه ی؟

موحیب و مه حبوب حه قیقی ئه قده س

به ل به مه حزی فه زل موخره جه و موسعه د

گومانم خه تمی به م ته رزه چاکه

له ئه هلی قیبله که س مه که ته کفیر

(صل خلفهم وعلیهم)

ئه مر به مه عرووف زه ریف که له به ر^(۱)

یه کی ده فعی که له گه وه تاورد

(وهذا الآخر اضعف الايمان)

ولا تأمنوا ولا تیأسوا)

عومری سوژوو کوا ئه و سوژووی ده خه ی؟^(۲)

حوببی تایه فه ی ته ووا بیینی هه س^(۳)

۱- الله: واته تو هه ر له به ر ره زای خوا به رگی ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه له به ر بکه.

۲- سوژوو: سبه یئی: واته ته وه به دوامه خه تاکه ی نای که ی؟ تو چوزانی تاسبه ی ساغ ده بیت تا تو به بجه یته ئه وکاته وه؟

۳- واته خوای گه وه هه میشه ئه وانه ی خویش ده ویت که تو به ده که ن. ته ووا بیینی هه س: تو به که رانی هه یه.

لہ جمعہ انامہ ہی مخلصہ الیٰ محسن فضل مخرجه سہ

اصحک محض روز خطرہ ناکہ کہ

کلام ختمی بظہر زہ جا کہ

بہ ائمہ ذیل شرعیہ دیکر لہ اہل قبلہ کس کہ مکفرہ

اربرہ ارفاجہ فرق مکہ ہمو صل خلفہم و علیہم

اللہ یباشیحی نہ منکرہ امر معروف و ظریف کہ نہ

کہ چاوت پے کوئی نہ کرے کہی رضی کہ نہ کورہ تا ورد

بہ وسن زبان یا خوب جان و ہذا الآخر اضعف الايمان

واللہ شاد لا تجتسوا ولا تامنوا ولا تیکسوا

نضرہ ام توبہ واجبہ تاکہ عمری سوزو کوا اوسوزنی دخی

عجب محبوب حقیقی اوسس حب طایفہ تو اپن کہ سن

بہ ائمہ ذیل شرعیہ دیکر لہ اہل قبلہ کس کہ مکفرہ

پەرۋ كە درياگ بەتەوبەي نەسۈح^(۱)
 تاقى ((انە كان توابا))^(۲)
 قاپى گوشادە باز ھەم بېرەۋە
 [مرحبا املا سهلا يا قدر]^(۳)
 رېۋازى كۆمە (نفس واحدة)^(۴)
 عەجەل نەك مەھەل پېنى ئابى تەي^(۵)
 بەرەكەت ھەم باز ھەرەكەت دەدا
 من وشاتنا فسق ظعننا^(۶)
 قەزاۋ قەدەر وان لەكەمىنەدا^(۷)
 سەغىرو كەبىر گىشت لەدەفتەردا

دەرمان دە لەپروى "قروح" و "جروح"
 ئەر باز نەفسى شووم تۆ لەپى نابا
 سەد تەوبەت شكاند خۆت مەشىرەۋە
 تۆمەچۆ لەخەت (فاستقم) ئەۋدەر
 عەلاھىدەۋ سەخت پىي مەلا ھىدە
 [سائق الأظعان نحو حيّ طي]
 ھەرەكەت كەبۆ بەرەكەت دەدا
 (طالما كنا نسمع طعننا
 ۋەسەر ھەۋارگەي شەشەمىنەدا
 ئەۋا لەدىۋان قەزاۋ قەدەردا

۱-دەرمان دە: دەرمان بدە. پەرۋكە: پىنەۋ پەرۋ بکە. درياگ: درياۋ شپرو وپ. واتە: بەتەوبە
 دەرمانى برىنى گوناھەكانت بکە پىنەۋ پەرۋى ئەۋ كون و كەلەبەرانە بکا كەلە
 عىبادەتەكە تا مەيە.

۲-ئەر: ئەگەر. باز: ديسان. تۆ لەپى نابا: تۆ بەرېنگاي راستدا نابات. تاقى: بەتەحقيق،
 بەپراستى.

۳-فاستقم: ئامازھىيە بەئايەتى (فاستقم كما امرت).

۴-رېۋازى كۆمە: رېۋازى كۆمەلى. (نفس واحدة) مەبەست ھەزرتى نادەمە كەپرىنگاي
 تۆبەيە.

۵-ئىقتىباسە لەنىۋە شىعەرىكى شاعىرو سوقى (ابن الفارض) كەدەلى:

[سائق الأظعان يطوي البيد طي منما عرج على كئبان طي]

ۋاتە: ئەي سەرقاقلەي كۆچى دلداران بەرەۋ ھەۋارگەي دەست گوشادان.

زۆر بەپەلە نەك بەسستى بچولنى جۋولان بەرەكەت دىنىۋ بەرەكەتتىش ديسان جۋولان
 دىنىۋ.

۶-ۋاتە: زۆرچار بوۋىن بەنیشانەي تىرو توانجى بەدكاران.

دەتيرلى خورپە تازوۋ بگەينە دوا قۇناغى بەختەۋەرى.

۷-ۋاتە: ئىتر نۆرەي ئەسلى شەشەمىنە كەباۋەرە بەقەزاۋ قەدەر.

من خۆم باسى ئەۋە دەكەم كەچى قەزاۋ قەدەرىش لەكەمىن دايە بۆم.

درمان دہ نہ روی قروح بروح پروکہ دریاک تہویہ لغو ح

اباہ نفس نغم تو کہ ہی نابا نای ایش کان تو ابا

صد توبت شکا مذخوت مشرہ قاپے کثا دہ بار ہم سپرہ

تو سچو لہ خط فاسقم او دہ رجباً اہلاً سہلاً یا فدا

عاصد سحر ہی ملا جدہ ریوازی کہوہ نفس واحدہ

سائیں اللفان سحر ہی طی عجلت مہل ہی پی نایہ طی

حرکت کہ بو برکت دوا برکت عہ نامہ حرکت دوا

ظالماکت نسع طعن رن و شائنا فطر طعنا

وسر ہوار کہ شمشیدا

قضا و قدر وک لہ کبیدا

اوالہ دیوان قضا و قدر دوا صغیر کبیر کثا دہ دقتور

Handwritten marginal notes in Urdu script, including the word 'توبت' (Tobat) and other religious terms.

Handwritten marginal notes in Urdu script, including the word 'ظالماکت' (Zalmarkt) and other terms.

ئیرادهی تابیع عیلمی ئامادهی

پووی کرد له سه رکهل سه ره به رزی نه زهل

تیریتته وجود (بأحسانه)

حه سه ن ئه ر قه بیح نافیع ئه رخو (ضر)

ئیراده و مه شییه ته قدیری ئه وه

ته قدیر مه شییه ته ئیراده و قهزا

به شه پ نارازی به خیر رازییه

درك دای له پیته شه ره ده ئی وهی

ئار شه ره سووتا خه له و خه رمانت

(نرضی بالقضا وبما یقضي)

ئه فعالی عیباد ئه ر خیره ئه ر شه ر

(فمن حیث الخلق] مه نسووب به حه قه

قودرتهی تاممه ی ئه وشۆن ئیرادهی^(۱)

وه لای مومکیندا ئه ولای موسته قبه ل

(کل واحد فی زمانه)

کوفر ئه گهر ئیمان ئه گهر خیر ئه ر شه ر

قهزاو حوکم و عدل ته دبیری ئه وه

موسته لزیم نییه ن بۆ حوببو رهزا^(۲)

قهزا گشت خیره ن چون حه ق قازییه^(۳)

خهیره په رژی نی باخی پی ده که ی^(۴)

خهیره باعیسه بۆ چیشت و نانت

(بذات الشر المقضي لا نرضی))

هه موو مه خلووقی خالیقه یه کسه ر

(ومن حیث الکسب) مه نسووب به خه لقه

۱- ئه و شۆن: دواکه وتوو. واته: ئیراده و خواستی خوا که تابیی عیلمی ئاماده و

حازرییه تی و قودرته تی توانای که تابیی ئیراده یه تی هه ر له ئه زه له وه پووی کرده
ئه و مومکیناته ی که له پاشدا ده بن.

۲- واته دروستکردن په یوه ندی به چاکه و خراپه وه هه یه، به لام ئیراده و قودرته ئابیتته
هۆی خۆشو یستن و په زامه ندی.

۳- واته: قهزا له و لایه نه وه که په یوه ندی به خواوه هه یه واجبه ئینسان پی ی رازی
بیته.

۴- واته خوا خۆی ده زانی چی ئه کات، بۆ نمونه درک زیانی هه یه و سوودیشی هه یه،
ههروه ها ئاگر. ئار: ئاگر.

اراده تابع علم اما در دله
 قدرت ناسته اوشون اراده
 روی کرده سه کسر بر ز ازل
 ولای ممکنه اولای مستقبل
 تیرتیه وجود با حق بند
 کفر اگر ایمان از خیر ارشته
 اراده مثبت تقدیر اوده
 تضاد حکم عدل تدبیر اوده
 تقدیر مثبت اراده قضا
 مستدزم بین بوجوب صفا
 بهتر از اضی سنجیر را ضیعه
 قضا کت خیرن چون حق ناصیه
 درک دای که بیت شردلی وی
 خیر پریشنی با حق بی دای
 آرشه سوما غله خرمانت
 خیر با حق بوجوب نایب
 رضی بالقضا و بما یقضى
 بذات الشیر المقضى لا نرضی
 افعال عباد از خیر ارشته
 یمنه حین الحقی منسوب به حق
 همه محکومین فالقه یکسر که
 دینه حین اللب منسوب به خلقه

(من جهة الخلق) به عزیزکی زهیره
 بهمه سنووعاتی خوئی چاک به سیره
 مه سده ریان وهک فیعل هه موو (ذو اعتلال)
 ونحن عما نفعل نسأل^(۱)
 قودرته تی ته مام (خالق الأنام)
 خالیقی ریکی هیچ کهس ناکه وئی^(۲)
 قودرته تی نوقسان تایه فهی ئینسان
 بهئه وه ده لئی : (خالق الأفعال)
 نه خوئیچت بهو تهرز به خالیق کردن^(۳)
 [لا ذا ولا ذا امر بین بین]
 بهو ئه مره ده لئیت که سب و ئیکتیساب

(من جهة الخلق) هه مووی هه رخیره
 بوچی؟ (خالق الوری) خه بیره
 ناس ناسی و ناقیس جاهیلن "بالحال"
 [لذا لايسأل عما يفعل
 عیلمی ته مام و ئیرادهی ته مام
 نه لبه ته ئیجاد لایق بهو ده وئی
 عیلمی نوقسان و ئیرادهی نوقسان
 بی خه بهر له حال ئه ووه ل و مه ئال
 نه خووت وهک جه ماد به دل ئاوردن
 گوئی نه له ئه م لا نه له ئه ولا کهین
 شه رعی ئه قده سی (عالی الجناب)

- ۱- واته: ئاده میزاد ناقیسن و حه قیقه ت نازانن ئه گهر شتیکیش بزنانن له بیریان ده چیته وه ، سه رچاوهی کاریان وهک خوئیان نه خووش و ناته واون.
- ۲- ریکی کهس ناکه وئی: کهس حه دی خالیقی نییه.
- ۳- له سه ر ئه هلی عه قل پیویسته مام ناوه ندی بگرن، باوه ریان واییت که ئینسان نه وهک داروبه رده نه دروستکه ره.

بجود خلق سے
میں جنہ مخلوق ہوں ہر تیرے

میں جنہ مخلوق بعضی صبیحہ
میں جنہ

بدرج خالق الوری جیسے
نہیں سے تا جس جان میں کمال

بمضوعات خودی خالق تفسیر
نہیں کہ فل ہوں ذوا اعتدال

لذالہ بخل عما یفعل

و نحن عما نفعل لئلا

علم ہم ارادہ تمام

قدرت تمام خالق الا نام

البتہ ایجاد لائیں بودوی

خالقی زکیم پیچھے ناکوی

علم نقصان ارادہ نقصان

قدرت نقصان فانیہ انان

بے خبر نہ حال اول مال

بہ او وہ لیے خالق الافعال

نہ سوخت نہت جہاں اول اور

نہ سوچت بو طرز سخاوت کردن

کوی نہ نہ ام لا نہ نہ اول کین

لا ذوا اول اول اسر پین پین

شرح آفتاب عالی سبب

بواہرہ دلایت کتب کتاب

موئه سسیری (فی الوجود) هه ره حه قه^(۱)

نه به ورو باران ده پرسن له هه ور

ته نسیری (اصلا) بو مه والیدات

ده لئین ئاده می و ئه ده ب ئه مه یه

ئیلزامی ده دا عیسا به فوویئ^(۲)

له سه ره عالی می زاهیره دائیره

له م نه زم و نه سه ق زور عه جیبه دا

ئومور موخته لیت موشته بیه نه وئ

یه کئ خادیم بی و یه کئ مه خدوم بی

له مه طه ر گیا سه ر تیریته ده ر

به موئه خخه ر ده لئین: موسه ببه ب

ئه م موقه ددیمه پاک و موله قه

نه بوخار ده خلی بو هه وره هیج ته ور

نه بو ئابا هه س نه بو ئومه مات

به لئ ئه به وه یین ده خلیان هه یه

ئه گه ر لابدا باوک به موئی

مه داری ئه حکام شه رعی زاهیره

حیکمه تن هه یه له م ته رتیبه دا

ده لئین تاته میز ئه به یین بکه وئ

-یه کئ حاکم بی و یه کئ مه حکوم بی

له بوخاره هه ور له هه وره مه طه ر

موقه دده م ناوی نریاگه سه به ب

۱- ئه م موقه ددیمه بی گومانه که ده لئین: ئه وه ی کار له بوون دا ده کا هه ر زاتی خوای گه وره یه.

۲- ئه گه ر باوک بلئ م ده خلی عه قلیم هه یه و من سه به بی بوونی منالم، ئه وه چیروکی له دایکبوونی (عیسا) ده یبه زینئ، چونکه ئه و به هوئی فوویه کی جبره ئیله وه هاته دی.

فیرجہ مالہ رجیبہی رقاندہ رطہ گورجہ

زور عتہہ زور جوارہ تارولہ قہہ انصوہ

قتلہہ خیرتولہ تہانہہ

مؤثر فی الوجود ہر حفت

نہ یوز باران در پستی لہ ہور

تاشری اصلا بو مو الہات

ولین آدمی ادب آتہ

الزامی دوا عیسیٰ تم بفری

کہ سر عالم طہر دا سر

لم ظلمت نور عجب

امور محتض مشیہ نو ہی

یک خادم بی دکی محمد م نے

لہ ستر کی ستر تہریتہ دُر

بہ مؤخر یان ولین سبب

میرجہ مالہ رجیبہی رقاندہ رطہ گورجہ

زور عتہہ زور جوارہ تارولہ قہہ انصوہ

قتلہہ خیرتولہ تہانہہ

ام تقہ نہ پاک سٹافہ کہ

نہ بخار اخی بو ہورہ مسیح طوہ

نہ بو ابائس خ بو مکتات

طی البون دخیان بہ

اگر لاید اباؤک بموہے

کہ ار احکام شرعی فہرہ

تکلیف ہنہ لم تر تہہ دا

ولین نامتہر ابین بکوہی

یکہ بکم بو کی مکتوم بے

لہ بخارہ امور لہ ہورہ سترہ

تقدّم ناہوی نر یا کہ سبب

سه به بی یه تیان ئه مری عادی یه
 وهما ده زانی ئه میان له و دهوئ
 ئه و خه لقی سه به ب عادی ئه م خه لقه
 به و چشته ته کلیف ناوئ هه لکه وئ
 موته عه لله قه بو قودره تی تو
 له سه ر ئه و فیعله ته کلیف له تو هه س^(۱)
 سه به ب بی ته ئسیر ده لئ بو چی یه؟^(۲)
 ناوا که ل و په ل که س وه ماله وه
 که ی ئه ته داره ک جووت ده که وئ؟^(۳)
 ئاره بر بکه م ده وره ی خه رمانم
 چلۆن بزانه ئه و فیعله ده وئ

هه ردوولا هه ر خه لق ره بی هادی یه
 چونکه تو چاوت واپئ ئ ده که وئ
 خولا سه عاده ت جاری یه حه قه
 هه رچی (عاده فی الوسعه) نه وئ
 له سه ر هه ر فیعلئ به بی گفت و گو
 ئه رسه د که هه یه ته ئسیری ده ره به س
 مو ده عی ئاگای هیچ له خوئ نییه
 ئه ر نه بی وه هه ور ترش و تاله وه
 ئه ر نه دا باران په له له زه وئ
 ئه ر ئاگر نه وئ من که ی بزانه
 خه لقی قودره ت ره ب له مندا نه وئ

۱- ئه ر سه د: ئه گه رچی. ده ره به س: ده رگا ئی به س تراو. واته: هه رکاتیك كه قودره تت
 پیوه ندی پیوه هه بیته باته ئسیریشی نه بی تو ته کلیفی کردن یانه کردنیته ئی
 ده کری.

۲- واته: ئه وانهی که ره خنه له ئه شعهری ده گرن و ده لئین: قودره ت ئه گه ر سه به ب بی،
 به لام ته ئسیری نه بیته سوودی چی یه؟ ئه و که سانه ئاگایان له خوئان نییه، ته ئسیر
 ته ئها ئیجاد نییه، به لکو ئه وه ش هه ر ته ئسیره که شتیك بیته نیشانه ی شتیکی تر.

۳- په له: یه که م بارانی سه رده می پاییز. ته داره ک: ئاماده کردنی پیویستی.

بِرَوَالِہِ خَلْقِ رَبِّ مَا دِیَہِ
 سَبَّحَانَ رَبِّ عَالَمِیَہِ
 چو کہ تو جاؤت واپسے دیکوی
 و ما دزاہے اسیان لو دوی
 اَوْ خَلْقِ سَبِّ عَادِی اَمَّ خَلْقِہِ
 سَخَّصَ عَادَتِ جَارِیہِ حَقِّہِ
 بَرَحِ عَادۃِ فِی الْوَسَعِہِ نَبِی
 بُو حِشۃِ لَکَیْفِ نَادِی ہَلْکُو ی
 لَہُ سَہِ ہَرِضِی بَہِ بَہِ کَیْفِہِ
 تَعَلَّقَہِ بُو قَدَرِہِ تَوَدِہِ
 اَرَصَدَ کَہِ اَیۃِ شَہِری دَرَسِہِ
 لَہُ سَہِ اَکَہِی ہِجِ نَہِ خُو ی رَیۃِ
 اَرَنِی دِہِ ہُو رَرِشِشِ تَا لَوَدِہِ
 سَجَّہِ شَہِری و لَہِ بُو رِجِیۃِ
 اَرَنَدَا بَارَاتِ پَہِ لَہِ رُو ی
 نَا وَاکَلِ پَل کَسِ وَا لَوَدِہِ
 اَرَاکَرِ نُو ی سَہِ کَہِ بَرَا نَمِہِ
 کَہِ اَنَدَا رَکِ جَو تِ دَا کُو ی
 اَرَہِ بَر کَمِ دُو رَہِ حَر مَانَمِہِ
 خَلْقِ قَدَرِہِ رَہِ لَہِ سَہِ اَنُو ی
 جَلَدِہِ بَرَا نَمِہِ زُو ی فِی لَہِ دُو ی
 تَعَلَّقَہِ
 تَعَلَّقَہِ

ئه شعیری فهرمووی: تۆ موسته حه قی؟^(۱)
 به فەزل و عەدلە بە عەمەل نییه^(۲)
 بۆچ لایقە به و عەزابی گه وره؟
 بۆچ لایقە به و سه وابی گه وره؟
 تۆ فانی ده دهی باقی دار دهوی^(۳)
 ((لیس علیه حق للعباد))
 وهر ته خسیس بکا به عزی به عیقاب
 کوا زولم و سته م؟ هەر چه نه ده دهی!
 که وتت خوداس ده پریته وه
 له سه ر دوو قیسمه ئیمان به قه ده ر^(۴)
 (سبق في علم خالق الكونین)

تۆخۆت که سیکی مو عریز له حه قی
 بی ئیستیحقاقی زه ره ری چی یه؟
 -ئه ر ده لئی ئه و که سب زه عیف به و ته وره
 ده لیم: ئه و که سبی زه عیف به و ته وره
 ئه ر له م مامه له خه به ردار دهوی
 خوسوس وجودت له وه موسته فاد
 ئه ر ته خسیس بکا به عزی به سه واب
 به نده به ندهی خۆی مولکیچ مولکی خۆی
 ئه ر نه ختی شو عور هه یه پیته وه
 که وتگین ئه و بیخ بایینه وه سه ر
 قسیمکیان ئه مه که با وه پ بکه ین

۱- واته: تۆبه به وقسه ت که ده لئی تا قوده رتی ئینسان ئیجاد نه کا ئه و ئینسانه
 موسته حه قی سزا و پاداش نییه، به م قسه یه له راستی لات داوه، ئه شعیری نه ی
 وتوو تۆ موسته حه قی.

۲- خوی گه وره به فەزل و عەدلی خۆی پاداش و سزا ئه داته وه.

۳- واته: ئه گه ر نه ختی وریابی بۆت ده رئه که وئی که تۆ قانزاجت کردوو به رامبه ر
 عومریکی کورت ژیا نی ئه به دیت ده ست ده که ویت.

۴- گه وتگین ئه و بیخ: که وتووینه ته بن. واته: کاتی ئه وه هاتوو بگه پرینه وه سه ر
 ئه سلێ مه سه له که مان که با سی قه زاو قه ده ره، ئیمان به قه ده ر ده کری به دوو به شه وه.

سفا ماب

تو خونت کسک معرین له حتی	اشعری زبوی تو مستحق
بے استحقاقی میری جیسے	بہ فضل عدلہ بہ عمل بنیہ
آر دلی او اسبضع بو طورہ	تو حج لایقہ بو عند اس کیورہ
ولم اولس معیف بو طورہ	تو حج لایقہ بو خواب کورہ
آلم ماطہ خبر دار دوی	توانے دوی باقی دار دوی
حسب زجوت کو دستفا و	لین علی حق للعباد
ارخصین بکا بعض بہ ثواب	وخصین بکا بعض بہ عقاب
بدرہ برہ خوی ملک ملک خوی	کو اعظم ستم بر خند دوی
ارسخنی شعور مہ پستوہ	کہ دشت خدا دبر پستوہ
کو کہن اویج با پیوہ سر	لہ سرد و قسمہ ایمان بہ قدر
قسیمیا امہ کہ باور بکین	سبق فی علم خالق الکونین

(مالایفعله آحاد العباد

وما یجازی العبادُ علیه

متی؟ قبل ان یخلق الأنام

وتجری الأعمال علی ما سبق

عیلمی بئ ته بدیل ته قدیر بئ ته غیر

عیلم و ئیرادهی باری بهرزو پهست

جهل و ته خه للوف موراد مه حاله

وهرنه له عه دهم ئهزه لی داما

(لكن فی لوح المحو والأثبات [

به عزی به موتلهق نویسیاگه

(هذا سعید) که چی (قد یشقی)

من خیر، شر، غی او رشاد

وکتبه واحصاه لیه

جفت الصحف رفع الأقلام

فی کتابه وعلمه الحق))

(ما یبدل الیه یشیر)^(۱)

هر چلۆن به بوون هر شه یئوه بهست

هر دهشی بو بئ بهو ته رزهو حاله

(من یوجده؟ بل فیه داما)^(۲)

بۆ ئه مه کهس ده رک عیلمی حه ق نه کات

قهیدی له عیلمی حه ق دا کریاگه^(۳)

(ذا شقی) که چی ((یسعد و یرقی))

۱- ما یبدل: ئاماژیه به ئایه تی: ((ما یبدل القول لیدی وما انا بظلام للعبید)).

۲- وهرنه: نه گهر وانیه. واته: نه گهر شتیك ئیرادهی ئهزه لی په یوه ندی به بوونیه وه

نه بهستی له نه بوونی ئهزه لی دا ده مینیتته وه، کئ دروستی ده کات بیجگه له خوای

گه وره؟ (ما شاء الله کان وما لم یشاء لم یکن).

۳- نویسیاگه: نوسراوه. کریاگه: کراوه.

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَحْنُ لَهُ قَانِتُونَ	وَمَا يَحْشُرُوا الْعِبَادَ عَلَيْهِمْ
سَمِعْنَا بِمَلَأْتَ السَّمَاءَ مَلَكًا	وَتَجَرَّحْتَ الْعِهَالَ عَلَى مَا سَبَقَ
فِي كِتَابِهِ وَعَلَّمَ لِمَن يَشَاءُ	عِلْمَ بَدِيلِ تَقْدِيرِ بَدِيلِ تَبْيِيرِ
مَا يَبْدُلُ اللَّهُ بِشَيْءٍ	عِلْمَ إِرَادَةِ بَارِي بَرَزَلَتِ
مِنْ شَيْءٍ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ	أَهْلٌ تَخْلَفُ مَرَاوِجًا لَهُ
وَيُرِيدُ مَا يَشَاءُ	وَرَنَّهُ لَمْ يَدُمِ أَرْبَابًا
وَاللَّهُ فِي كِتَابِهِ الْوَحْيِ وَالْإِثْبَاتِ	لَكِنَّ فِي كِتَابِهِ الْوَحْيِ وَالْإِثْبَاتِ
قَدِيرٍ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ	بَعْضِي يَمْلِكُ نَوَاسِيًا كَمَا
وَإِلَّا يَكُنِ اللَّهُ فَرْدًا	بَدَا سَعِيدٌ كَمَا فَدَا شَيْخِي

نمراد است

له بهر ئه مه ئه مر وه لی سه قه ته

بو به عزیزکیچ ههس شوقوقی ته علیق

(فمن جهته علمه الأعم

ئه جهل یه کیکه له پئی لانه دهی

رزقت مه علومه ئه م که لاهمه سیدق

نه کهس له پرزقی خوئی مه حرروم دهوئی

هه ر کهسئی ئی خوئی ده خواو ده نوشئی

کهسئی ئه ر پهزا وه ر نار په زاوئی

ئه ر قه زانییه بوچ ئه م په ره و په ر

[ومن ذي الأخرى كما تحقق

نفر من ذا القضا بالرضا

که شفییچی راسه که چی غه له ته^(۱)

ئه روابئی وه ما ئه رنه واته حقیق

(عرفت القضا كله مبرم)

مه قتوول مه ییته به ئه جه لی خوئی^(۲)

[هو الرزاق والحرام رزق]

نه کهس پرزقی کهس بوئی هه لده که وئی

حه لال یا حه رام ئی خوئی ده پووشئی

هه ر دهوئی هه رچی حوکمی قهزا وئی

وه ر قهزا هه یه (فأین المفر)؟^(۳)

عرفنا بعض القضا معلق]

بذاك القضا الى ذا القضا^(۴)

۱- واته: ئه گه ر وه لی یه که له ئه ولیا به شیوهی که شف و که رامات ئه و له وحه ببینی ئه وه نازانن که ئه وه موته ق نییه، به لکو مه رچی هه یه ئیتر به هه لده ئه چن، چونکه ئاگاداری ئه و مه رجه نین جا کاره که یان سه قه ت ده رده چی.

۲- واته: کوژراو به ئه جه لی خوئی ده مریت، ئه وانه ی که ده لئین ئه جه ل دوانه له پئی راسه لایان داوه.

۳- واته: ئه م په ره و په ره په له قارئی هه یچ سوودی نییه، ئه گه ر قه زابئی ئه وه چارنییه، ئه گه ر نهش بئی ئه و ترس پیویست نییه.

۴- ئامازه یه به چیروکی ئیمامی عومه ر - خ - که له ولاتی شام تا عوون بلاو ببووه وه، وه سه فه ره که ی دواخست و فه رمووی: [نعم نفر من قضاء الله الى قضاء الله].

لَمْ يَجْرُ الْخَيْطُ إِلَّا بِسُقْمِهِ كَشَفِي رَأْسِ كَيْحِي غَطَّةً
 لَوْ لَبَّسْتُ بِسُقْمِ شَقِيقِ نَفْسِي أَرُوَالِي وَمَا وَرَنَهُ إِذَا تَحَقَّقَ
 فَمَنْ جَرَّهَ بِلِيَعْمِهِ إِلَّا عَسَمَ عَرَفَتِ الْقَضَا كُلَّهُ نَسْبًا مِ
 أَجَلَ كَيْحِي لَمْ تَرَى لِأَنَّ نِي سَقُولُ سَيْتِهِ بِأَخِي خَوْي
 رَأَيْتُ مِعْلُومَةً أَمْ كَلَامَهُ صِدْقِ هُوَ الْوِزَانُ وَالْحَرَامُ مِزَانُ
 نَبَا كَيْحِي زَرْقِي خَوْي مَحْرُومِ دَوِي نَهْ كَسْرَتِي كَسْرُ بُوِي هَلْ كُوِي
 بِرَكَبِي أَيْ خَوْي دَخَاوُ وَنَوْشِي حَلَالُ بَا حَرَامِ أَيْ خَوْي دَلُوشِي
 كَيْحِي رِضَا وَرَنَا رِضَاوِي بِرُودِي بِرِصِي حَكْمِ قَضَاوِي
 أَرَقْنَا نِيهِ بُوِي أَمْ رَأُوِي وَرَقْنَا نِيهِ فَا نِي الْبِفِي
 وَمَنْ ذِي الْأَخْوِي كَمَا تَحَقَّقَ عَرَفْنَا بَعْضَ الْقَضَا مَعَلَّنِي
 غَيْبِيهِ ذَا الْقَضَا بِالرِّضَا بِذِكْرِ الْقَضَا إِلَى ذَا الْقَضَا

(الیس قول الامیر عمر

قهزای دوعا رهد قهزای به لایه

ئهو چشته دهکا عومری پی کهمه

فلان چت مایه ی گرانی دهوی

بو [موتی] دوعا و سه ده قه ی جاری

بو و سوولی ئه و نه فح و سه وابه

له دوو قیسمه کان قیسمی سانیمان

حه ق خالیقی فیعل عیباده یه کسه ر

ئه و وه خته که خوت ئه گونا ه ده خه ی

جه وازی نییه هم مه نییره سه ر

(سبق فی العلم) بو وه ده سم برد

(نفر من القدر للقدر ؟)

قهزای عه نبه ر ده فح قهزای وه بایه^(۱)

ئهویانه سه به ب نه گبه ت و غمه

زینایه با عیس وه با ده که وی

با عیسه بو عه فو حه زه تی باری

حه دیس و ئه سه ر زورن وریابه

ئه مه ته بی رین هه موومان ئیمان^(۲)

ئه ر کوفر ئه ر ئیمان ئه ر خیر ئه گه ر شه ر

له وی و دوا یچ تا توبه ی ئی ده که ی^(۳)

ئیحتیاج کردن به قهزاو قهدهر

(کتب فی اللوح) منیچ بو وه م کرد^(۴)

۱- واته: قهزای نزاو پارانه وه سه به به بو چاری قهزای به لا که پرووبکاته ئینسان، بوئی عه نبه ر هویه که بو ده فی تا عوون. بی شه رمی له گه ل دایک و باوک عومر کورت نه کات، قومار هوی نه گبه تی یه. زه کات نه دان بزق که م ده کات. زینا ده بیته سه به بی بلا و بوونه وه ی تا عوون.

۲- به شی دو وه له ئیمان به قهدهر ئه وه یه که بروت هه بیته به وه ی که خوی گه وه خالیقی هه موو کرده وه کانی ئینسانه.

۳- ئه گونا ه ده خه ی: ده خه یته ناو گونا ه. له ویو دوا یچ: پاش ئه وه. مه نییره سه ر: مه خه ره سه ر.

واته ناگات له خوت بیته که گونا هیکت کرد تا توبه ئه که ی نه چی گونا هی تری بخه یته سه رو هه رگیز ئه وه نه لی ی که مادام هه موو شتیک برا وه ته وه ئیتر ئه بی من ئه و گونا هه بکه م.

۴- بو وه: بو ئه وه. منیچ: منیش.

الْبَسَ فُؤْلَ لَدَيْهِ عَسْرَةً عَشْرًا
بَفَرَمِهِ الْفُلْمَةَ لِلْمَلِكِ نَدْوً

قَضَى دُعَاؤَ قَضَائِهِ بِلَايَةٍ
قَضَى عَسْرَةً وَفَعَلَ قَضَائِي وَبَايَةً

أَوْجَسَتْهُ وَكَأَعْمَرِي بِي كَمَّةً
أَوْبَانَهُ سَبَبَ كَلْبَتِ عَمَّةً

فَلَانِ حَيْثُ مَايَةٌ كَرَانِي دَوِي
بِنَائِيهَ بَاعِيَتْهُ وَبَايَةً وَكُوِي

لَوْ مَوَدَّ دُعَاؤَ وَصَدَّقَهُ جَارِي
بَايَةً بُوَعْفُو حَضْرَتِ بَارِي

لَوْ وُصُولِ أَوْ لَفْعُ ثَوَابِهِ
حَدِيثِ أَثَرِ زُرُوقِ وَتَحِيَّةِ بِي

لَهُ دُوقِ سَمَكَانَ قِسْمِ نَمَانِ
أَسْمَ سِرِّ مُمُومَانَ نَبِيْلِي

مَنْ خَالِي فَعَلَّ عِبَادَةَ مَيْسِرَةٍ
أَرْكَفَهُ أَرَامَانَ أَرْخِيهِ أَرْخِيَةً

أَوْ وَحْتَهُ كَمَا حَوَتْ الْكِنَاهُ وَخِي
لَوِي دَوَائِحِ تَأْتِيهِ لِي تَمَكَّةً

جَوَارِي نِيَهَ مِمَّ نَسِيرَةٍ سَرِ
أَحْجَاجِ كَرْدَانَ بَقَصَاؤِ قَدِيرَةٍ

سَبَقَ فِي الْعِلْمِ بُوُودَهُ وَسَمَّ بَرِّ
كَيْفَ لَلْمَلِجِ نَسْجِ بُوُودِهِمْ كَرْدَانِ

بِأَنَّ بُوُودَهُ بُوُودَهُ بُوُودَهُ بُوُودَهُ
بِأَنَّ بُوُودَهُ بُوُودَهُ بُوُودَهُ بُوُودَهُ

غه مت هر جههلی ساحیب دهفته ربوو؟! ^(۱)
 شهل و پهت دهکهی ههی شییتی پهتی
 ئەمما به ئەدهب ههروه کو ئادهم ^(۲)
 به نه فهس ناگات له خاتیمه وی ^(۳)
 تائهم مردن بی یاخو ئەو مهردن ^(۴)
 پهردهی زولمانی له پووی دل لاچوو
 بهم ته قریره وه و بهم ته حریره وه
 ئەم نیزاعه و ئەم هه موو هه مهه مه ^(۵)
 یه کئی تابییی رهئیی ئەشعهری
 یه کئی خهریکی دهردی ئیشتیراک ^(۶)

دهفته ری عیلم و له وحت له به ربوو؟
 گوروفتاری نه فس ئەمماره ی خوئی
 جائیزه به عدن ته و به بدهی دم
 زانینی ئەو وهل ئەدهس ناکه وی
 زاهیری شهری بگره ئە گهردن
 چون به و زاهیره دل نوورانی بوو
 باتینی شهری تییت وه پیره وه
 دهلی ته قازای زاهیر بوئه مه
 یه کئی جهبری بوو یه کئی قهدهری
 یه کئی له دهسی ته وارود غه مناک

- ۱- واته: ئایا تو ناگات له دهفته ره کهی عیلمی خوا ههیه؟ هیچ خه میکت نییه ئەوه نه بی که بلئی من ئەو کاره ده کهم تا خوا به نه زان دهر نه چییت؟ شهل و پهت ده کهی: ئیشی خراب ده کهی. شییتی پهتی: شییتی ته وای.
 - ۲- واته: پاش گوناوه کردنه که و تۆبه که ده توانیت بلئی: ههردووکیان له عیلمی خوادا هه، به لآم به ئەده به وه قسه بکه وهک ئادهم که فه رمووی: [قالا ربنا ظلمنا انفسنا فان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخاسرين]
 - ۳- زانینی ئەو وهل: واته زانینی یه که مجار دروست بوونت. به نه فس: به وردی.
 - ۴- ئەم مردن: پام کردن و مردنی نه فسی ناله بار. ئەو مردن: گیان دهر چوون.
 - ۵- واته: ئەو حهقیقه ته پییت دهلی: ئەم هه موو نیزاع و بهیه کا هاتنه له وه وهیه که دل هه خهریکی کاروباری زاهیری و ئەسبابه بینراوه کانه، هه ره به ره وه شه که ئەم هه موو را جیا جیا یانه پهیدا بوون.
 - ۶- ته وارود: ئەمه پای ئەبو ئیسحاقی ئەسفه راینی یه که ده لییت: تی کپرایسی قودره تی خوا و عهبد کاریگه رییان ههیه.
- ئیشتراک: ئەمه پای قازی ئەبوو به کری باقلانی یه.

دَخْتَرِ عَمِّ بِلَوْحَتِ لَه بَر بُو عَمَّتْ مِهْر حَجَلِ صَبِّ دَمَر بُو
 کَر شَا رِ فَنَسْ اَمَارَه خُو تَه شَل شَت دَکْه بَه شَت پَتِ
 جَانِزِ عِبْدِ اَز تَوْبَه بَدِي دَم اَمَّا بَادِبْ مَهْرُو کُو آدَم
 زَانِهِن اَوَّلِ اَدَسْ نَا کُو ي *بِه نَفْسِ اَکَلَه لَه خَاتِمَه وَي*
 طَبَا بَر بِي سَکْرَه اَر دَا ن تَا اَم سَر دَان بِي يَا خُو اَو مَرَا ن
 جِي دَه دِي طَاهِرُو ل نُو رَان بُو پَر دَه طَهَان بِي لَه رُو ي دَل لَ ا چُو
 بَانِظَرِي شَر عِي تَه بِي زِي پَر ه وَه بَم شَر رَه دِه م سَحْرَه پَر ه وَه
 و لَه اَنفَا صَا ي طَاهِر بُو اَمَه اَم زِرَاعَه اَم بَه مَد بَه مَه
 يَا حَبْرِي بُو کِي قَدْرِي بِي يَا تَابِعِ رَا يِ اَشْعَرِي
 يَا نَبِي دَسِي تُو اَز دَعْنَا ک يَا خَرِي دَر دَا شَرَا ک

بِي نَفْسِ دَان مَهْر اَر دَا ن
 اَم تَا دَان اَضَا
 کَم عَز اَر فَنَسْ اَو مَرَا ن
 مَهْر

غه مت هر جهلی ساحیب دهفته ربوو؟! (۱)
 شهل و پەت دەکە ی هە ی شیتتی پەتی
 ئەمما بە ئە دەب هەر وه کو ئادەم (۲)
 بە نە فەس ئاگات لە خاتیمە وی (۳)
 تائەم مردن بی یاخو ئەو مەردەن (۴)
 پەردە ی زولمانی لە پرووی دل لاچوو
 بەم تەقریرە وه و بەم تەحریرە وه
 ئەم نیزاعە و ئەم هەموو هەمەمە (۵)
 یەکی تابییی پەئی ئە شعەری
 یەکی خەریکی دەردی ئیشتیراک (۶)

دەفتەری عیلم و لە وحت لە بەربوو؟
 گوروفتاری نەفس ئە مەمارە ی خوئی
 جائیزە بە عەدەز تەو بە بەدی دەم
 زانینی ئە ووهل ئە دەس ناکە وی
 زاهیری شەری بگرە ئە گەردەن
 چون بە و زاهیرە دل نوورانی بوو
 باتینی شەری تیت وە پیرە وه
 دەلی تەقازای زاهیر بو ئەمە
 یەکی جەبری بوو یەکی قە دەری
 یەکی لە دەسی تەوارود غەمناک

- ۱- واتە: ئایا تۆ ئاگات لە دەفتەرە کە ی عیلمی خوا هە یه؟ هیچ خەمیکت نییە ئە وه
 نە بی کە بلئی من ئە و کارە دەکەم تا خوا بە نەزان دەرنە چیت؟ شهل و پەت دەکە ی:
 ئیشی خراب دەکە ی. شیتتی پەتی: شیتتی تەواو.
- ۲- واتە: پاش گونا گە و تۆ بە کە دەتوانیت بلئی: هەردووکیان لە عیلمی خوادا
 هەن، بە لام بە ئە دەبە وه قسە بکە وه کە ئادەم کە فەرمووی: [قالا ربنا ظلمنا انفسنا
 فان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخاسرين]
- ۳- زانینی ئە ووهل: واتە زانینی یە کە مجار دروست بوونت. بە نەفس: بە وردی.
- ۴- ئەم مردن: پام کردن و مردنی نەفسی نالەبار. ئەو مردن: گیان دەرچوون.
- ۵- واتە: ئەو حەقیقە تە پیت دەلی: ئەم هەموو نیزاع و بە یە کە هاتنە لە وه وه یە کە دل
 هەر خەریکی کاروباری زاهیری و نەسبایە بینراوه کانه، هەر لە بەر ئە وه شه کە ئەم
 هەموو پا جیا جیا یانە پەیدا بوون.
- ۶- تەوارود: ئەمە پای ئە بو ئیسا قی ئە سفەر اینی یە کە دەلیت: تیکرایی قودرە تی
 خوا و عەب د کاریگەرییان هە یه.
- ئیشتراک: ئەمە پای قازی ئە بوو بە کری باقلانی یه.

دخترتہ بولوت حبت کہ بر بو عمت ہر حجل صاب و نہ تو

کریا ریفنس آمارہ خوتے شلستہ دکے ہی شستہ پی

جائزہ بعد از توبہ بدی دم اما بادب ہر کو آدم صفت درنگ

ز انین اول ادس ناگو ہی

بہ نفس آکاہ کہ خاتمہ وی

طنین شکرہ اگر دان

تا ام سروں نے یا خوا او مردن

چہ دیکھا ہر دل نورانی بو

پر وہ ظہانی کہ رومی دل لا چو

باطنی شریعت ہے ز پیرہ وہ

ہم تشریحہ وہم تخریرہ وہ

ولے انجاسای ظاہر بو امہ

ام زراعہ ام ہمد ہمد

یا جبری بو کی قدری بک

یا تابع راہی اشعری

یا نہ دسے تو لڑو عناک

یا خری درد اشترک

بجانب دین فکرا نہ
کے ساتھ یا دین اضا
کہ نہ اور رضی اور
تہ

کۆلانی چاوتهنگ تشاوی دلتهنگ
 تاوهختی کهلام سوحبهتهکهی شیخ
 دای پیی فائیدهی تهخفیف و تهعریف
 مهوج و تشاوی گشت چونه لاوه
 [قیل له انظر من اعلى الدرج
 جئی نییه جیلوهی زاتی بهتاقی
 عاریف مهر خویه و مهعرووف خویه و بهس
 نیزاع بریاوه دهگهڤ خاس و عام

جئ پهست و بئند خارودارو سهنگ^(۱)
 ئیزافهی مهعنی هیممهتهکهی شیخ^(۲)
 تهی کرد ریگهی حهق پیی چلۆن زهریف
 دهریا ساف خورشید ههروهک خوی ماوه
 لقاء صَفْصَفْ [بئئ ئهمت و عیوهج^(۳)
 مهر دلئ موئمین فانی یو باقی^(۴)
 مهعریفهتی حهق بۆکهس نادا دهس^(۵)
 [صح العقیده و تمّ الکلام.

۱- کۆلان: کووچه. تشاوی: شهپۆل. خار: دڤک. واته ئهگهر پیاو پابهندی زاهیر بیئت
 ئهوابهرچاوی تهنگ دهبیئت، شهپۆلی دلئ دیتهوهیهک، بهردهمی پر دهبیئت لهکۆسپ.
 ۲- لام: واته ئهوهی لهزمانی عه رهبی دا پیی دهوتری (الف لام) کههه موو وشهیهکی
 نه ناسراو دهکاته ناسراو. ئیزافه: ئه میس زاراوهیهکی زانستی عه رهبییه. واته
 سوحبهتی شیخ و هیممهتی ئه و هه م ناسراوی به مورید ده به خشی و هه م روح
 سووکی دهکات.

۳- ئه مت: بئ هیزی و کهم و کووپی. عیوهج: لاری و خواری.

۴- به تاقی: به ته حقیق: واته جیگای تیشک و پرشنگی نووری زاتی خوا ته نها دلئ
 نه و خاوه ن باوه رانه یه که له خوشه ویستی دا توایته وه.

۵- واته: زاتی خوا و حه قیقه ته که ی هه رخوی ده یزانیئت و ناسینی حه قیقه تی له وزهی
 کهس دا نییه.

ئەۋكتىبىۋ بىلاۋكرائانەى وەزارەتى بۇشنىبىرى ئەسالى ۱۹۹۹دا چاپى كىردوون و ھاوكارى كىردوون

ژ	ناوى كىتىب	ناوى خاۋەن كىتىب	جۇرى كىتىب	جۇرى چاپ
۱	سىدارەكانى بەھەشت	قوبادى جەلى زادە	مۇنراۋە	چاپكىردن
۲	كوپژنى خوین	غەفور سالىح	پۇمان	چاپكىردن
۳	مەرگى سوشاب	عەلى كەرىم	شانۆى	چاپكىردن
۴	بەسەرھاتى كەلە پىاۋىك	ۋەرگىپرانى حسين عوسمان نىرگىزەجارى	پۇمان	چاپكىردن
۵	مىژۋوى ھۆزى جاف	حەسەن فەھمى جاف	مىژۋوى	چاپكىردن
۶	ژوورەكەى دەلىيا	ئاكۇ كەرىم مەعرف	كورتە چىرۆك	چاپكىردن
۷	سەرەتايەكى زمانناسى	مىدىيا	زمانەۋانى	چاپكىردن
۸	بىبىلوگرافىيى كوردو كوردستان	ئەكرەم قەرەداخى	پۇژنامەگەرى	چاپكىردن
۹	كورد	ۋ.عىزەدىن مستەفا رەسول	مىژۋوى	چاپكىردن
۱۰	نامىلكەى چالاكىەكانى ۋەزارەتى بۇشنىبىرى بۇسالى ۱۹۹۹	ئامادەكىردنى قەرىد زامدار	پۇژنامەگەرى	چاپكىردن
۱۱	حەپسەخانى نەقىب	پەخشان جەلال حەقىد	مىژۋوى	چاپكىردن
۱۲	ۋقنەۋەى بىركارى پۇلى بەكەم ۋوۋەمى سەرەتايى	عەلى ئەحمەد	زانستى پەرۋەردەى	چاپكىردن
۱۳	ئىنسىكلۇپىدىيى كىمىيا	جەمال عەبدول	زانستى	چاپكىردن
۱۴	كورتە جوگرافىيى كوردستان	كەرىم زەند	جوگرافىيا	چاپكىردن

چاپکردن	زانستى	سالج محەمد	دەفرە فەریوھەکان چىن و لەكۆینوھ ھاتون	۱۵
چاپکردن	شانۆگەرى	و. ياسىن بەرزنجى	مردووھەکان بنیژن	۱۶
چاپکردن	ژیان و بەرھەمەکانى	ئومید ئاشنا	میرزا مارف	۱۷
چاپکردن	مەزھەرى خالقى	بوار نۆردەین	ھاوارى دل	۱۸
ھاوکارى	پەرۆھردەيى	فوناد قەرەداخى	بابەتەکانى پەرۆھدەي نوي	۱۹
چاپکردن	كۆرتە چىرۆك	رەئوف ھەسەن	وینەكەي خوشكت	۲۰
يارمەتى	ھۆنراوھ	ھوشيار بەرزنجى	كۆدبەفرەکانى خۆر	۲۱
چاپکردن	ھۆنراوھ	محەمد كاكەرەش	گوناھەکانى بەفرو سنىبەر	۲۲
چاپکردن	چىرۆكى مندالان	و. ھەسەن عبدالكريم خانەي مندالان ب.گ. پۆشنىبىرى و ھونەر	گۆنپرايەلى بۆ نامۆزگار يىنەکانى دايەو بابە	۲۳
چاپکردن	چىرۆكى مندالان	و. لەتىف ھەلمەت خانەي مندالان ب.گ. پۆشنىبىرى و ھونەر	گۆنپرايەلى پاشا	۲۴
چاپکردن	چىرۆكى مندالان	و. نورى سەعيد قادر خانەي مندالان ب.گ. پۆشنىبىرى و ھونەر	جوان و چۆلەكەكان	۲۵
چاپکردن	مىژوويى	و. بورھان قانىع	گۆنپرايەلى پۆلەندە	۲۶
ھاوکارى	پۆزنامەگەرى	ژمارە (۴) ي گۆڭار	گۆڭارى دايەلۆگ	۲۷
ھاوکارى	پۆزنامەگەرى	ژمارە (۹) ي گۆڭار	گۆڭارى شانۆ	۲۸

ھاوکاری	پوژنامەگەری	گۆقار	گۆقاری ناران	۲۹
ھاوکاری	پوژنامەگەری	نامادەکردنی ئومید ئاشنا	دیارییەك بۆ یادی سەدو یەك سائەتی پوژنامەگەری كورد	۳۰
چاپکردن	كۆمەلایەتی	فوناد تاھیر سادق	كۆمەلزانى و كورد	۳۱
چاپکردن	ھۆنراوہ	شازین ھیرش	باخچە پەژووہكانى حەقیقەت	۳۲
چاپکردن	ھۆنراوہ	صدیق بۆرەكەيى	ئاويیەر	۳۳
چاپکردن	پەخشان	بەناز كوستانى	ھەناسەيەك لە تەنھايیدا	۳۴
چاپکردن	ھۆنراوہ	پەمزی مەلا مارف	دیوانى پەمزی مەلا مارف	۳۵
چاپکردن	میترووی	پەئووف عوسمان	حەپسەخانى نەقیب لە ئاویتەى میتروودا	۳۶
ھاوکاری	پۆمان	و: صابر گورد عازەبانى	چارەنووس	۳۷
چاپکردن	میترووی	مەلا جەمیل پوژبەيانى	مدن کردیە قەدیمە	۳۸
چاپکردن	چیرۆكى مندالان	ئا: جەمال عارف ئەمین/ ب. گ. پوشتنییری و ھونەر	خۆزگەكانى بەردەھەلكەنىك	۳۹

ئەو كىتەب ۋە بلاوگراۋانەى ۋەزارەتى پۇشنىبىرى لە سالى ۱۲۰۰۰ چاپى كىردوون ۋە ھاوكارى كىردوون

ژ	ناوى كىتەب	ناوى خاۋەن كىتەب	جۈرى كىتەب	جۈرى چاپ
۱	مىنال ۋ شىعر	محمد كەساس	ھۈنراۋەى مىنالان	چاپكىردن
۲	پۇژنامەگەرى	ۋ. مەجىد سالىح	پۇژنامەگەرى	چاپكىردن
۳	ئافرەت لە مۇسىقاۋ گۇرانى كوردىدا	سەردار خدر حسين	ھۈنەرى ۋ كۆمەلايەتى	چاپكىردن
۴	ئۆزدەمىرو كورد	ئەحمەد باۋەر	مىژۋىيى	چاپكىردن
۵	دە چل نىرگىز	مەمەد رەھىم رەمەزان	چىرۆكى مىنالان	چاپكىردن
۶	مىژۋىيى كىتەبخانەكانى سلىمانى	مارف ناسراۋ	مىژۋىيى	چاپكىردن
۷	شاھىت	ۋ. ئاشتى عوسمان دانىش	شانۋىيى	چاپكىردن
۸	ھەقتە بزانى	ۋ. شىرزاد ھەسەن	پۇژنامەگەرى	چاپكىردن
۹	چەند گىروگرفت ۋ دېمەنىكى دەروونى	جەلال خەلەف ژالەيى	دەروونى	چاپكىردن
۱۰	فەرھەنگى زەۋىزانى ۋىنەدار	كەمال جەلال غەرىب	زانستى	چاپكىردن
۱۱	لە بازىنەى شانۋادا	عەلى كەرىم	شانۋىيى	چاپكىردن
۱۲	بووراندنەۋەى پۇشنىبىرى ۋ نەتەۋەيى كورد	ۋ. سىدىق سالىح	مىژۋىيى	چاپكىردن
۱۳	چەند بابەتىك دوربارەى كەلتوورى نەتەۋەى كورد	سەلام مەنىمى	كەلەپوور	چاپكىردن
۱۴	مەرگى ۋەنەۋەشە	ياسىن قادر بەرزىنجى	چىرۆك	ھاوكارى

MAWLAWI.KRD

کوه لای چا و نمک تشوی دلشک ^{کریه}
 چو پست لبه غار داره ز سگ
 تا وقتی که لام صحیفه شیخ
 اضافه معنی است که شیخ
 دانشی بی فایده است صحیفه
 خطی کرد ز کیم حسی بی خلوت طرف
 سوج تشوی کشته لای و
 در ایضا و غیره بیرون می آید
 قبل له انظر من انا اللبح
 لفاع صصفا لبا ام عوج
 چو نه جلوه ذاتی باشد
 عارف بر خوانه سر زنده بس
 مردل مؤمن فانی باشد
 نزاع بر یاد و کل خاص نام
 صح لعضه و تم الکرلام
 تمت به با سحر و العان زمت
 انما حیر کوشه کبر کاشه

جهت خرابی سر و طرفه کستر علاج با کبر زنده باشد
 ۱۳۲۶
 با فاعل صصفا لبا ام عوج
 انما حیر کوشه کبر کاشه
 عارف بر خوانه سر زنده بس
 مردل مؤمن فانی باشد
 نزاع بر یاد و کل خاص نام
 صح لعضه و تم الکرلام
 تمت به با سحر و العان زمت
 انما حیر کوشه کبر کاشه